

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 1

- Λευ. 1,1 Καὶ ἀνεκάλεσε Μωυσῆν, καὶ ἐλάλησε Κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων·
- Λευ. 1,1 Ο Κύριος προσεκάλεσε πάλιν τον Μωϋσῆν, ωμίλησε προς αὐτόν από την Σκηνήν του Μαρτυρίου λέγων·
- Λευ. 1,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν.
- Λευ. 1,2 “λάλησε προς τους Ισραηλίτας και ειπέ προς αυτούς· Ἄν ἓνας ἀπὸ σας θελήσῃ να προσφέρῃ θυσίαν προς τον Κυριον ἀπὸ τα θρέμματά σας, εκ των βοῶν και των προβάτων θα προσφέρετε τα δῶρα σας ἔχοντες υπ’ ὄψει τα εξῆς·
- Λευ. 1,3 ἐὰν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει· πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον Κυρίου.
- Λευ. 1,3 Ἐὰν ἡ προσφορά εἶναι ὀλοκαύτωμα θα προσφέρῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀπὸ τα βόδια του μόσχον αρσενικόν, αρτιμελὲς, χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα. Θα τον φέρῃ πλησίον της θύρας της Σκηνῆς του Μαρτυρίου ευλαβῶς κατὰ τρόπον ευπρόσδεκτον στον Κυριον.
- Λευ. 1,4 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος, δεκτὸν αὐτῷ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ.
- Λευ. 1,4 Ο προσφέρων θα θέσῃ τὴν χεῖρα του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του προσφερομένου ζώου, δια να γίνῃ αὐτὸ ευπρόσδεκτον ἀπὸ τον Θεόν και ἐξιλεωθούν αι αμαρτίαι του προσφέροντος.
- Λευ. 1,5 καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἐναντὶ Κυρίου, καὶ

προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσχεοῦσι τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Λευ. 1,5 Οἱ προσφέροντες θα σφάξουν τὸν μόσχον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, οἱ δὲ ἱερεῖς, οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών, θα λάβουν καὶ θα χύσουν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου κύκλῳ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ολοκαυτωμάτων, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.

Λευ. 1,6 καὶ ἐκδείραντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη,

Λευ. 1,6 Ἀφοῦ δὲ ἐκδάρουν τὸ πρὸς ὀλρκαύτωσιν ζῶον, θα το τεμαχίσουν

Λευ. 1,7 καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστοιβάσουσι ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ.

Λευ. 1,7 καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών, οἱ ἱερεῖς, θα ανάψουν πῦρ ἐπάνω εἰς τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου, θα στοιβάσουν ξύλα ἐπάνω στο πῦρ,

Λευ. 1,8 καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου,

Λευ. 1,8 καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών, οἱ ἱερεῖς, θα θέσουν τὰ τεμάχια τοῦ ζώου καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ λίπος ἐπάνω εἰς τὰ ἀναμμένα ξύλα, ποὺ εἶναι ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

Λευ. 1,9 τὰ δὲ ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι, θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 1,9 Τα ἐντόσθια, ὅπως καὶ τοὺς πόδας τοῦ ζώου, θα τα πλύνουν με νερό καὶ οἱ ἱερεῖς θα θέσουν καὶ αὐτὰ ὅλα ἐπάνω στο θυσιαστήριον. Ὅλα θα τεθοῦν καὶ θα καοῦν ἐκεῖ, διότι ἡ θυσία αὕτη εἶναι ὀλοκαύτωμα, εὐχάριστος καὶ εὐπρόσδεκτος ὁσμὴ εὐωδίας στὸν Κύριον.

Λευ. 1,10 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ,

ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων, εἰς ὀλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Λευ. 1,10 Εἴν η προσφορά του ολοκαυτώματος προς τον Κυριον εἶναι ἀπὸ τα αἰγοπρόβατα, θα προσφέρονται ἀπὸ αὐτὰ αμνός η ἐρίφιον, αρσενικόν, χωρὶς κανένα σωματικόν ἐλάττωμα, και ο προσφέρων θα θέσῃ τὴν χεῖρα του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του ζώου.

Λευ. 1,11 καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἔναντι Κυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

Λευ. 1,11 Θα σφάξουν αὐτὸ στο πλάγιον μέρος του θυσιαστηρίου, το προς βορρᾶν, ἐνώπιον του Κυρίου και οἱ ἱερεῖς, οἱ υἱοὶ του Ααρὼν, θα λάβουν το αἷμα και θα το χύσουν πλησίον και ολόγυρα ἀπὸ το θυσιαστήριον.

Λευ. 1,12 καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ, καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

Λευ. 1,12 Θα τεμαχίσουν το προσφερόμενον ζῶον και τα τεμάχια, τὴν κεφαλὴν και το λίπος, θα τα συσσωρεύσουν οἱ ἱερεῖς ἐπάνω εἰς τα αναμμένα ξύλα, τα εὐρισκόμενα ἐπὶ του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.

Λευ. 1,13 καὶ τὰ ἐγκοιλία καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι. καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι, θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 1,13 Τα ἐντόσθια και τοὺς πόδας θα πλύνουν με νερό, ο δε ἱερεὺς θα προσφέρῃ και θα θέσῃ και αὐτὰ ὅλα ἐπάνω στο θυσιαστήριον. Θα θέσῃ ὅλα αὐτὰ ἐκεῖ, διότι ἡ θυσία αὐτὴ εἶναι ολοκαύτωμα, ευχάριστος και ευπρόσδεκτος ὁσμὴ εὐωδίας στον Κυριον.

Λευ. 1,14 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρῃ δῶρον

αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων, ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ.

Λευ. 1,14 Εὰν δε κανεῖς προσφέρῃ δῶρον πρὸς τὸν Κύριον, ολοκαύτωμα ἀπὸ τα πτηνὰ του, θα προσφέρῃ ἀπὸ τας τρυγόνας ἢ ἀπὸ τας περιστεράς του.

Λευ. 1,15 καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

Λευ. 1,15 Ο ἱερεὺς να προσφέρῃ αὐτὸ στο θυσιαστήριον, θα κόψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ πτηνοῦ καὶ αφοῦ στραγγίσῃ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, θα θέσῃ τὸ πτηνὸν ἐπάνω εἰς αὐτό.

Λευ. 1,16 καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατὰ ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ.

Λευ. 1,16 Θα αφαιρέσῃ τὸν πρόλοβον τοῦ πτηνοῦ μαζὴ με τὰ πτερά, τὰ ὁποῖα θα απορρίψῃ στο μέρος, ὅπου ρίπτεται ἡ στάκτη, εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευράν τοῦ θυσιαστηρίου.

Λευ. 1,17 καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός· κάρπωμά ἐστι, θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 1,17 Κρατὼν αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τας πτέρυγας θα το σπάσῃ καὶ δὲν θα το διαμελίσῃ, θα το θέσῃ ἐπάνω εἰς τὰ ἀναμμένα ξύλα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡ αιματηρὰ αὕτη θυσία εἶναι ολοκαύτωμα εὐχάριστος καὶ εὐπρόσδεκτος ὁσμὴ εὐωδίας στὸν Κύριον.

- Λευ. 2,1 Ἐὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ’ αὐτὸ ἔλαιον καὶ ἐπιθήσει ἐπ’ αὐτὸ λίβανον· θυσία ἔστί.
- Λευ. 2,1 Εἰάν δε κανεῖς προσφέρῃ ὡς δῶρον πρὸς τὸν Κύριον ἀναίμακτον θυσίαν, ἡ προσφορά τοῦ θα εἶναι σημιγδάλι. Θα χύσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἔλαιον καὶ θα θέσῃ ἐπ’ αὐτοῦ λίβανι. Ἡ προσφορά αὐτὴ εἶναι ἀναίμακτος θυσία.
- Λευ. 2,2 καὶ οἴσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς ἱερεῖς, καὶ δραξάμενος ἀπ’ αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 2,2 Θα φέρῃ τα πρὸς θυσίαν δῶρα τοῦ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ααρών. Ἐνας δε ἀπὸ αὐτοὺς θα πάρῃ ἀπὸ τὴν προσφορὰν αὐτὴν τοῦ σημιγδαλιοῦ μίαν χούφταν, ὅλον το ἔλαιον καὶ ὅλον το λίβανι, θα θέσῃ αὐτὰ στο θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων, δια να ἐνθυμηθῇ ὁ Θεὸς τὸν προσφέροντα. Εἶναι ἡ προσφορά αὐτὴ θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας ευχάριστος καὶ ευπρόσδεκτος ἀπὸ τὸν Κύριον.
- Λευ. 2,3 καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν Κυρίου.
- Λευ. 2,3 Το ὑπολειφθέν ἀπὸ τὴν χούφταν τῆς προσφορᾶς σημιγδάλι θα ἀνήκῃ στον Ααρών καὶ στοὺς υἱοὺς τοῦ. Εἶναι αὐτὴ προσφορά ἁγιωτάτη ἀπὸ τὰς προσφερομένας στον Κύριον θυσίας.
- Λευ. 2,4 ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ, δῶρον Κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ.
- Λευ. 2,4 Εἰάν προσφέρῃ θυσίαν ἀναίμακτον, ζυμωμένην καὶ ψημένην στον φούρνον, τὸ πρὸς τὸν Κύριον τοῦτο δῶρον θα εἶναι χωρὶς προζύμι ἄρτοι ἀπὸ σημιγδάλι ζυμωμένοι με λάδι, καὶ

- λαγάνες χωρίς προζύμι αλειμμένες με λάδι.
- Λευ. 2,5 ἔὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ, ἄζυμά ἐστι.
- Λευ. 2,5 Ἐὰν δε ἡ ἀναίμακτος προσφορά σου εἶναι ἀπὸ τηγάνι (τηγανόψωμο) καὶ αὐτὴ θα εἶναι σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, χωρίς προζύμι.
- Λευ. 2,6 καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον. θυσία ἐστὶ Κυρίῳ.
- Λευ. 2,6 Αὐτό, τὸ χωρίς προζύμι με σημιγδάλι καὶ λάδι τηγανόψωμο, θα το κόψης εἰς τεμάχια, ἐπάνω εἰς τα ὁποῖα θα χύσης λάδι. Εἶναι καὶ αὐτό ἀναίμακτος θυσία πρὸς τὸν Κύριον.
- Λευ. 2,7 ἔὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται.
- Λευ. 2,7 Ἐὰν ἡ ἀναίμακτος θυσία σου, αὐτὸ τὸ δῶρόν σου, εἶναι ἀπὸ ἄλλο εἶδος τηγανίου, θα προσφέρῃς σημιγδάλι ζυμωμένον καὶ βρασμένον στο λάδι.
- Λευ. 2,8 καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν, ἣν ἂν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον
- Λευ. 2,8 Οποιανδήποτε ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἀναιμάκτους θυσίας θελήσῃ κανεῖς να προσφέρῃ πρὸς τὸν Κύριον, θα τὴν προσφέρῃ στον ἱερέα· ὁ δε ἱερεὺς, ἀφοῦ τὴν λάβῃ, θα πλησίασῃ πρὸς τὸ θυσιαστήριον,
- Λευ. 2,9 ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 2,9 θα ἀφαιρέσῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν θυσίαν τὸ διὰ τὸν Θεὸν προοριζόμενον μέρος εἰς μνημόσυνον τοῦ προσφέροντος καὶ θα θέσῃ αὐτὸ στο θυσιαστήριον. Θα εἶναι ἡ θυσία αὕτη ὁσμὴ εὐωδίας εὐχάριστος καὶ εὐπρόσδεκτος στον Κύριον.
- Λευ. 2,10 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, ἅρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου.

- Λευ. 2,10 Το δε υπόλοιπον από την θυσίαν θα ανήκη στον Ααρών και στους υιούς του τους ιερείς. Από τας προς τον Κυριον θυσίας θα είναι αυτή αγιωτάτη.
- Λευ. 2,11 Πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἂν προσφέρητε Κυρίῳ, οὐ ποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπῶσαι Κυρίῳ.
- Λευ. 2,11 Καθε θυσία, που θα προσφέρετε στον Κυριον, θα είναι χωρίς προζύμι. Καμμίαν ἐνζυμον προσφοράν οὔτε και μέλι θα προσφέρετε ως αναίμακτον θυσίαν προς τον Θεόν.
- Λευ. 2,12 δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ, ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
- Λευ. 2,12 Αυτά, ἐνζυμον δηλαδή προσφοράν και μέλι, θα προσφέρετε στον Κυριον από τα πρωτογεννήματα των αγρών σας. Εἰς δε το θυσιαστήριον δεν θα προσφερθoύν αυτά ως θυσία, δια να τα οσφρανθῇ ο Θεός ως οσμὴν ευωδίας.
- Λευ. 2,13 καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλὶ ἀλισθήσεται· οὐ διαπαύσατε ἄλας διαθήκης Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν, ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἄλας.
- Λευ. 2,13 Καθε δῶρον σας ως θυσία θα συνοδεύεται και από αλάτι, ουδέποτε θα παύσετε από τας θυσίας σας το ἄλας της συμφωνίας σας μετὰ του Θεοῦ. Εἰς κάθε θυσίαν σας θα προσφέρετε προς Κυριον τον Θεόν σας και ἄλας.
- Λευ. 2,14 ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων
- Λευ. 2,14 Εἰάν δε προσφέρῃς θυσίαν προς τον Κυριον από τα πρωτογεννήματα, αυτή θα είναι από χλωρά καφαλισμένα στάχυα, χονδροκομμένος σίτος. Θα προσφέρῃς δε προς τον Κυριον την θυσίαν αυτήν από τα πρωτογεννήματα ως εξῆς·
- Λευ. 2,15 καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν

λίβανον· θυσία ἐστί.

Λευ. 2,15 Θα χύσης επάνω εις αυτήν λάδι και θα θέσης επάνω εις αυτήν λιβάνι. Αυτό είναι θυσία προς τον Κυριον.

Λευ. 2,16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 2,16 Ο δε ιερεὺς θα προσφέρῃ προς θυσίαν, εις ανάμνησιν του προσφέροντος μέρος ἀπὸ το χονδροκοπανισμένο αὐτὸ σιτάρι και ὅλον το ἐλαιον και ὅλον το λιβάνι. Εἶναι και τούτο θυσία ἀναίμακτος προς τον Κυριον.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 3

Λευ. 3,1 Ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτοῦ προσαγάγῃ, ἐὰν τε ἄρσεν, ἐὰν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.

Λευ. 3,1 Εὰν δε προσφέρῃ κανεῖς προς τον Κυριον αιματηράν θυσίαν ευχαριστήριον δια την διάσωσίν του, δύναται να προσφέρῃ αὐτήν ἀπὸ τα βόδια του αρσενικόν η θηλυκόν· θα εἶναι ὅμως χωρὶς κανένα σωματικόν ἐλάττωμα ἐκεῖνο που θα προσφέρῃ στον Κυριον.

Λευ. 3,2 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ.

Λευ. 3,2 Ο προσφέρων θα θέσῃ τας χεῖρας του επάνω εις την κεφαλὴν του ζώου και θα σφάξῃ αὐτὸ ἐνώπιον του Κυρίου πλησίον εις την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Οἱ δε ιερεῖς, οἱ υἱοὶ του Ααρών, θα χύσουν το αἷμα κύκλῳ κοντὰ στο θυσιαστήριον των ὀλοκαυτωμάτων.

- Λευ. 3,3 καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου
κάρπωμα Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν
καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
- Λευ. 3,3 Ἀπὸ τὴν ευχαριστήριον αὐτὴν προσφορὰν θα προσφέρουν
οἱ ιερεῖς στὸν Κυρίον τὸ λίπος, ποὺ καλύπτει τὴν κοιλίαν,
καὶ ὅλον τὸ λίπος ποὺ ὑπάρχει εἰς αὐτήν.
- Λευ. 3,4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν, τὸ
ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν
τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.
- Λευ. 3,4 Θα προσφέρουν ἐπίσης τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ ἐπάνω εἰς
αὐτοὺς λίπος τὸ ὁποῖον φθάνει μέχρι τοῦ ἄνω μέρους τῶν
μηρῶν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος μαζὶ με τοὺς νεφροὺς, τὰ
ὁποῖα καὶ θα αφαιρέσῃ ὁ προσφέρων τὴν θυσίαν καὶ θα τα
δώσῃ στοὺς ιερεῖς.
- Λευ. 3,5 καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ
τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· κάρπωμα, ὁσμὴν
εὐωδίας Κυρίῳ.
- Λευ. 3,5 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών, οἱ ιερεῖς, θα προσφέρουν αὐτὰ στὸ
θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ἐπάνω εἰς τὰ καιόμενα
ξύλα τοῦ θυσιαστηρίου. Εἶναι τοῦτο θυσία εἰς ἄσμην
ευωδίας πρὸς τὸν Κυρίον.
- Λευ. 3,6 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσία
σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοίσει
αὐτό.
- Λευ. 3,6 Ἐὰν ὁμως προσφέρῃ κανεὶς ευχαριστήριον διὰ τὴν
διάσωσίν τοῦ θυσίαν πρὸς τὸν Κυρίον ἀπὸ τὰ πρόβατά τοῦ,
δύναται τὸ προσφερόμενον ζῶον νὰ εἶναι ἀρσενικὸν ἢ
θηλυκὸν, χωρὶς ὁμως σωματικὸν ἐλάττωμα.
- Λευ. 3,7 ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ
ἐναντὶ Κυρίου,
- Λευ. 3,7 Ἐὰν αὕτῃ ἡ προσφερομένη θυσία εἶναι ἀρνί, θα προσφέρῃ

- Λευ. 3,8 τούτο εις την Σκηνήν ενώπιον του Κυρίου,
καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου
αὐτοῦ καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ
αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
- Λευ. 3,8 θα θέσῃ τὰς χεῖρας του ἐπάνω εις την κεφαλὴν του
προσφερομένου δώρου και θα σφάξῃ αὐτὸ πλησίον εις την
θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Οι δε ιερεῖς, οι υιοὶ του
Ααρών, θα πάρουν το αἷμα της θυσίας και θα το χύσουν
πλησίον κύκλῳ του θυσιαστηρίου.
- Λευ. 3,9 καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα
τῷ Κυρίῳ, τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφύν ἄμωμον (σὺν ταῖς
ψόαις περιελεῖ αὐτό) καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ
κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς
κοιλίας
- Λευ. 3,9 Ἀπὸ την αιματηράν αὐτήν ευχαριστήριον θυσίαν ο
προσφέρων αὐτήν θα προσφέρῃ στον Κυριον τυ λίπος και
ολύκληρον το κρέας το περί την οσφύν μαζή με τους μυς,
που υπάρχουν ἀπὸ την οσφύν μέχρι και τα περί τα νεφρά
κρέατα και λίπη (τα νεφρομήτορα θα αφαιρέσῃ ὅλα) και
ὅλον το λίπος που σκεπάζει την κοιλίαν και το ἐντὸς της
κοιλίας λίπος·
- Λευ. 3,10 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’
αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ
ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών,
- Λευ. 3,10 τους δύο νεφροὺς και το ἐπ’ αὐτῶν λίπος, το ὁποῖον φθάνει
μέχρι του ἄνω μέρους των μηρῶν, τον λοβὸν του ἥπατος
μαζή με τους νεφροὺς. Ὅλα ἔχη τα θα τα αφαιρέσῃ ἀπὸ το
θυσιαζόμενον ζῶον και θα τα δώσῃ στον ιερέα.
- Λευ. 3,11 ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὁσμή εὐωδίας,
κάρπωμα Κυρίῳ.
- Λευ. 3,11 Ο δε ιερεὺς θα προσφέρῃ ὅλα αὐτὰ ἐπάνω στο

θασιαστήριον των ολοκαυτωμάτων. Θα είναι αυτή θυσία εις
οσμὴν ευωδίας προς τον Κυριον.

Λευ. 3,12 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει
ἔναντι Κυρίου.

Λευ. 3,12 Εὰν το δια θυσίαν δῶρον του πρσφερθέντος είναι από τας
αἰγας, θα προσφέρη και αυτό στο θυσιαστήριον ενώπιον
του Κυρίου.

Λευ. 3,13 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ
σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν
οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

Λευ. 3,13 Θα θέση τας χείρας του επάνω εις την κεφαλὴν του ζώου.
Θα σφάξουν αὐτὸ ενώπιον του Κυρίου πλησίον της θύρας
της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και οι υιοὶ του Ααρών, οι ιερεῖς,
θα λάβουν το αἷμα του σφαζομένου ζώου και θα χύσουν
αὐτὸ πλησίον και κύκλῳ του θυσιαστηρίου των
ολοκαυτωμάτων.

Λευ. 3,14 καὶ ἀνοίσει ἀπ' αὐτοῦ κάρπωμα Κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ
κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς
κοιλίας

Λευ. 3,14 Από την προσφοράν αὐτήν, θα προσφερθῇ ὑπὸ του ιερέως
ὡς θυσία προς τον Κυριον το λίπος, που σκεπάζει την
κοιλίαν, και ὅλον γενικῶς το λίπος το εντὸς της κοιλίας,

Λευ. 3,15 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ'
αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος
σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.

Λευ. 3,15 τους δύο νεφρούς, το επάνω εις αυτοὺς λίπος, και το στο
επάνω μέρος των μηρῶν λίπος, και τον λοβὸν του ἥπατος,
ὅλα αὐτὰ μαζὴ με τους νεφρούς θα τα αφαιρέση,

Λευ. 3,16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα,
ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. πᾶν τὸ στέαρ τῷ Κυρίῳ·

Λευ. 3,16 και ο ιερεὺς θα τα προσφέρη επάνω στο θυσιαστήριον.

Είναι τούτο θυσία ευάρεστος και ευπρόσδεκτος οσμή ευωδίας προς τον Κυριον. Ολον το λίπος ανήκει στον Κυριον.

Λευ. 3,17 νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν· πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε.

Λευ. 3,17 Νομος ἀπαράβατος και παντοτεινός εις τας γενεάς σας και εις όλους τους τύπους της διαμονής σας είναι τούτο· Ουδέποτε θα τρώγετε ούτε λίπος ούτε αίμα.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 4

Λευ. 4,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 4,1 Ελάλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·

Λευ. 4,2 λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων· ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη ἔναντι Κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ πάντων τῶν προσταγμάτων Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιήσῃ ἓν τι ἀπ’ αὐτῶν·

Λευ. 4,2 “μίλησε και ειπέ προς τους Ισραηλίτας, εάν κανείς εξ αγνοίας και χωρίς να το θέλη αμαρτήση ἀπέναντι του Κυρίου και παραβή μίαν ἀπὸ τας θείας ἐντολάς και διαπράξῃ κάτι, το ὁποῖον ἀπαγορεύεται ἀπὸ αὐτάς,

Λευ. 4,3 ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἀμαρτεῖν, καὶ προσάξῃ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτε, μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας.

Λευ. 4,3 εάν μεν ο αμαρτήσας είναι αρχιερεύς, ο χρισθεῖς με το ἅγιον ἔλαιον, εἶναι ὡσάν να αμαρτάνῃ ὅλος ο λαός. Δια την αμαρτίαν λοιπόν αὐτήν, που διέπραξε, θα προσφέρῃ στον Κυριον ἓνα μόσχον ἀρτιμελῆ, χωρίς σωματικὸν ἐλάττωμα.

Λευ. 4,4 καὶ προσάξῃ τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσῃ τὴν χεῖρα

αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου.

Λευ. 4,4 Θα φέρῃ τὸν μόσχον πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, θα θύσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου καὶ θα σφάξῃ ἐκεῖ τὸν μόσχον.

Λευ. 4,5 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ εἰσίοισι αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου

Λευ. 4,5 Θα λάβῃ ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ ὁποῖος ἔχει χρισθῇ ὅταν ἐλάμβανε τὴν ἱερωσύνην με τὸ ἅγιον ἔλαιον, ὁ ἔχων ὡς ἐκ τούτου καθηγιασμένας τὰς χεῖρας, θα λάβῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ θυσιαζομένου μόσχου καὶ θα φέρῃ αὐτὸ ἐντὸς τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.

Λευ. 4,6 καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἶμα, καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου, κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον·

Λευ. 4,6 Θα βυθίσῃ ὁ ἀρχιερεὺς τὸν δάκτυλόν του στο αἶμα καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ θα ραντίσῃ ἐπτά φορές ἐνώπιον τοῦ Κυρίου στο καταπέτασμα, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὰ ἅγια ἀπὸ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Λευ. 4,7 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον Κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶν τὸ αἶμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ὃ ἐστὶ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Λευ. 4,7 Θα θέσῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τοῦ μόσχου εἰς τὰ ἄκρα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσφέρεται τὸ παρεσκευασμένον θυμίαμα. Ὁλον δὲ τὸ ὑπόλοιπον αἶμα

του μόσχου θα το χύση εις την βάσιν του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, το οποίον υπάρχει πλησίον της θύρας της Σκηνής του Μαρτυρίου.

Λευ. 4,8 καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας περιελεῖ ἀπ’ αὐτοῦ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτει τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων

Λευ. 4,8 Ἀπὸ ὅλον δε το λίπος του θυσιαζομένου δια την αμαρτίαν αὐτὴν μόσχου θα αφαιρέση το λίπος, που καλύπτει τα ἐντόσθια και το λίπος που ευρίσκεται ἐντὸς αὐτῶν,

Λευ. 4,9 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηνίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτό,

Λευ. 4,9 τους δύο νεφρούς και το ἐπάνω εις αὐτοὺς λίπος το οποίον φθάνει μέχρι του ἄνω μέρους των μηνίων, θα αφαιρέση τον λοβὸν του ἥπατος μαζί με τους νεφρούς,

Λευ. 4,10 ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως.

Λευ. 4,10 ὅπως αὐτὸ αφαιρεῖται ἀπὸ τον μόσχον τον προσφερόμενον ὡς ευχαριστήριος θυσία δια την σωτηρίαν, και θα προσφέρη αὐτὰ ο ἱερεὺς στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.

Λευ. 4,11 καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ

Λευ. 4,11 Καὶ ὅλον το δέρμα του μόσχου και ὅλην την σάρκα αὐτοῦ μαζί με τα οστά και την κεφαλὴν και τους πόδας και την κοιλίαν και την κόπρον,

Λευ. 4,12 καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὗ ἐκχεοῦσι τὴν σποδιάν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρί· ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται.

- Λευ. 4,12 ολόκληρον τον μόσχον θα τον βγάλουν έξω από την κατασκήνωσιν, εις τόπον καθαρόν, όπου χύνουν την στάκτην και θα καύσουν αυτόν επάνω στο πυρ καιομένων ξύλων. Εκεί όπου χύνεται η στάκτη θα καυθή ο μόσχος.
- Λευ. 4,13 Ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἣ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσωσι,
- Λευ. 4,13 Εὰν ὁμως ὅλον το πλήθος των Ισραηλιτών, εξ αγνοίας και χωρίς να το θέλη, πλανηθῇ και παραβῇ μίαν των εντολών του Κυρίου, πράγμα το οποίον δεν ἔπρεπε να γίνη, και τοιουτοτρόπως αμαρτήσουν,
- Λευ. 4,14 καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία, ἣν ἥμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἀμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 4,14 αμέσως μόλις το πλήθος γνωρίσῃ την αμαρτίαν, την οποίαν διέπραξαν και συναισθανθῇ το σφάλμα του πρέπει να προσφέρῃ δια την αμαρτίαν αὐτὴν μόσχον χωρίς κανένα σωματικὸν ελάττωμα, να τον οδηγήσῃ πλησίον της θύρας της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Λευ. 4,15 καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου
- Λευ. 4,15 Οι εκ του πλήθους γεροντότεροι θα επιθέσουν τας χεῖρας των επάνω εις την κεφαλὴν του μόσχου και θα σφάξουν τον μόσχον ενώπιον της Σκηνῆς του Κυρίου.
- Λευ. 4,16 καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
- Λευ. 4,16 Ο χρισθεὶς με το ἅγιον ἔλαιον ἀρχιερεὺς θα πρᾶσφέρῃ ἀπὸ το αἷμα του μόσχου εις την Σκηνὴν του Μαρτυρίου·
- Λευ. 4,17 καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ

μόσχου καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου, κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγίου·

Λευ. 4,17

θα βάψῃ τον δάχτυλόν του στο αἷμα του μόσχου και θα ραντίσῃ ἐπτά φορές ἐνώπιον του Κυρίου, δηλαδή ἐνώπιον του καταπετάσματος, το ὁποῖον χωρίζει τα Ἁγια ἀπὸ τα Ἁγια των Ἀγίων.

Λευ. 4,18

καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον Κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων, τοῦ πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Λευ. 4,18

Απὸ το αἷμα αὐτὸ θα θέσῃ ὁ ἱερεὺς εἰς τα ἐξέχοντα τέσσερα ἄκρα του θυσιαστηρίου, ἐπὶ του ὁποῖου προσφέρεται τὸ παρεσκευασμένον θυμίαμα, και το ὁποῖον εὐρίσκεται ἐνώπιον του Κυρίου, ἐντὸς δηλαδή της Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Ὅλον δε το ὑπόλοιπον αἷμα θα το χύσῃ εἰς τὴν βάσιν του θυσιαστηρίου των ὁλοκαυτωμάτων, το ὁποῖον εὐρίσκεται ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.

Λευ. 4,19

καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

Λευ. 4,19

Ὅλον δε το λίπος θα το ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τον μόσχον και θα το προσφέρῃ στο θυσιαστήριον.

Λευ. 4,20

καὶ ποιήσῃ τον μόσχον, ὃν τρόπον ἐποίησε τον μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω ποιηθήσεται· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Λευ. 4,20

Ὅπως δε ἔκαμε δια τον μόσχον τον προσφερθέντα δια τὴν ἁμαρτίαν ἀρχιερέως, ἔτσι θα κάμῃ και δια τον μόσχον αὐτὸν τον προσφερόμενον δια τὴν ἁμαρτίαν του πλήθους. Θα προσφέρῃ ὁ ἀρχιερεὺς τὴν ἐξιλαστικὴν αὐτὴν θυσίαν περὶ του λαοῦ, και θα συγχωρηθῇ ἡ ἁμαρτία του.

- Λευ. 4,21 καὶ ἐξοίσουσι τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσι τὸν μόσχον, ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον. ἁμαρτία συναγωγῆς ἐστίν.
- Λευ. 4,21 Ὁλον τὸν μόσχον θα τὸν βγάλουν ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν, καὶ θα τὸν κατακαύσουν, ὅπως κατέκαυσαν τὸν προηγούμενον μόσχον· διότι αὐτὴ ἡ θυσία τοῦ μόσχου προσφέρεται δια τὴν ἐξιλέωσιν ἁμαρτίας ὅλου τοῦ λαοῦ.
- Λευ. 4,22 ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτη, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἣ οὐ ποιηθήσεται, ἀκουσίως, καὶ ἁμάρτη καὶ πλημμελήσῃ,
- Λευ. 4,22 Ἐὰν δε ἓνας ἄρχων ἁμαρτήσῃ ἀπὸ ἀγνοίαν καὶ ἀκουσίως καὶ παραβῇ μία ἀπὸ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ του, τὴν ὁποίαν δὲν ἔπρεπε νὰ παραβῇ, καὶ ἁμαρτήσῃ τοιοῦτοτρόπως κατὰ τροπὸν βέβαια συγγνωστόν,
- Λευ. 4,23 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χίμαρον ἐξ αἰγῶν, ἄρσεν ἄμωμον.
- Λευ. 4,23 κατανοήσῃ καὶ συναισθανθῇ τὴν ἁμαρτίαν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε, θα προσφέρῃ θυσίαν ἓνα τράγον ὁ ὁποῖος δὲν θα ἔχῃ κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα.
- Λευ. 4,24 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου· ἁμαρτία ἐστὶ.
- Λευ. 4,24 Θα θέσῃ τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου καὶ οἱ πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένοι θα σφάξουν τὸν τράγον στὸν τόπον, ὅπου σφάζουν τὰ ζῶα τὰ προοριζόμενα δι' ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Αὐτὴ ἡ θυσία εἶναι θυσία περὶ ἁμαρτίας.
- Λευ. 4,25 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.

- Λευ. 4,25 Ο ιερεύς με το δάκτυλόν του θα θέση από το αίμα του θυσιασθέντος περί αμαρτίας ζώου εις τα εξέχοντα τέσσαρα άκρα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων και όλον το αίμα του θα το χύση εις την βάση του θυσιαστηρίου αυτού.
- Λευ. 4,26 καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
- Λευ. 4,26 Ολον το λίπος αυτού θα το προσφέρη στο θυσιαστήριον, ὅπως προσφέρεται το λίπος της ευχαριστηρίου θυσίας δια σωτηρίαν. Ετσι δε ο ιερεύς θα προσφέρη την θυσίαν δια την εξιλέωσιν της αμαρτίας του άρχοντος. Και θα του συγχωρηθῇ αὐτή η αμαρτία.
- Λευ. 4,27 ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἀμάρτη ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἣ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ,
- Λευ. 4,27 Εάν ένας άνθρωπος από το πολύ πλήθος αμαρτήσῃ ἀκουσίως και ἐξ ἀγνοίας και παραβῇ μίαν ἀπὸ τας ἐντολάς του Κυρίου, την οποίαν δεν ἔπρεπε να παραβῇ, και διαπράξῃ αμαρτίαν, ὄχι βέβαια βαρείαν,
- Λευ. 4,28 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἴσῃ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, θήλειαν ἄμωμον οἴσῃ περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἣς ἤμαρτε.
- Λευ. 4,28 κατανοήσῃ δε ἔπειτα και συναισθανθῇ την αμαρτίαν, την οποίαν διέπραξε με αὐτήν του την παράβασιν, θα προσφέρῃ μίαν χωρίς κανένα σωματικόν ἐλάττωμα αἶγα δια την αμαρτίαν, την οποίαν διέπραξε.
- Λευ. 4,29 καὶ ἐπιθήσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀμαρτήματος αὐτοῦ καὶ σφάξουσιν τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἀμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ, οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα.
- Λευ. 4,29 Θα θέσῃ την χεῖρα του ἐπάνω εις την κεφαλὴν της αἰγός, που προσφέρεται δια την αμαρτίαν του, και θα σφάξουν

αυτήν οι εντεταλμένοι στον τόπον, όπου σφάζουν τα προς ολοκαύτωςιν ζώα.

Λευ. 4,30 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων· καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

Λευ. 4,30 Ο ἱερεὺς θα λάβῃ με τὸ δάκτυλόν του ἀπὸ τὸ αἷμα του σφαζομένου ζώου καὶ θα θέσῃ εἰς τὰ κέρατα του θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων. Ὀλον δε τὸ ἄλλο αἷμα τῆς αιγὸς θα το χύσῃ εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

Λευ. 4,31 καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Λευ. 4,31 Θα αφαιρέσῃ ἀπὸ το σφαγὲν ζῶον ὅλον τὸ λίπος, ὅπως αὐτὸ αφαιρεῖται καὶ ἀπὸ τὴν ευχαριστήριον δια τὴν σωτηρίαν θυσίαν, καὶ θα το φέρῃ ὁ ἱερεὺς ἐπάνω στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων εἰς ὁσμὴν ευωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Θα προσφέρῃ ἔτσι ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξιλαστικὴν δι' αὐτὸν θυσίαν καὶ θα το συγχωρηθῇ ἡ ἁμαρτία.

Λευ. 4,32 ἔὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας, θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό.

Λευ. 4,32 Εἰάν δε προσφέρῃ πρὸς θυσίαν δια τὴν ἁμαρτίαν τοῦ πρόβατον, αὐτὸ θα εἶναι θῆλυ, χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα.

Λευ. 4,33 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα.

Λευ. 4,33 Θα θέσῃ ὁ προσφέρων τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ προβάτου τοῦ προσφερομένου δι' ἁμαρτίαν καὶ θα σφάξουν αὐτὸ οἱ εντεταλμένοι ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου σφάζουν τὰ ὀλοκαυτώματα.

- Λευ. 4,34 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ, ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαρπώσεως. καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως.
- Λευ. 4,34 Ο ἱερεὺς θα λάβῃ με τον δάκτυλόν του ἀπὸ το αἷμα του προβάτου του θυσιασθέντος δια την ἁμαρτίαν και θα θέσῃ αὐτὸ εἰς τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων. Ολον δε το ἄλλο αἷμα θα χύσῃ πλησίον εἰς την βάσιν του θυσιαστηρίου.
- Λευ. 4,35 καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περὶ αἰρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα Κυρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
- Λευ. 4,35 Θα ἀφαιρέσῃ ὅλον αὐτοῦ το λίπος, ὅπως ἀφαιρεῖται το λίπος προβάτου, του προσφερομένου ὡς ευχαριστήριος θυσία δια την σωτηρίαν, και θα θέσῃ αὐτὸ ο ἱερεὺς ἐπάνω στο θυσιαστήριον του Κυρίου, το δια τα ολοκαυτώματα· ἔτσι δε ο ἱερεὺς θα προσφέρῃ την ἐξιλαστικὴν θυσίαν δια την ἁμαρτίαν του προσφέροντος και θα του συγχωρηθῇ αὐτή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 5

- Λευ. 5,1 Ἐὰν δὲ ψυχὴ ἁμάρτη, καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὀρκισμοῦ, καὶ οὗτος μάρτυς, ἢ ἐώρακεν, ἢ σύνοιδεν, ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν.
- Λευ. 5,1 Εἰάν κανεῖς ἁμαρτήσῃ δι' ἀπόκρυψιν ἀληθείας, ὅταν καλούμενος ὡς αὐτόπτης ἢ ὡς πληροφορημένος ἐξ ἀκοῆς μάρτυς να καταθέσῃ ἐνόρκως, αὐτὸς δε ἀρνηθῇ να

καταθέση ο,τι γνωρίζει, θα του καταλογισθή αμαρτία και ενοχή.

Λευ. 5,2 ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἥτις ἐὰν ᾗσῃται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ θνησιμαίου, ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου, ἢ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,

Λευ. 5,2 Εὰν κανεῖς ἐγγίσῃ οἰονδήποτε ἀκάθαρτον πράγμα, δηλαδή θνησιμαῖον ζῶον ἢ ζῶον κατασπαραχθέν ὑπὸ θηρίου, εἴτε τοῦτο εἶναι ἀπὸ τα βδελυκτὰ ἀκάθαρτα ζῶα ἄλλων λαῶν εἴτε ἀπὸ τα συνήθη κατοικίδια ζῶα των Εβραίων,

Λευ. 5,3 ἢ ᾗσῃται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, ἥς ἂν ἀψάμενος μianθῇ, καὶ ἔλαθεν αὐτόν, μετὰ τοῦτο δὲ γινῶ, καὶ πλημμελήσῃ·

Λευ. 5,3 ἡ ἐγγίσῃ ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου, κάθε εἶδος ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, δια τῆς ὁποίας ὁ ἐγγίσας μολύνεται, καὶ ἐπραξε τοῦτο ἐξ ἀγνοίας, κατόπιν δὲ κατενόησε καὶ συνησθάνθη τον μολυσμόν, εἶναι ἐνόχος ἐνώπιον του θείου Νομου καὶ πρέπει νὰ καθαρισθῇ.

Λευ. 5,4 ἡ ψυχὴ, ἢ ἂν ὁμόσῃ διαστέλλουσα τοῖς χεῖλεσι κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου, καὶ λάθῃ αὐτόν πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γινῶ, καὶ ἀμάρτη ἔν τι τούτων,

Λευ. 5,4 Εὰν κανεῖς ὑποσχεθῇ νὰ κάμῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο καὶ βεβαιώσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του με προφορικόν ὅρκον οἰονδήποτε καὶ ἀν εἶναι αὐτό που ἐνόρκως ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ, του διαφύγῃ ὁμῶς ἀπὸ τον νουν καὶ το ἐνθυμηθῇ κατόπιν, εἶναι ἐνόχος δι' αὐτό που ὠρκίσθη νὰ κάμῃ καὶ δὲν το ἔκαμε.

Λευ. 5,5 καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν, περὶ ᾧ ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς,

Λευ. 5,5 Αὐτός πρέπει νὰ ομολογήσῃ τὴν ἀμαρτίαν αὐτήν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε λησμονήσας τον ὅρκον του.

Λευ. 5,6 καὶ οἴσει περὶ ᾧ ἐπλημμέλησε Κυρίῳ, περὶ τῆς

ἀμαρτίας ἥς ἤμαρτε, θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, περὶ ἀμαρτίας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἥς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρτία.

Λευ. 5,6 Θα φέρῃ εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου δια τὴν διαπραχθείσαν ἀμαρτίαν τοῦ ἀμνάδα ἡ αἶγα δια τὴν συγχώρησιν τῆς ἀμαρτίας. Ὁ ἱερεὺς θα προσφέρῃ τὴν περὶ ἀμαρτίας ἐξιλαστήριον αὐτὴν θυσίαν, καὶ θα τοῦ συγχωρηθῇ αὕτη ἡ ἀμαρτία του.

Λευ. 5,7 Ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἴσει περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἥς ἤμαρτε, δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν Κυρίῳ, ἓνα περὶ ἀμαρτίας καὶ ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα.

Λευ. 5,7 Ἐὰν ὅμως ὁ παραβάτης δὲν ἔχῃ τὴν δυνατότητα καὶ τὴν οικονομικὴν ευχέρειαν νὰ δώσῃ πρόβατον, θα προσφέρῃ δια τὴν ἀμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν διέπραξε, δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Τὸ ἓνα ὡς θυσίαν δια τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὸ ἄλλο ὡς ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον.

Λευ. 5,8 καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας πρότερον· καὶ ἀποκνίσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου, καὶ οὐ διελεῖ·

Λευ. 5,8 Θα φέρῃ αὐτὰς πρὸς τὸν ἱερέα ὁ ὁποῖος θα προσφέρῃ θυσίαν πρῶτον τὸ περὶ ἀμαρτίας. Θα ἀποκόψῃ με τὰ νύχια τοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ πτηνοῦ ἀπὸ τοῦ σπόνδου, χωρὶς νὰ τὴν ἀποχωρίσῃ ἀπὸ τὸν κορμὸν.

Λευ. 5,9 καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· ἀμαρτία γὰρ ἐστὶ.

Λευ. 5,9 Θα ραντίσῃ ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ προσφερομένου πτηνοῦ περὶ ἀμαρτίας εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ δὲ υπόλοιπον αἷμα θα τοῦ στραγγίσῃ εἰς τὴν βάσιν τοῦ

θυσιαστηρίου. Τούτο δέ, διότι η θυσία αυτή προσφέρεται δι' άφεσιν αμαρτίας.

Λευ. 5,10 καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὀλοκάρπωμα, ὡς καθήκει. καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἥς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Λευ. 5,10 Το δεύτερον πτηνόν θα το προσφέρη ὀλοκαύτωμα, ὅπως εἶναι καθωρισμένον και πρέπον. Και με τον τρόπον αὐτόν θα ἐξιλέωση ο ἱερεὺς τον Θεόν δια την αμαρτίαν, την ὁποίαν ο προσφέρων και θα του συγχωρηθῇ αὐτή.

Λευ. 5,11 ἐὰν δὲ μὴ εὕρισκῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, καὶ οἴσῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, περὶ οὗ ἥμαρτε, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως περὶ ἁμαρτίας· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσῃ ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἐστί·

Λευ. 5,11 Εάν όμως δεν ἔχη την οικονομικὴν δυνατότητα να αγοράσῃ και προσφέρῃ ζεύγος τρυγόνων η δύο νεοσσούς περιστεριῶν, θα προσφέρῃ ὡς θυσίαν δια την αμαρτίαν, που διέπραξε το εν δέκατον του οἴφι σημιγδάλι (δύο περίπου χιλιόγραμμα). Δεν θα χύσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἔλαιον οὔτε θα θέσῃ λιβάνι, διότι πρόκειται περὶ θυσίας εἰς ἐξιλέωσιν αμαρτίας.

Λευ. 5,12 καὶ οἴσῃ αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων Κυρίῳ· ἁμαρτία ἐστί.

Λευ. 5,12 Θα φέρῃ αὐτὸ στον ἱερέα. Ο δε ἱερεὺς, εἰς ἀνάμνησιν υπέρ του προσφέροντας θα πάρῃ ἀπὸ αὐτὸ μίαν γεμάτην χούφταν και θα το βάλῃ ἐπάνω στο θυσιαστήριον των ὀλοκαυτωμάτων δια τον Κυριον. Τούτο, ἐπειδὴ η θυσία αὐτή εἶναι περὶ αμαρτίας.

Λευ. 5,13 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἥς ἥμαρτεν, ἀφ' ἑνὸς τούτων, καὶ ἀφεθήσεται

αὐτῷ. τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ, ὡς ἡ θυσία τῆς σεμιδάλεως.

Λευ. 5,13 Ἐτσι δε ο ιερεὺς θα εξιλεώση αὐτὸν δια την αμαρτίαν, την οποίαν διέπραξε και η οποία θα του συγχωρηθῇ. Το υπόλοιπον ἀπὸ την θυσίαν αλεύρι θα ἀνήκη στον ιερέα, ὅπως η θυσία του σημιδαλιού”.

Λευ. 5,14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων·

Λευ. 5,14 Ὡμίλησεν ἀκόμη ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και εἶπε·

Λευ. 5,15 ψυχὴ ἢ ἂν λάθῃ αὐτὸν λήθῃ καὶ ἀμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων Κυρίου, καὶ οἴσῃ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου σίκλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε.

Λευ. 5,15 “ἐὰν κανεῖς ἀκουσίως και ἐξ ἀγνοίας αμαρτήσῃ ἀσυναισθήτως εἰς τα ἅγια του Κυρίου πράγματα, θα προσφέρῃ θυσίαν προς τον Κυριον δια το ἐξ ἀγνοίας αὐτὸ πλημμέλημά του ἓνα κριον ἀπὸ τα πρόβατά του, χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, ἀξίας δύο τουλάχιστον ἀργυρῶν σίκλων ἀπὸ τους σίκλους τους κυκλοφοροῦντας ὡς νόμισμα εἰς την περιοχὴν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου (τέσσαρες αττικά δραχμαί).

Λευ. 5,16 καὶ ὃ ἥμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτό. καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ’ αὐτό καὶ δώσῃ αὐτό τῷ ἱερεῖ· καὶ ὁ ιερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Λευ. 5,16 Θα πληρώσῃ δε και την ζημίαν, που ἐπροξένησεν εἰς τα ἅγια πράγματα, θα προσθέσῃ ἐπὶ πλέον και το ἐν πέμπτον της ἀξίας, αὐτά δε θα τα δώσῃ στον ιερέα. Ο ιερεὺς προσφέρων τον κριον θυσίαν θα εξιλεώσῃ αὐτὸν δια την αμαρτίαν του και θα του συγχωρηθῇ αὐτὴ ἡ αμαρτία.

Λευ. 5,17 Καὶ ἡ ψυχὴ ἢ ἂν ἀμάρτη καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσῃ καὶ λάβῃ τὴν αμαρτίαν,

- Λευ. 5,17 Εάν κανείς από άγνοιαν αμαρτήση παραβαίνων μίαν από
όλας τας εντολάς του Κυρίου, την οποίαν δεν θα έπρεπε να
παραβή, είναι ένοχος δια την αμαρτίαν αυτήν.
- Λευ. 5,18 καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς
ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, ἧς
ἠγνόησε, καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ·
- Λευ. 5,18 Δια την συγχώρησιν της αμαρτίας του θα προσφέρει από τα
πρόβατά του αρτιμελή κριον αξίας ενός αργυρού σίκλου,
προς τον ιερέα· ο δε ιερεύς προσφέρων αυτήν την θυσίαν
θα εξιλεώση αυτόν δια την αμαρτίαν, την οποίαν αυτός εξ
αγνοίας και χωρίς να γνωρίζη διέπραξε, η οποία και θα του
συγχωρηθή.
- Λευ. 5,19 ἐπλημμέλησε γὰρ πλημμελείᾳ ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 5,19 Ημάρτησε, διότι εφάνη τόσον επιπόλαιος και αμελής
ενώπιον του Κυρίου”.
- Λευ. 5,20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 5,20 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσῆν και εἶπεν
- Λευ. 5,21 ψυχὴ ἢ ἐὰν ἀμάρτη καὶ παριδὼν παρίδῃ τὰς ἐντολάς
Κυρίου καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ
ἢ περὶ κοινωνίας ἢ περὶ ἀρπαγῆς ἢ ἡδίκησέ τι τὸν
πλησίον
- Λευ. 5,21 “εάν κανείς αμαρτήση παραβλέπων και παραβαίνων τας
εντολάς του Κυρίου, και εἴπῃ ψέματα προς τον πλησίον του
δια πράγμα που έχει κατατεθή εις αυτόν προς φύλαξιν η δι'
ενέχυρον η δι' αρπαγὴν η δι' ἄλλην τινὰ ἀδικίαν ἐναντίον
του πλησίον,
- Λευ. 5,22 ἢ εὗρεν ἀπώλειαν καὶ ψεύσῃται περὶ αὐτῆς καὶ ὁμώσει
ἀδίκως περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων, ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ
ἄνθρωπος, ὥστε ἀμαρτεῖν ἐν τούτοις,
- Λευ. 5,22 η εὔρε χαμένον πράγμα και εἴπῃ ψέματα δι' αὐτό και
ορκισθῇ ψευδῶς, και γενικῶς αν διαπράξῃ ἄλλην τινὰ

αμαρτίαν παραβαίνων τας εντολάς του Κυρίου, ώστε να γίνη παραβάτης αυτών,

Λευ. 5,23 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἀμάρτη καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδῶ τὸ ἄρπαγμα, ὃ ἥρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα, ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν παραθήκην, ἣτις παρετέθη αὐτῷ, ἢ τὴν ἀπώλειαν, ἣν εὗρεν,

Λευ. 5,23 εἰς ὅσον αμαρτήσῃ καὶ κατόπιν συναισθανθῇ τὸ ἀμάρτημά του, θὰ ἀποδώσῃ αὐτὸ τὸ ὅποιον ἥρπασεν ἢ θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀδικίαν ποῦ διέπραξεν ἢ θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν παρακαταθήκην ποῦ τοῦ εἶχαν ἐμπιστευθῇ ἢ θὰ ἀποδώσῃ τὸ χαϊμένον πρᾶγμα ποῦ εὗρεν στὸν κύριόν του,

Λευ. 5,24 ἀπὸ παντὸς πράγματος, οὗ ὥμοσε περὶ αὐτοῦ ἀδίκως, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό· τίνας ἐστίν, αὐτῷ ἀποδώσει ἢ ἡμέρα ἐλεγχθῇ.

Λευ. 5,24 διὰ κάθε γενικῶς πρᾶγμα, διὰ τὸ ὅποιον εἰσέδωκεν θὰ δώσῃ ολόκληρον τὸ κεφάλαιον καὶ ἐπὶ πλέον τὸ ἐν πέμπτον τοῦ κεφαλαίου ὡς πρόστιμον. Θὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὸ στὸν ιδιοκτήτην τοῦ, ὅταν συναισθανθῇ καὶ κατανοήσῃ τὸ σφάλμα τοῦ.

Λευ. 5,25 καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἴσει τῷ Κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἁμῶμον, τιμῆς, εἰς ὃ ἐπλημμέλησε.

Λευ. 5,25 Διὰ τὴν ἀδικίαν αὐτὴν, ποῦ διέπραξε, θὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν Κύριον ἀπὸ τὰ πρόβατά τοῦ πρὸς θυσίαν κριὸν ἀρτιμελὲς ἀξίας ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀδικίαν, ποῦ διέπραξε.

Λευ. 5,26 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων, ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ.

Λευ. 5,26 Ὁ ἱερεὺς διὰ τῆς θυσίας τοῦ κριου θὰ ἐξιλεώσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν Κύριον διὰ τὴν παράβασιν καὶ θὰ τοῦ συγχωρηθῇ ἡ οἰαδήποτε αμαρτία, τὴν ὁποίαν διέπραξε.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 6

- Λευ. 6,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 6,1 Ομίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·
- Λευ. 6,2 ἔντειλαι Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων· οὗτος ὁ νόμος τῆς ὀλοκαυτώσεως· αὐτὴ ἡ ὀλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωῒ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ’ αὐτοῦ, οὐ σβεσθήσεται.
- Λευ. 6,2 “Δώσε τας ἀκολουθους ἐντολὰς στὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του· Αὐτὸς εἶναι ὁ Νόμος διὰ τὴν θυσίαν τῶν ὀλοκαυτωμάτων. Τὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς ὀλοκαύτωσιν προσφερόμενον ζῶον θα μείνῃ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καθ’ ὅλην τὴν νύκτα μέχρι τῆς πρωΐας καὶ καθ’ ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ πυρ τοῦ θυσιαστηρίου θα εἶναι ἀναμμένον καὶ δὲν θα σβῇ.
- Λευ. 6,3 καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν, ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὀλοκαύτωσιν, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ παραθήσεται αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 6,3 Τὴν πρωΐαν ὁ ἱερεὺς θα φορέσῃ τὸν λινὸν χιτῶνα καὶ ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ θα φορέσῃ τὴν λινὴν περισκελίδα. Θα ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριον τὴν στάκτην τοῦ καέντος ὀλοκαυτώματος καὶ θα θέσῃ αὐτὴν πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 6,4 καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην, καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν.

- Λευ. 6,4 Κατόπιν θα αφαιρέση την ιερατικήν αυτήν στολήν και θα ενδυθή την άλλην, την καθημερινήν, και θα φέρη την στάκτην ἔξω από την κατασκήνωσιν εἰς καθαρὸν ὠρισμένον τόπον.
- Λευ. 6,5 καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ οὐ σβεσθήσεται, καὶ καύσει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ξύλα τὸ πρῶτ' πρῶτ'· καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὀλοκαύτωςιν καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου·
- Λευ. 6,5 Το πυρ ἐπάνω στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων θα διατηρήται ἀσβεστον και δεν θα σβῆσῃ ποτέ. Προς τον σκοπὸν τούτον ο ἱερεὺς κάθε πρωὶ και εν συνεχείᾳ θα στοιβάξῃ ξύλα και θα θέσῃ ἐπάνω εἰς τα καιόμενα ξύλα το προς ολοκαύτωςιν προσφερθέν ζῶον ὅπως ἐπίσης και το λίπος του ζώου, ὅταν πρόκειται περὶ ευχαριστηρίου θυσίας.
- Λευ. 6,6 καὶ πῦρ διὰ παντὸς καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται.
- Λευ. 6,6 Το πυρ θα καίῃ πάντοτε νυχθημερόν ἐπάνω στο θυσιαστήριον. Δεν θα σβησθῇ ποτέ.
- Λευ. 6,7 Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας, ἣν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἔναντι Κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου·
- Λευ. 6,7 Ἡ τυπικὴ διάταξις δια την θυσίαν, την ὁποίαν θα προσφέρουν ἐνώπιον του Κυρίου προ του θυσιαστηρίου οἱ υἱοὶ του Ααρών, οἱ ἱερεῖς, εἶναι ἡ ἐξῆς·
- Λευ. 6,8 καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῇ δρακὶ ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς καὶ σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα, ὁσμὴν εὐωδίας, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 6,8 Θα αφαιρέσῃ ο ἱερεὺς ἀπὸ το προς θυσίαν προσφερθέν μίαν χούφταν ἀπὸ το σημιγδάλι το αναμεμιγμένον με το προσφερθέν ἐλαιον, θα πάρῃ ἀκόμη ὅλο το λιβάνι το προσφερθέν προς θυσίαν, και ὅλα αὐτὰ θα τα φέρῃ ὡς

ολοκαύτωσιν προς τον Κυριον. Αυτή θα είναι ευάρεστος και ευπρόσδεκτος οσμή προς τον Κυριον εις μνήμην του προσφέροντος.

Λευ. 6,9 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ’ αὐτῆς ἔδεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτήν.

Λευ. 6,9 Το υπόλοιπον της θυσίας αυτής θα φάγουν ο Ααρών και οι υιοί του. Τα άζυμα αυτά θα φαγωθούν στον άγιον τόπον, δηλαδή εις την αυλήν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Εκεί θα τα φάγουν.

Λευ. 6,10 οὐ πεφθήσεται ἐζυμωμένη· μερίδα αὐτήν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· ἅγια ἁγίων ἐστίν, ὥσπερ τὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας.

Λευ. 6,10 Το σημιγδάλι, που προσφέρεται προς θυσίαν, δεν θα ψηθῇ ζυμωμένον με προζύμι. Το φύραμα θα είναι άζυμον. Αυτό το υπόλοιπον σημιγδάλι το ἔδωκα εις αυτούς ως μερίδιόν των από την προς τον Κυριον θυσίαν. Είναι αγιώτατον· το ίδιο θα γίνεται και όταν πρόκειται είτε περί θυσίας προσφερομένης υπέρ αμαρτίας ελαφράς είτε περί θυσίας προσφερομένης δια βαρυτέραν αμαρτίαν.

Λευ. 6,11 πᾶν ἄρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτήν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου. πᾶς ὃς ἐὰν ἄψηται αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.

Λευ. 6,11 Καθε ἄρρεν μέλος των οικογενειών των ιερέων θα τρώγουν αὐτήν. Αυτό είναι νόμος παντοτεινός εις ὅλας τας γενεάς σας σχετικῶς με τας θυσίας τας προσφερομένας προς τον Κυριον. Καθε ἄλλος, ο οποίος ἤθελεν ἐγγίσει τας θυσίας αὐτάς, εἶναι υπεύθυνος και πρέπει να καθαρθῇ, να ἁγιασθῇ”.

Λευ. 6,12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 6,12 Ελάλησεν ἄκομη ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και εἶπεν·

Λευ. 6,13 τοῦτο τὸ δῶρον Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃ

προσοίσουσι Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ἂν χρήσης αὐτόν· τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ παντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωῒ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ δειλινόν.

Λευ. 6,13 “αὕτη θα εἶναι ἡ πρὸς θυσίαν προσφορά τοῦ Ααρὼν καὶ τῶν υἱῶν του, ποὺ θα προσφέρουν αὐτοὶ πρὸς τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν θα χρήσης ἓνα ἀπὸ αὐτοὺς ὡς ἀρχιερεᾶ. Θα προσφέρῃ αὐτὸς τὸ ἐν δέκατον τοῦ οἴφι (δύο περίπου κιλὰ σημιγδάλι ὡς καθημερινὴν θυσίαν, τὸ ἥμισυ ἀπὸ αὐτοῦ θα τὸ προσφέρῃ τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ τὸ δειλινόν.

Λευ. 6,14 ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται, πεφυραμένην οἶσει αὐτήν, ἐλκτά, θυσίαν ἐκ κλασμάτων, θυσίαν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

Λευ. 6,14 Ἡ θυσία αὕτη ζυμωμένη με λάδι θα κατασκευασθῇ στο τηγάνι καὶ θα τὴν προσφέρῃς διπλωμένην εἰς τεμάχια χωριστά τὸ καθένα. Αὕτη εἶναι θυσία εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

Λευ. 6,15 ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀντ’ αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσῃ αὐτήν· νόμος αἰώνιος, ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται.

Λευ. 6,15 Αὐτήν τὴν καθημερινὴν θυσίαν θα τὴν προσφέρῃ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ααρὼν, ὁ διάδοχός του στο λειτούργημα τῆς ιερωσύνης. Ὁ νόμος οὗτος θα εἶναι παντοτεινός καὶ ἀπαραβάτος καὶ ἡ θυσία αὕτη θα προσφέρεται ἐξ ὁλοκλήρου στο θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων.

Λευ. 6,16 καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὀλόκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρωθήσεται.

Λευ. 6,16 Καθε θυσία τοῦ ἱερέως θα εἶναι ὁλοκαύτωμα στο θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων. Θα καίεται ἐξ ὁλοκλήρου καὶ κανένα μέρος αὐτῆς δὲν θα τρώγεται”.

Λευ. 6,17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 6,17 Ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·

Λευ. 6,18 λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων· οὗτος ὁ

νόμος τῆς ἀμαρτίας· ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὸ
ὀλοκαύτωμα, σφάζουσι τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἔναντι
Κυρίου· ἅγια ἀγίων ἐστίν.

Λευ. 6,18 “Εἰπέ στον Ααρών και τους υιούς του αυτά· Οὗτος είναι ο
νόμος, το τυπικόν, σύμφωνα με το οποίο θα προσφέρεται η
θυσία δια την αμαρτίαν. Εκεί, όπου σφάζουν το προς
ολοκαύτωσιν ζώον, θα σφάζουν και τα ζώα, που
προσφέρονται ως θυσία περὶ αμαρτίας, δηλαδή εις την
αυλὴν ενώπιον της Σκηνῆς του Κυρίου· εἶναι αυτά
αγιώτατα.

Λευ. 6,19 ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν ἔδεται αὐτὴν· ἐν τόπῳ
ἀγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Λευ. 6,19 Ο ἱερεὺς, που προσφέρει την θυσίαν, θα φάγη αὐτήν. Θα
φαγωθῇ στον τόπον τον ἅγιον δηλαδή εις την αυλὴν της
Σκηνῆς του Μαρτυρίου.

Λευ. 6,20 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἀγιασθήσεται· καὶ ὃς
ἐὰν ἐπιρραντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον,
ὃς ἐὰν ραντισθῇ ἐπ’ αὐτό, πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ.

Λευ. 6,20 Καθε ἄλλος, που ἐγγίζει τα κρέατα αυτά, εἶναι υπεύθυνος
και πρέπει να καθαρθῇ, να ἀγιασθῇ. Και ἐκεῖνός που θα
ραντισθῇ με το αἷμα αὐτό της θυσίας, πρέπει να πλύνῃ το
ἱμάτιόν του στον ἱερόν τόπον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.

Λευ. 6,21 καὶ σκεῦος ὀστράκινον, οὗ ἐὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ,
συντριβήσεται· ἐὰν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἐψηθῇ, ἐκτρίψει
αὐτό καὶ ἐκκλύσει ὕδατι.

Λευ. 6,21 πῆλινον σκεῦος, ἐπὶ του οποιου θα ψηθῇ κάποια θυσία,
πρέπει να συντριβεται. Εάν δε το δοχεῖον, όπου θα ψηθῇ η
θυσία, εἶναι χάλκινον, πρέπει να το τρίψῃ καλά και να το
πλύνῃ με πολὺ νερό.

Λευ. 6,22 πᾶς ἄρσῃ ἐν τοῖς ἱερεῦσι φάγεται αὐτά· ἅγια ἀγίων
ἐστὶ Κυρίῳ.

Λευ. 6,22 Μονον αρσενικόν μέλος ἀπὸ την οικογένειαν των ἱερέων θα

Λευ. 6,23

φάγη αυτά, διότι είναι αγιώτατα, αφιερωμένα στον Κυριον.
καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὧν ἔὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ
τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, οὐ βρωθήσεται· ἐν πυρὶ
κατακαυθήσεται.

Λευ. 6,23

Από θυσίας, αι οποίαι προσφέρονται περὶ αμαρτίας και από
το αἷμα των ζώων, που φέρετε εμπρὸς εἰς τα ἅγια της
Σκηνῆς του Μαρτυρίου προς ἐξιλασμόν, δεν θα φάγετε. Θα
καίονται ἐξ ολοκλήρου στο θυσιαστήριον.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 7

Λευ. 7,1

Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας·
ἅγια ἁγίων ἐστίν.

Λευ. 7,1

Αὐτός εἶναι ο νόμος, η τυπικὴ διάταξις, περὶ της προσφοράς
θυσίας κριου δια βαρύτερον ἁμάρτημα. Η θυσία αὐτὴ εἶναι
αγιωτάτη.

Λευ. 7,2

ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσι τὸν
κριὸν τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου, καὶ τὸ αἷμα
προσχεεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.

Λευ. 7,2

Εκεῖ ὅπου σφάζουν τα ὀλοκαυτώματα, εἰς τὴν αὐλὴν της
Σκηνῆς του Μαρτυρίου ἐνώπιον του Κυρίου, θα σφάζουν
και τον κριον τον πρᾶσφερόμενον δια σοβαρωτέραν τινα
ἁμαρτίαν. Το αἷμα τούτου θα χυθῇ ὑπὸ του ἱερέως κύκλῳ
περὶ τὴν βάσιν του θυσιαστηρίου των ὀλοκαυτωμάτων.

Λευ. 7,3

καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν
ὀσφύν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια
καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων

Λευ. 7,3

Επάνω στο θυσιαστήριον θα προσφέρῃ ο ἱερεὺς ὅλον το
λίπος του κριου, το περὶ τὴν ὀσφύν κρέας, το λίπος το
οποῖον καλύπτει τα ἐντόσθια και ὅλον το λίπος το ὁποῖον

υπάρχει εσωτερικώς μεταξύ των εντοσθίων.

Λευ. 7,4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς, περιελεῖ αὐτά,

Λευ. 7,4 Θα αφαιρέση προηγουμένως ο ιερεὺς τους νεφροὺς και το λίπος, που υπάρχει επάνω εις αυτούς και το οποίον φθάνει ἕως εις τα επάνω μέρη του μηρού. Θα προσφέρῃ τον λοβὸν του συκωτιοῦ μαζὴ με τα νεφρά.

Λευ. 7,5 καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ Κυρίῳ· περὶ πλημμελείας ἐστὶ.

Λευ. 7,5 Ολα αὐτά θα τα προσφέρῃ ο ιερεὺς θυσίαν προς τον Κυριον στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων. Αυτὴ προσφέρεται δια βαρυτέραν αμαρτίαν.

Λευ. 7,6 πᾶς ἄρσῃ ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά, ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται αὐτά· ἅγια ἁγίων ἐστίν.

Λευ. 7,6 Μονον οι ἄρρενες εκ των μελῶν της ιερατικῆς οικογενείας θα φάγουν αὐτά και στον ἅγιον τόπον, διότι εἶναι ἁγιώτατα.

Λευ. 7,7 ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας, οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας, νόμος εἷς αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιλάσσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται.

Λευ. 7,7 Οπως γίνεται η προσφορά θυσίας δι' ελαφρόν αμάρτημα, ἔτσι θα γίνεται και δια βαρυτέραν αμαρτίαν. Ενα τυπικόν θα διέπη αὐτά. Ο ιερεὺς δε ο οποίος θα προσφέρῃ προς ἐξιλέωσιν τας θυσίας αὐτάς, θα παίρνη ως ιδικά του τα υπόλοιπα ἀπὸ αὐτάς τας θυσίας.

Λευ. 7,8 καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέρμα τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἧς προσφέρει αὐτός, αὐτῷ ἔσται.

Λευ. 7,8 Ο ιερεὺς ἐπίσης ο οποίος προσφέρει θυσίαν ολοκαυτώματος, προσφοράν Ἰσραηλῆτιος τινός, θα λαμβάνῃ το δέρμα του θυσιασθέντος ζώου.

Λευ. 7,9 καὶ πᾶσα θυσία, ἣτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ

πᾶσα, ἥτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου, τοῦ
ιερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν, αὐτῷ ἔσται.

Λευ. 7,9 Ἀλλὰ και τα υπολείμματα πάσης ἄλλης θυσίας, ἡ ὁποία θα
γίνη στον κλῖβανον και εκείνης ἡ ὁποία θα γίνη εις την
εσχάραν ἡ το τηγάνι, ανήκουν στον ιερέα, ο ὁποῖος τα
προσέφερε.

Λευ. 7,10 καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ
ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται, ἐκάστῳ τὸ
ἴσον.

Λευ. 7,10 Τα υπόλοιπα ὁμῶς πάσης ἄλλης θυσίας, ἡ ὁποία εἶναι
αναμεμιγμένη με ἔλαιον, ἡ και δεν εἶναι αναμεμιγμένη με
ἔλαιον, θα ανήκη εις ὅλους τους ιερεῖς τους υἱοὺς του '
Ααρών, κατὰ ἴσον μερίδιον εις καθένα ἀπὸ αὐτοὺς.

Λευ. 7,11 Οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου, ἣν προσοίσουσι
Κυρίῳ.

Λευ. 7,11 Ο κατωτέρω νόμος θα κανονίζῃ ευχαριστήριον δια
σωτηρίαν θυσίαν, την ὁποίαν οἱ Ἰσραηλῖται εις ἐνδειξιν
ευγνωμοσύνης θα προσφέρουν στον Κυριον.

Λευ. 7,12 ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν, καὶ προσοίσει
ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, λάγανα ἄζυμα
διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν
ἐλαίῳ·

Λευ. 7,12 Εὰν μὲν προσφέρῃ κανεῖς αὐτήν εις δοξολογίαν προς τον
Θεόν, θα προσφέρῃ εις ἀπαρτισμόν αὐτῆς ἄρτους ἀπὸ
σημιγδάλι αναμεμιγμένους με λάδι, λαγάνες χωρὶς προζύμι
αλειμμένες με λάδι και σημιγδάλι ζυμωμένον και ψημένον
με λάδι.

Λευ. 7,13 ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ
αἰνέσεως σωτηρίου.

Λευ. 7,13 Μαζὴ με ἐνζύμους ἄρτους θα προσφέρῃ αὐτὰ τα δῶρα του
προς θυσίαν δοξολογίας στον Θεόν δια την σωτηρίαν.

- Λευ. 7,14 καὶ προσάξει ἓν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ. τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται.
- Λευ. 7,14 Ἐνα μέρος ἀπὸ τα δῶρα, που θα προσφέρῃ προς τον Κυριον, θα ανήκη στον ιερέα, ο οποίος θα χύσῃ το αἷμα, της δια την σωτηρίαν αὐτῆς θυσίας γύρω ἀπὸ την βάσιν του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.
- Λευ. 7,15 καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αὐτῷ ἔσται, καὶ ἐν ἧ ἡμέρᾳ δωρεῖται, βρωθήσεται· οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν.
- Λευ. 7,15 Τα κρέατα της θυσίας προς δοξολογίαν του Κυρίου δια την σωτηρίαν θα ανήκουν στον ιερέα, που τα προσφέρει. Θα φαγωθούν δε κατὰ την ἡμέραν, κατὰ την ὁποίαν προσφέρονται και δεν θα αφεθῇ τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δια την επομένην ἡμέραν.
- Λευ. 7,16 καὶ ἐὰν εὐχὴ ἧ, ἣ ἐκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἧ ἂν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, βρωθήσεται, καὶ τῇ αὖριον·
- Λευ. 7,16 Ἐὰν προσφέρῃ κανεῖς θυσίαν, την ὁποίαν ἔκαμε τάμα η ἄλλην αυτοπροαίρετον, θα φαγωθῇ το προς βρώσιν μέρος της θυσίας κατὰ την ἡμέραν της προσφοράς και κατὰ την επομένην.
- Λευ. 7,17 καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
- Λευ. 7,17 Το υπόλοιπον, το ὁποῖον τυχόν θα μείνῃ ἀπὸ τα κρέατα της θυσίας δια την τρίτην ἡμέραν, θα καή ἐξ ολοκλήρου.
- Λευ. 7,18 ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό, οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μiasmá ἐστιν· ἡ δὲ ψυχὴ, ἣτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ, τὴν ἁμαρτίαν λήψεται.
- Λευ. 7,18 Ἐὰν δε κανεῖς φάγῃ ἀπὸ τα κρέατα της θυσίας αὐτῆς κατὰ την τρίτην ἡμέραν, δεν θα γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τον Θεόν η θυσία

αυτή και δεν θα του φέρη καμμίαν χάριν, δεν θα ληφθή υπ' όψει υπέρ αυτού, διότι έγινεν αυτή μολυσμός. Ο άνθρωπος, που θα φάγη από αυτήν κατά την τρίτην ημέραν, θα έχει ενοχήν ενώπιον του Θεού.

Λευ. 7,19 καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ᾗψηται παντὸς ἀκαθάρτου, οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα.

Λευ. 7,19 Κρέας, το οποίον θα ἦρχετο εἰς ἐπαφήν με κάποιο ἀκάθαρτον ἀντικείμενον, δεν θα φαγωθῇ ἀλλὰ θα καὶ ἐξ ολοκλήρου. Μονον ο καθαρὸς, ο εξαγνισθεῖς, θα φάγη ἀπὸ τα κρέατα των προσφερομένων θυσιῶν.

Λευ. 7,20 ἡ δὲ ψυχὴ, ἥτις ἐὰν φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστὶ Κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Λευ. 7,20 Εἰάν δε κανεῖς εἶναι ἀκάθαρτος, καὶ δεν ἔχη φροντίσει προηγουμένως νὰ εξαγνισθῇ, φάγη δε ἀπὸ κρέας ευχαριστηρίου θυσίας προσφερθείσης στον Κυριον, αὐτὸς ο ἄνθρωπος θα χαθῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ του.

Λευ. 7,21 καὶ ψυχὴ, ἥ ἂν ᾗψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἥ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἥ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἥ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστὶ Κυρίου, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Λευ. 7,21 Καθένας ο οποίος θα ἐγγίσῃ ἀκάθαρτον πρᾶγμα, ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου ἢ ἀκάθαρτον τετράποδον ἢ κάθε ἄλλο βδελυκτὸν καὶ ἀκάθαρτον, καὶ φάγη ἀπὸ τοῦ κρέας τῆς εἰρηνικῆς θυσίας, ἢ ὅποια προσεφέρθῃ καὶ ἀνήκει στον Κυριον, θα ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ του”.

Λευ. 7,22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 7,22 Ὡμίλησεν ο Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν καὶ εἶπε·

Λευ. 7,22 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· πᾶν στέαρ βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε.

- Λευ. 7,23 “λάλησε προς τους Ισραηλίτας και είπε· Το λίπος των βοών και των προβάτων και των αιγών δεν θα το φάγετε.
- Λευ. 7,24 καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριαλώτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται.
- Λευ. 7,24 Λίπος ἀπὸ σώματα θνησιμαίων ἢ ὑπὸ θηρίων σπαραχθέντων ζώων θα το χρησιμοποιήτε εἰς ἄλλας χρήσεις, ποτέ ὁμως δια φαγητόν.
- Λευ. 7,25 πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ὧν προσάξει ἀπ’ αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Λευ. 7,25 Εκείνος που θα φάγη λίπος ἀπὸ τα θρέμματα, τα ὁποῖα θα προσφέρῃ ὡς θυσίαν ολοκαυτώματος πρὸς τὸν Κύριον, αὐτὸς θα ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ.
- Λευ. 7,26 πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν.
- Λευ. 7,26 Ποτέ και εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς κατοικίας σας δεν θα φάγετε αἷμα ἀπὸ τα κατοικίδια ζῶα καὶ ἀπὸ τα πτηνά.
- Λευ. 7,27 πᾶσα ψυχὴ, ἣ ἂν φάγη αἷμα, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Λευ. 7,27 Εκείνος που θα φάγη αἷμα, θα καταστραφῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ του”.
- Λευ. 7,28 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 7,28 Ωμίλησεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·
- Λευ. 7,29 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων· ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου.
- Λευ. 7,29 “στους Ισραηλίτας θα εἴπῃς καὶ τα ἐξῆς· Εκείνος που προσφέρει ευχαριστήριον εἰρηνικὴν θυσίαν, θα προσφέρῃ ἀπὸ τὴν θυσίαν τοῦ αὐτῆς ὡς δῶρον πρὸς τὸν Κύριον ἓνα μέρος αὐτῆς.
- Λευ. 7,30 αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ καρπώματα Κυρίῳ· τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος,

- προσοίσει αυτά, ὥστε ἐπιτιθέναι δόμα ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 7,30 Με τα ἴδια του τα χέρια θα προσφέρῃ το μίριδιον τοῦτο ἴστον Κυρίου. Το λίπος ὅμως του στήθους καὶ τον λοβὸν του συκωτιοῦ θα προσφέρῃ στον ιερέα, δια να τα θέσῃ εκείνος ἐπὶ του θυσιαστηρίου θυσίαν προς τον Κυρίον.
- Λευ. 7,31 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ.
- Λευ. 7,31 Ο ἱερεὺς, δηλαδή, θα λάβῃ καὶ θα προσφέρῃ το λίπος τοῦτο ἐπάνω στο θυσιαστήριον, το δε στήθος αφοῦ αγιασθῇ θα ἀνήκῃ στον Ααρὼν καὶ τους υἱοὺς του.
- Λευ. 7,32 καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν·
- Λευ. 7,32 Ἐκτός δε του στήθους καὶ ἡ δεξιὰ ὠμοπλάτη του ζώου, του προς εἰρηνικὴν θυσίαν σφαγέντος, θα δοθῇ στον ιερέα.
- Λευ. 7,33 ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι·
- Λευ. 7,33 Εἰς τον ιερέα, τον προσφέροντα ἐπὶ του θυσιαστηρίου το αἷμα καὶ το λίπος του προς εἰρηνικὴν θυσίαν σφαγέντος ζώου, θα ἀνήκῃ ὁ δεξιὸς ἐμπρόσθιος πούς, ἡ δεξιὰ ὠμοπλάτη.
- Λευ. 7,34 τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Λευ. 7,34 Διότι το στήθος καὶ ἡ δεξιὰ ὠμοπλάτη ἀπὸ το προσφερθέν ὡς θυσία ζῶον ἔλαβα, λέγει ὁ Θεός, ἀπὸ τας εἰρηνικάς θυσίας των Ἰσραηλιτῶν καὶ ἔδωκα αὐτὰ εἰς τον Ααρὼν τον ἀρχιερέα καὶ στους υἱοὺς του. Αὐτό θα εἶναι νόμος παντοτεινός καὶ ἀπαραβάτος δι' ὅλους τους Ἰσραηλίτας”.
- Λευ. 7,35 Αὕτη ἡ χρῆσις Ἀαρὼν καὶ ἡ χρῆσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ

τῶν καρπωμάτων Κυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ προσηγάγετο
αὐτοὺς τοῦ ἱερατεῦν τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 7,35

Τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὠδήγησε τὸν Ααρὼν
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν αὐτοὺς, ὥστε νὰ ἀσκούν
τὰ ἱερατικά τῶν καθήκοντα, τοὺς ἔδωκε καὶ αὐτὸ τὸ
δικαίωμα, τὸ ἀπορρέον ἀπὸ τὴν χρῆσιν τῶν μετὰ τὸ ἅγιον
έλαιον, νὰ λαμβάνουν, δηλαδὴ, ἓνα μέρος ἀπὸ τὰς
προσφερομένας εἰρηνικὰς θυσίας.

Λευ. 7,36

καθὰ ἐνετείλατο Κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἡ ἡμέρᾳ ἔχρισεν
αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν.

Λευ. 7,36

Ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος νὰ δώσουν εἰς αὐτοὺς προσφοράς
κατὰ τὴν ἡμέραν, ποὺ τοὺς ἐξέλεξεν ἀπὸ ὅλους τοὺς
Ἰσραηλίτας καὶ τοὺς ἔχρισεν ἱερεῖς, ἔτσι καὶ ἐγένε. Αὐτὸ
ἐγένε καὶ μένει νόμος παντοτείνος καὶ ἀπαράβατος εἰς τὰς
γενεὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Λευ. 7,37

οὗτος ὁ νόμος τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ
ἁμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως καὶ
τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου,

Λευ. 7,37

Αὐτός ἐστίν ὁ νόμος ὁποῖος κανονίζει τὰ ὁλοκαυτώματα,
τὰς θυσίας περὶ ἐλαφρῶν καὶ βαρέων ἁμαρτημάτων, τὰς
τῆς χειροτονίας καὶ καθιερώσεως τῶν ἱερέων καὶ τὰς
ευχαριστηρίους διὰ τὴν σωτηρίαν,

Λευ. 7,38

ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωϋσῇ ἐν τῷ ὄρει
Σινά, ἡ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφέρειν
τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.

Λευ. 7,38

Ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσὴν στὸ ὄρος Σινά, τὴν
ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἐντολὰς τοῖς Ἰσραηλίταις
νὰ προσφέρουν τὰς θυσίας τῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν
ἐρήμον Σινά, ἔτσι καὶ ἐγένε.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 8

- Λευ. 8,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 8,1 Ο Κύριος ομίλησε πρὸς τὸν Μωϋσέα λέγων·
- Λευ. 8,2 λάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων,
- Λευ. 8,2 “λάβε τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του, τὰς ιερατικὰς ,στολὰς του, τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, τὸν μόσχον, ὁ ὁποῖος θὰ προσφερθῇ θυσία περὶ ἁμαρτίας, τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κάνιστρον με τὰ ἄζυμα.
- Λευ. 8,3 καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 8,3 Συγκέντρωσε δε ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου”.
- Λευ. 8,4 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 8,4 Ο Μωϋσῆς, σύμφωνα με τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου, συνήθροισε ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 8,5 καὶ εἶπε Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ· τοῦτο ἐστὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐνετείλατο Κύριος ποιῆσαι.
- Λευ. 8,5 Εἶπε δε στο πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν· “αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, ἡ κανονίζουσα τὴν χειροτονίαν των ἱερέων, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς διέταξε νὰ κάμωμεν”.
- Λευ. 8,6 καὶ προσήνεγκε Μωυσῆς τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι·
- Λευ. 8,6 Ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του, ὠδήγησεν αὐτοὺς στὸν λουτήρα τῆς αὐλῆς τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς δι’ ὕδατος.

Λευ. 8,7	καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ’ αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ,
Λευ. 8,7	Επειτα ενέδυσσε τον Ααρών με τον χιτῶνα και τον έζωσε με την ζώνην. Ενέδυσεν αὐτόν με τον υποδυτήν και έθεσεν επ' αυτού την επωμίδα, έζωσεν αὐτόν δια της ζώνης της επωμίδος και τον έσφιξε με αυτήν.
Λευ. 8,8	καὶ ἐπέθηκεν ἐπ’ αὐτὴν τὸ λογεῖον καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν·
Λευ. 8,8	Επάνω στο επίσημον αυτό ένδυμα της επωμίδος έθεσε το αρχιερατικόν ένδυμα, το Λογεῖον, και επ' αυτού την φράσιν “Δηλώσις και Αλήθεια”.
Λευ. 8,9	καὶ ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἅγιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
Λευ. 8,9	Εθεσεν εις την κεφαλήν του Ααρών την μίτραν, επάνω δε και στο έμπροσθεν μέρος της μίτρας ετοποθέτησε το χρυσοῦν πέταλον, το καθηγιασμένον στον Κυριον, όπως είχε διατάξει αὐτόν ο Θεός.
Λευ. 8,10	καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως
Λευ. 8,10	Ελαβεν ο Μωϋσής από το έλαιον της χρίσεως,
Λευ. 8,11	καὶ ἔρρανεν ἀπ’ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτάκις καὶ ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον καὶ ἡγίασεν αὐτὸ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐτά· καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἡγίασεν αὐτήν.
Λευ. 8,11	και ερράντισε με αὐτό το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων επτά φορές, το έχρισε και έτσι ηγίασε και καθιέρωσεν αὐτό και όλα τα επ' αυτού σκεῦη. Με τον ίδιον τρόπον ηγίασε και καθιέρωσε τον λουτήρα και την βάσιν

του. Ἐχρισε τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου καὶ ὅλα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ ἐτσι καθηγίασε καὶ αφιέρωσεν αὐτὴν καὶ τὰ σκεῦη τῆς στὸν Κύριον.

Λευ. 8,12 καὶ ἐπέχεε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀαρὼν καὶ ἔχρυσεν αὐτὸν καὶ ἡγίασεν αὐτόν.

Λευ. 8,12 Ἐχυσεν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τούτου τῆς χρίσεως εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ααρών, καὶ ἐτσι τὸν ἔχρισε καὶ τὸν καθηγίασεν.

Λευ. 8,13 καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς ζώνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρεις, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Λευ. 8,13 Ἐδωσεν ἐντολὴν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἦλθον ἐνώπιόν του οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών. Ἐνέδυσεν αὐτοὺς με τοὺς χιτῶνας, τοὺς ἔζωσε με τὰς ζώνας καὶ ἐφόρεσεν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν τὰς κιδάρεις, ὅπως τὸν εἶχε διατάξει ὁ Κύριος.

Λευ. 8,14 καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Λευ. 8,14 Διέταξε καὶ ἔφεραν τὸν μόσχον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐθυσιάζετο διὰ τὰς ἁμαρτίας, καὶ ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἐθεσαν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω στὸν μόσχον αὐτόν.

Λευ. 8,15 καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡγίασεν αὐτό, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ.

Λευ. 8,15 Ὁ ἐντεταλμένος ἔσφαξε τὸν μόσχον καὶ ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐθεσε κύκλῳ διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐτσι ἐκαθάρισε καὶ καθιέρωσεν αὐτό διὰ τὰς θυσίας. Τὸ ὑπόλοιπον αἷμα ἔχυσεν εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐτσι τὸ καθηγίασε καὶ τὸ καθιέρωσε, ὥστε ἐπάνω εἰς αὐτό νὰ προσφέρονται αἱ

θυσῖαι δια την εξιλέωσιν των αμαρτιών.

Λευ. 8,16 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

Λευ. 8,16 Επήρην ο Μωϋσῆς ὅλον το λίπος, που υπήρχεν εις τα εντόσθια, τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς με το λίπος που τους εσκεπαζε, και προσέφερεν αυτά θυσίαν στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.

Λευ. 8,17 καὶ τὸν μόσχον καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Λευ. 8,17 Το υπόλοιπον μέρος του μόσχου, δηλαδή, το δέρμα, τας σάρκας και την κόπρον έκαυσαν εξ ολοκλήρου έξω από την κατασκήνωσιν, όπως είχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσῆν.

Λευ. 8,18 καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

Λευ. 8,18 Εδωσεν εντολήν ο Μωϋσῆς και έφεραν τον κριόν, τον προωρισμένον δι' ολοκαύτωσιν. Ο Ααρών και οι υιοί του, κατόπιν εντολής του Μωϋσέως, έθεσαν τας χείρας των επάνω εις την κεφαλὴν του κριου.

Λευ. 8,19 καὶ ἔσφαξε Μωυσῆς τὸν κριόν, καὶ προσέχεε Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

Λευ. 8,19 Εσφαξεν ο Μωϋσῆς τον κριον και έχυσε το αίμα αυτού κύκλω στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.

Λευ. 8,20 καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησε κατὰ μέλη καὶ ἀνήνεγκε Μωυσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ·

Λευ. 8,20 Τον δε κριον έκοψεν εις τεμάχια και ο ίδιος ο Μωϋσῆς προσέφερε την κεφαλὴν, τα τεμάχια και το λίπος στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.

- Λευ. 8,21 καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι, καὶ ἀνήνεγκε Μωυσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὁλοκαύτωμά ἐστιν εἰς ὁσμήν εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Λευ. 8,21 Τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας, ἀφοῦ τα ἐπλυνε με νερό, τα προσέφερε καὶ αὐτὰ στο θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων. Ὁλον τὸν κριον τὸν προσέφερε. Εἶναι αὐτός ὁλοκαύτωμα, ευωδία ευάρεστος στὸν Κύριον, θυσία πρὸς αὐτόν, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.
- Λευ. 8,22 καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν δεύτερον, κριὸν τελειώσεως· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
- Λευ. 8,22 Διέταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἔφεραν καὶ τὸν δεύτερον κριόν, διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ χειροτονία καὶ καθιέρωσις τῶν ιερῶν. Ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υιοὶ τοῦ ἔθεσαν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ δευτέρου αὐτοῦ κριου.
- Λευ. 8,23 καὶ ἔσφαξεν αὐτόν καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός Ααρὼν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.
- Λευ. 8,23 Ὁ ἐντεταλμένος ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρε ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτοῦ καὶ ἔθεσε στὸ κάτω ἄκρον τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ Ααρὼν, στὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ καὶ στὸ ἄκρον τοῦ δεξιοῦ ποδὸς τοῦ.
- Λευ. 8,24 καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρὼν, καὶ ἐπέθηκε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ προσέχεε Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
- Λευ. 8,24 Διέταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ προσήλθον οἱ υιοὶ τοῦ Ααρὼν καὶ ἔθεσαν ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ κριου στὸς λοβοὺς τῶν δεξιῶν

αυτιών των, εις τα άκρα των δεξιών χειρών και εις τα άκρα των δεξιών ποδών των, το δε υπόλοιπον αίμα έχυσεν ο Μωϋσής εις την βάσιν κύκλω του θυσιαστηρίου.

Λευ. 8,25 καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφύν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

Λευ. 8,25 Επήρε το λίπος, το κρέας το περί την οσφύν, το λίπος της κοιλίας, τον λοβόν του συκωτιού, τους δύο νεφρούς και το επάνω εις αυτούς λίπος και τον δεξιόν εμπρόσθιον πόδα.

Λευ. 8,26 καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως, τοῦ ὄντος ἔναντι Κυρίου, ἔλαβεν ἄρτον ἓνα ἄζυμον καὶ ἄρτον ἕξ ἐλαίου ἓνα καὶ λάγανον ἓν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

Λευ. 8,26 Από δε το κάνιστρον, εντός του οποίου υπήρχον αι αναίμακτοι προσφοραί δια την καθιέρωσιν των ιερέων και το οποίον ευρίσκετο ενώπιον του Κυρίου, επήρην ο Μωϋσής ένα άζυμον άρτον, ένα άρτον ζυμωμένον με λάδι και μίαν λαγάναν και έθεσαν αυτά επάνω στο λίπος και και στον εμπρόσθιον πόδα του κριου του προσφερθέντος ως θυσίαν.

Λευ. 8,27 καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφάιρεμα ἔναντι Κυρίου.

Λευ. 8,27 Ολα αυτά τα έθεσεν εις τα χέρια του Ααρών και εις τα χέρια των υιών του και κατόπιν τα προσέφερεν ως αφιέρωμα στον Κυριον.

Λευ. 8,28 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὃ ἐστὶν ὁσμὴ εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 8,28 Τα επήρην από τα χέρια του Ααρών και των παιδιών του και τα προσέφερεν επάνω στο θυσιαστήριον των

ολοκαυτωμάτων, ως ολοκαυτώματα δια την χειροτονίαν και καθιέρωσιν των. Τούτο ἦτο εὐάρεστος και ευπρόσδεκτος οσμή ευωδίας, θυσία δεκτή στον Κυριον.

Λευ. 8,29 καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφεῖλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως, καὶ ἐγένετο Μωυσῆ ἐν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Λευ. 8,29 Αφῆρεσεν ὁμως ἀπὸ τον προσφερόμενον κριον το στήθος και προσέφερεν αὐτό ως αφιέρωμα στον Κυριον. Αὐτό δε ἐγινε το ιδιαίτερον μερίδιον του Μωϋσέως, ὅπως τον εἶχε διατάξει ο Κυριος.

Λευ. 8,30 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ προσέβρανεν ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ.

Λευ. 8,30 Επήρεν ο Μωϋσῆς ἀπὸ το ἐλαιον της χρίσεως και ἀπὸ το αἷμα του μέλλοντος να χυθῇ κύκλω του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων και ερράντισε με αὐτό τον Ααρών και τας στολὰς του, τους υἱοὺς του και τας ιερατικὰς στολὰς των υἱῶν του, και ἔτσι ο Μωϋσῆς καθηγίασε και καθιέρωσε τον Ααρών και τας αρχιερατικὰς στολὰς του και μαζή με αὐτόν τους υἱοὺς του και τας ιερατικὰς στολὰς των.

Λευ. 8,31 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· ἐψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῶ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακταί μοι, λέγων· Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτά·

Λευ. 8,31 Εἶπεν ο Μωϋσῆς προς τον Ααρών και τους υἱοὺς αὐτοῦ· “βράσατε τα κρέατα εις την αυλήν της Σκηνῆς του

Μαρτυρίου, στον ιερόν αυτόν τόπον. Εκεί θα φάγετε αυτά και τους άρτους, που υπάρχουν στο κάνιστρον των προσφορών, δια την χειροτονίαν, όπως με διέταξεν ο Θεός λέγων· Ο Ααρών και οι υιοί του θα φάγουν αυτά”.

Λευ. 8,32 καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαύσατε.

Λευ. 8,32 Ο,τι υπόλοιπον μείνη από τα κρέατα και τους άρτους δια την επομένην ημέραν θα τα καύσετε εξ ολοκλήρου.

Λευ. 8,33 καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἐπτὰ ἡμέρας, ἕως ἡμέρα πληρωθῇ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν· ἐπτὰ γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν,

Λευ. 8,33 Σεις, δεν θα εξέλθετε από την Σκηνήν του Μαρτυρίου ἐπὶ ἐπτὰ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, μέχρι της ἡμέρας κατὰ την οποίαν θα συμπληρωθῇ το επταήμερον μετά την χειροτονίαν σας. Διότι ἐπτὰ ἡμέραι απαιτοῦνται δια να τελειωθῇ η καθιέρωσίς σας και γίνετε ικανοί δια τα ιερατικά σας καθήκοντα.

Λευ. 8,34 καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἣ ἐνετείλατο Κύριος τοῦ ποιῆσαι, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν.

Λευ. 8,34 Οπως έγινε εις την περίστασιν αυτήν η χειροτονία σας, σύμφωνα με την εντολήν του Κυρίου δια τον καθαρισμόν σας από τας αμαρτίας σας, έτσι θα γίνεται πάντοτε κατὰ την χειροτονίαν και καθιέρωσιν αρχιερέων και ιερέων.

Λευ. 8,35 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἐπτὰ ἡμέρας, ἡμέραν καὶ νύκτα· φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα Κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· οὕτω γὰρ ἐνετείλατό μοι Κύριος ὁ Θεός.

Λευ. 8,35 Εις την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου θα καθήσετε ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας, νυχθημερόν. Θα φυλάξετε μαζί με τας εντολάς του Κυρίου και αυτήν την εντολήν, δια να μη τιμωρηθῆτε με θάνατον. Διότι έτσι με διέταξεν ο Κυριος να

κάνετε”.

Λευ. 8,36 καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντα τοὺς λόγους, οὓς συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Λευ. 8,36 Ο Ααρών και οι υιοί αυτού ετήρησαν πιστῶς ὅλας αὐτάς τας ἐντολάς, τας ὁποίας ο Κύριος εἶχε δώσει στον Μωϋσῆν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 9

Λευ. 9,1 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ, ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γερουσίαν Ἰσραήλ.

Λευ. 9,1 Τὴν ογδὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς χειροτονίας πρᾶσεκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ααρών, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰσραήλ,

Λευ. 9,2 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν· λάβε σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα, ἄμωμα, καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι Κυρίου·

Λευ. 9,2 καὶ εἶπεν ἐνώπιον ὅλον πρὸς τὸν Ααρών· “λάβε διὰ τὸν εαυτὸν σου ἓνα μοσχάριον πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἓνα κριὸν δι’ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὰ δύο ἀρτιμελῆ χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, καὶ πρόσφερε αὐτὰ θυσίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου”.

Λευ. 9,3 καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον, λέγων· λάβετε χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ μοσχάριον, καὶ ἄμνον ἑνιαύσιον εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἄμωμα,

Λευ. 9,3 Εἰς τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰσραὴλ εἶπε· “λάβετε ἀπὸ τὰ γίδια σας ἓνα τράγον πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας, ἓνα μοσχάρι καὶ ἓνα ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους, ἀμφοτέρω χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, διὰ νὰ τὰ προσφέρετε θυσίαν.

Λευ. 9,4 καὶ μόσχον καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι Κυρίου καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ· ὅτι σήμερον Κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν.

- Λευ. 9,4 Λαβετε ακόμη ένα μόσχον και ένα κριόν, δια να τα προσφέρετε ευχαριστήριον δια την σωτηρίαν θυσίαν ενώπιον του Κυρίου και σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι. Αυτά θα προσφερθούν θυσία, διότι σήμερον θα εμφανισθή προς σας ο Κυριος”.
- Λευ. 9,5 καὶ ἔλαβον, καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς, ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσῆλθε πᾶσα συναγωγὴ καὶ ἔστησαν ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 9,5 Ελαβον εκείνοι ο,τι τους είχε διατάξει ο Μωϋσής, ἔφεραν και ἔθεσαν αυτά ἀπέναντι της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, και προσῆλθεν ὅλον το πλήθος των Ισραηλιτών. Εστάθησαν εκεί ὀρθιοι ενώπιον του Κυρίου.
- Λευ. 9,6 καὶ εἶπε Μωυσῆς· τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ εἶπε Κύριος, ποιήσατε, καὶ ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα Κυρίου.
- Λευ. 9,6 Ο Μωϋσής εἶπε προς το πλήθος· “κάμετε αυτό το οποίον σας διέταξεν ο Κυριος και θα εμφανισθή ενώπιόν σας η δόξα Κυρίου”.
- Λευ. 9,7 καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν· πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ποιήσον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποιήσον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Λευ. 9,7 Προς τον Ααρών ειδικώτερα εἶπεν ο Μωϋσής· “πλησίασε στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και πρόσφερε εκεί την θυσίαν δια την αμαρτίαν σου και το ολοκαύτωμά σου δια την εξιλέωσιν την ιδικήν σου και του οἴκου σου. Επειτα πρόσφερε τα δῶρα του λαοῦ και εξιλέωσε αυτούς, ὅπως ο Κυριος διέταξεν ἐμέ, τον Μωυσήν”.
- Λευ. 9,8 καὶ προσῆλθεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.
- Λευ. 9,8 Ο Ααρών προσῆλθεν στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και ἔσφαξεν ιδιοχείρως το μοσχάριον δια

τας αμαρτίας του.

Λευ. 9,9 καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·

Λευ. 9,9 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών προσέφεραν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου πρὸς αὐτόν, ἔβαψεν ὁ Ααρών τὸν δάκτυλόν του στο αἷμα καὶ ἤλειψε τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ολοκαυτωμάτων. Τὸ δε υπόλοιπον αἷμα ἐχυσεν εἰς τὴν βάσιν γύρω ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον.

Λευ. 9,10 καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Λευ. 9,10 Τὸ λίπος, τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ συκωτιοῦ τοῦ μόσχου τοῦ θυσιασθέντος περὶ αμαρτίας, ἔφερεν ὁ Ααρών ἐπάνω στο θυσιαστήριον καὶ ἐκαυσεν αὐτά, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Κύριος τὸν Μωυσήν.

Λευ. 9,11 καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ, ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

Λευ. 9,11 Τα δε ἀλλὰ κρέατα καὶ τὸ δέριμα τοῦ μόσχου διέταξε καὶ ἐκαυσαν αὐτὰ ἐξ ολοκλήρου ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν.

Λευ. 9,12 καὶ ἔσφαξε τὸ ὀλοκαύτωμα· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν. καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ·

Λευ. 9,12 Κατόπιν ἐσφαξε τὸ ζῶον, τὸ προοριζόμενον πρὸς ὀλοκαύτωσιν. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών προσέφεραν πρὸς αὐτόν τὸ αἷμα τοῦ σφαγέντος ζώου καὶ αὐτὸς τὸ ἐχυσεν γύρω εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ολοκαυτωμάτων.

Λευ. 9,13 καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα προσήνεγκαν αὐτὸ κατὰ μέλη, αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον·

Λευ. 9,13 Ἐφεραν κατόπιν πρὸς τὸν Ααρών τεμαχισμένον τοῦτο τὸ ζῶον εἰς κομμάτια, τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος ἐθεσε μαζὴ με τὴν

- κεφαλὴν ἐπάνω στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.
Λευ. 9,14 καὶ ἔπλυνε τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
- Λευ. 9,14 Διέταξε καὶ ἐπλυναν τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας με νερό καὶ ἔθεσεν ἐπίσης αὐτὰ μαζὴ με το τεμαχισμένον ὀλοκαύτωμα ἐπάνω στο θυσιαστήριον.
- Λευ. 9,15 καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἐκαθάρισεν αὐτόν, καθὰ καὶ τὸν πρῶτον.
- Λευ. 9,15 Κατόπιν προσέφερεν ὁ Ααρὼν τα πρὸς θυσίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ζῶα. Ἐλαβε τὸν τράγον, ὁ ὁποῖος θα προσεφέρετο θυσία δια τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, τὸν ἔσφαξε, τὸν ἐκαθάρισε καὶ τὸν προσέφερε θυσίαν, ὅπως καὶ τὸν πρῶτον.
- Λευ. 9,16 καὶ προσήνεγκε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐποίησεν αὐτό, ὡς καθήκει.
- Λευ. 9,16 Προσέφερεν ἐπίσης ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ τὸ πρὸς ὀλοκαύτως ζῶον καὶ ἔκαμε δι' αὐτό ὅ,τι ἔπρεπε.
- Λευ. 9,17 καὶ προσήνεγκε τὴν θυσίαν, καὶ ἔπλησε τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ πρωῒνοῦ.
- Λευ. 9,17 Προσέφερεν ἀκόμη τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, ἐγέμισεν ἀπὸ αὐτὴν τὰ χέρια τοῦ καὶ τὴν ἔθεσεν στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων. Οἱ αὐταὶ αἱ θυσίαι ἐγίναν ἔκτος τοῦ καθιερωμένου καθημερινοῦ ὀλοκαυτώματος.
- Λευ. 9,18 καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον, καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ·
- Λευ. 9,18 Ἐσφαξεν ὁ Ααρὼν καὶ προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἓνα μόσχον καὶ ἓνα κριον ὡς ευχαριστήριον πρὸς τὸν Θεόν θυσίαν δια τὴν σωτηρίαν. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρὼν προσέφεραν

προς αυτόν το αίμα των θυσιασθέντων, το οποίον εκείνος έχυσε κύκλω εις την βάσιν του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.

Λευ. 9,19 καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ, τὴν ὀσφύν καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος,

Λευ. 9,19 Επίσης προσέφερε το καθωρισμένον λίπος από τον μόσχον και τον κριόν, τα κρέατα της οσφύος, το λίπος που καλύπτει την κοιλίαν, τους δύο νεφρούς και το επάνω εις αυτούς λίπος και τον λοβόν του συκωτιού.

Λευ. 9,20 καὶ ἐπέθηκε τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στηθύνια, καὶ ἀνήνεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

Λευ. 9,20 Εθεσεν όλα αυτά τα λίπη εις τα στήθη των ζώων, και τα μεν λίπη τα προσέφερεν στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων,

Λευ. 9,21 καὶ τὸ στηθύνιον, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφεῖλεν Ἀαρὼν ἀφαίρεμα ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Λευ. 9,21 το δε στήθος και την δεξιάν ωμοπλάτην τα αφήρεσεν από το σώμα των ζώων και τα προσέφερε θυσίαν υψώσεως ενώπιον του Κυρίου, όπως είχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσήν.

Λευ. 9,22 καὶ ἐξάρας Ἀαρὼν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαόν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου.

Λευ. 9,22 Επειτα από τας θυσίας αυτὰς ὑψωσεν ο Ααρών τας χείρας του στον λαόν και ευλόγησεν αυτόν. Αφού δε ετελείωσε την προσφοράν των θυσιών περί αμαρτίας, την προσφοράν της ολοκαυτώσεως και την ειρηνικὴν προσφοράν, κατέβη από το θυσιαστήριον.

Λευ. 9,23 καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ

μαρτυρίου καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν,
καὶ ὥφθη ἡ δόξα Κυρίου παντὶ τῷ λαῷ.

Λευ. 9,23 Ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρὼν εἰσήλθον εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ
Μαρτυρίου, καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν ὅλον τὸν λαόν. Τότε
εφάνη ἡ θεία λάμψις εἰς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν.

Λευ. 9,24 καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου, τὰ τε ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα, καὶ
εἶδε πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστη καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον.

Λευ. 9,24 Εξῆλθε πυρ παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ ἔκαυσεν ὅ,τι υπήρχεν
ἐπάνω στο θυσιαστήριον, τα ολοκαυτώματα καὶ τα λίπη.
Ὁλος ὁ λαὸς κατεπλάγη ἀπὸ το υπερφυές αὐτὸ ὄραμα καὶ
ἔπεσαν πρηνεῖς ἐπὶ τοῦ εδάφους εἰς προσκύνησιν τοῦ
Κυρίου.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 10

Λευ. 10,1 Καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ααρὼν Ναδάβ καὶ Αβιούδ
ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ καὶ
ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ προσήνεγκαν ἔναντι
Κυρίου πῦρ ἄλλότριον, ὃ οὐ προσέταξε Κύριος αὐτοῖς.

Λευ. 10,1 Οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ααρὼν, ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Αβιούδ, ἔλαβον ὁ
καθένας τὸ θυμιατήριόν του, ἔθεσαν εἰς αὐτὸ πυρ ἄλλο καὶ
ὄχι ἀπὸ τοῦ πυρ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔθηκαν ἐπάνω εἰς αὐτὸ
θυμίαμα καὶ με τὸν τρόπον τῶν αὐτῶν προσέφεραν ἐνώπιον
τοῦ Κυρίου πυρ ξένον, κοσμικόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχεν
ἀπαγαρεῦσαι εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Λευ. 10,2 καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ
ἀπέθανον ἔναντι Κυρίου.

Λευ. 10,2 Εἰς τιμωρίαν τῶν δια τὴν βεβήλωσιν ἐξῆλθε πυρ παρὰ
Κυρίου, κατέφαγεν αὐτούς καὶ ἀπέθανον αυτοστιγμὴ ἐκεῖ
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

- Λευ. 10,3 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών· τοῦτο ἐστίν, ὃ εἶπε Κύριος λέγων· ἐν τοῖς ἐγγίζουσί μοι ἀγιασθήσομαι καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι. καὶ κατενύχθη Ἀαρών.
- Λευ. 10,3 Εἶπε τότε ο Μωϋσῆς πρὸς τον Ααρών· “αυτὴ ἡ τιμωρία ἐπεβλήθη, διότι ο Κυριος ἐφήρμοσεν ἐκεῖνο το ὁποῖον ρητῶς εἶχε προαναγγεῖλει· Εἰς αὐτοὺς καὶ δι’ αὐτῶν που με πλησιάζουν με εὐλάβειαν καὶ σεβασμόν, θα δεῖξω τὴν αγιότητά μου καὶ θα δοξασθῶ ἐνώπιον ὅλου του λαοῦ του ἰσραηλιτικοῦ”. Επόνεσεν ο Ααρών βαθύτατα, ἀλλὰ καὶ ἐσιώπησεν.
- Λευ. 10,4 καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς τὸν Μισαδάη καὶ τὸν Ἐλισταφάν, υἱοὺς Ὁζιήλ, υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρών, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἀγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
- Λευ. 10,4 Ἐκάλεσεν ο Μωϋσῆς τον Μισαδάη καὶ τον Ελισταφάν, παιδιὰ του Οζιήλ, ο ὁποῖος ἦτο ἀδελφός του πατρὸς του Ααρών, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “πηγαίνετε καὶ πάρετε τοὺς ἀδελφοὺς σας ἀπὸ τον τόπον των ἀγίων καὶ βγάλτε τοὺς ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν”.
- Λευ. 10,5 καὶ προσῆλθον καὶ ἦραν αὐτοὺς ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωυσῆς.
- Λευ. 10,5 Ἐπήγαν αὐτοὶ καὶ ἐσήκωσαν αὐτοὺς με τοὺς χιτῶνας των καὶ τοὺς ἔφεραν ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν, ὅπως εἶχε διατάξει ο Μωϋσῆς καὶ τοὺς ἐθαψαν ἐκεῖ.
- Λευ. 10,6 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλελειμμένους· τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδάρωσετε καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαρρήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός· οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν, ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ Κυρίου.

- Λευ. 10,6 Είπε δε ο Μωϋσής προς τιν Ααρών και προς τους δύο υπαλειφθέντας υιούς του, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ· “δια τον θάνατον των δύο πληγέντων υπό του Κυρίου δεν θα αποβάλετε το κάλυμμα της κεφαλής σας και δεν θα σχίσετε τα ιμάτιά σας εις ένδειξιν πένθους, δια να μη τιμωρηθήτε και σεις με θάνατον, και στραφή ο θυμός του Κυρίου και πέση τιμωρία προς όλον το πλήθος. Οι αδελφοί σας, όλοι οι Ισραηλίται, ας κλαύσουν αυτούς, οι οποίοι εξ αιτίας της παραβάσεως των εθανατώθησαν δια πυρός.
- Λευ. 10,7 καί από τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ παρὰ Κυρίου ἐφ’ ὑμῖν. καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆ.
- Λευ. 10,7 Επίσης από την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου σεις δεν θα ἐξέλθετε, δια να παρακολουθήσετε την κηδείαν, διότι ἄλλως θα τιμωρηθήτε με θάνατον. Το ἔλαιον του Κυρίου, με το οποίον ἐχρίσθητε δια τα ιερατικά σας καθήκοντα, εἶναι νωπὸν ἀκόμη ἐπάνω στο σῶμα σας”. Εκείνοι ἔκαμαν σύμφωνα με τα λόγια του Μωϋσέως.
- Λευ. 10,8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἀαρών, λέγων·
- Λευ. 10,8 Ελάλησεν ο Κυριος προς τον Ααρών και εἶπεν·
- Λευ. 10,9 οἶνον καὶ σίκερα οὐ πῖεσθε, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ, ἡνίκα ἔαν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε (νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν)
- Λευ. 10,9 “οἶνον και οἰνοπνευματώδη ποτὰ δεν θα πῖετε συ και οι υιοί σου, ὅταν εἰσέρχεσθε εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, δια να προσφέρετε τας ιερὰς υπηρεσίας σας η ὅταν πηγαίνετε προς το θυσιαστήριον, ἵνα μη τιμωρηθήτε δια θανάτου. Η ἀποχή ἀπὸ τα ποτὰ και η νηφαλιότης θα εἶναι νόμος ἀπαράβατος εἰς ὅλας τας γενεὰς σας.

- Λευ. 10,10 διασπεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν.
- Λευ. 10,10 Οταν εἰσθε νηφάλιοι, τότε καὶ θα ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ διακρίνετε καὶ νὰ ξεχωρίζετε τὰ ἅγια ἀπὸ τὰ μολυσμένα πράγματα, τὰ ἀκάθαρτα ζῶα ἀπὸ τὰ καθαρὰ.
- Λευ. 10,11 καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆ.
- Λευ. 10,11 Θα εἰσθε εἰς θέσιν νὰ διδάξετε τοὺς Ἰσραηλίτας ὅλους τοὺς νόμους, τοὺς οὗς παρέδωκεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως”.
- Λευ. 10,12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας· λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἅζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον· ἅγια ἁγίων ἐστὶ.
- Λευ. 10,12 Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ααρών, πρὸς τὸν Ελεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ, τοὺς, ὑπολειφθέντας υἱοὺς τοῦ Ααρών· “πάρετε τὰ ὑπόλοιπα ἀπὸ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῶν αζύμων πρὸς τὸν Κύριον καὶ φάγετε αὐτὰ πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων, διότι αὐτὰ εἶναι ἁγιώτατα.
- Λευ. 10,13 καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· νόμιμον γὰρ σοὶ ἐστὶ, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ ἐντέταλταί μοι.
- Λευ. 10,13 Αὐτὰ θὰ τὰ τρώγετε πάντοτε στὸν ἅγιον τοῦτον τόπον· διότι τοῦτο εἶναι νόμος διὰ σε καὶ νόμος διὰ τοὺς υἱοὺς σου· νὰ τρέφεσθε ἀπὸ τὰς θυσίας, ποὺ ποσφύρονται στὸν Κύριον. Ἐστὶ με διέταξεν ὁ Κύριος.
- Λευ. 10,14 καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ· νόμιμον γὰρ σοὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

- Λευ. 10,14 Το στήθος του προσφερομένου ως θυσία ζώου και την δεξιάν ωμοπλάτην, μετά την προσφερθείσαν θυσίαν, θα τα φάγετε στον ιερόν τόπον της αυλής συ και οι υιοί σου, η οικογένειά σου και οι απόγονοί σου έπειτα από σ. Τούτο είναι νόμος πάρα του Θεού δια σε και δια τους υιούς σου, δια του οποίους επετράπη να τρώγετε από τας θυσίας ευχαριστίας, τας οποίας θα προσφέρουν οι Ισραηλίται.
- Λευ. 10,15 τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν, ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι Κυρίου· καὶ ἔσται σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
- Λευ. 10,15 Αυτό δε το δεξιόν πρόσθιον μέρος του προσφερομένου ζώου και το κατά μέρος τεθέν στήθος αυτού θα προσφερθούν μαζί με τα λίπη και με τα άλλα μέρη του ζώου στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, θα τεθούν έπειτα κατά μέρος ως προσφορά ενώπιον του Κυρίου. Αυτά έτσι αγιαζόμενα θα ανήκουν εις σέ, στους υιούς και τας θυγατέρας σου ως παντοτεινός νόμος, τον οποίον εθέσπισεν ο Κυριος εις εμέ, τον Μωϋσήν”.
- Λευ. 10,16 Καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωυσῆς, καὶ ὁδε ἐνεπεπύριστο· καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλελειμμένους, λέγων·
- Λευ. 10,16 Ο Μωϋσής εποπτεύων και ερευνών τα της προσφοράς των θυσιών εύρεν ότι το υπόλοιπον του τράγου, που είχε προσφερθή ως θυσία περί αμαρτίας και το οποίον δεν είχε φαγωθή, είχε παρατύπως καή. Δια την παρανομίαν αυτήν ωργίσθη ο Μωϋσής εναντίον του Ελεάζαρ και του Ιθάμαρ, των υπολειφθέντων υιών του Ααρών, και είπεν εναντίον αυτών και του πατρός των·

- Λευ. 10,17 διατί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστὶ, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου·
- Λευ. 10,17 “διατί δεν εφάγατε στον ἅγιον τόπον το υπόλοιπον της θυσίας, η οποία είχε προσφερθῇ περὶ αμαρτίας; Επειδὴ αὐτὴ ἡ θυσία εἶναι ἁγιωτάτη, δια τοῦτο σας διέταξεν ὁ Θεός να φάγετε αὐτήν, δια να εξαλείψετε με την βρώσιν σας τας αμαρτίας του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ και τους ἐξιλεώσετε ἐνώπιον του Κυρίου.
- Λευ. 10,18 οὐ γὰρ εἰσῆχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε Κύριος.
- Λευ. 10,18 Εφ' ὅσον ἀπὸ το αἶμα της θυσίας αὐτῆς δεν εἰσῆχθη εἰς τα Ἅγια, ὥστε αὐτὴ να καὶ ὡς ολοκαύτωμα ἐπάνω στο θυσιαστήριον, ἔπρεπε να φάγετε αὐτήν στον ἱερὸν τόπον, ὅπως με διέταξεν ὁ Κύριος”.
- Λευ. 10,19 καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, λέγων· εἰ σήμερον προσαγηρόχασι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα· καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ἄρεστόν ἐσται Κυρίῳ;
- Λευ. 10,19 Ὁ Ααρὼν ἀπήντησε πρὸς τον Μωϋσῆν και εἶπε· “σήμερον προσεφέρθησαν αἱ περὶ αμαρτίας θυσίαι, ὅπως ἐπίσης και τα ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον του Κυρίου, σήμερον που μου συνέβησαν τα θλιβερά αὐτὰ γεγονότα. Εἰάν ἐτρώγα ἀπὸ τας περὶ αμαρτίας θυσίας, εφοβούμην, μήπως αὐτὸ δεν ἦτο εὐάρεστον στον Κυριον”.
- Λευ. 10,20 καὶ ἤκουσε Μωυσῆς, καὶ ἤρρεσεν αὐτῷ.
- Λευ. 10,20 Ἦκουσεν ὁ Μωϋσῆς την δικαιολογίαν αὐτήν, του ἤρρεσε και ἐμεινεν ικανοποιημένος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 11

- Λευ. 11,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Λευ. 11,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν λέγων·
- Λευ. 11,2 λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· ταῦτα τὰ κτήνη,
ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
- Λευ. 11,2 “εἶπατε τοὺς Ἰσραηλίτας τα ἐξῆς· Αὐτὰ εἶναι τὰ ζῶα, τὰ
οποῖα θὰ ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τρώγετε ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς ζῶα.
- Λευ. 11,3 πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὀπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον
δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμόν ἐν τοῖς κτήνεσι,
ταῦτα φάγεσθε.
- Λευ. 11,3 Καθε ζῶον δίχηλον, αὐτὸ που ἔχει σχισμένην εἰς δύο τὴν
οπλὴν, καὶ τὸ ὁποῖον μηρυκάζει, αὐτὰ θὰ τρώγετε.
- Λευ. 11,4 πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόντων
μηρυκισμόν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλὰς καὶ
ὀνυχίζοντων ὀνυχιστῆρας· τὸν κάμηλον, ὅτι ἀνάγει
μηρυκισμόν τοῦτο, ὀπλὴν δὲ οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον
τοῦτο ὑμῖν·
- Λευ. 11,4 Δεν θὰ τρώγετε ἀπὸ τὰ ζῶα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι
μηρυκαστικά, χωρὶς νὰ εἶναι δίχηλα, ὅπως εἶναι ἡ κάμηλος,
διότι αὐτὴ εἶναι μὲν μηρυκαστικόν, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὰ νύχια
τῆς δίχηλα. Αὐτὸ εἶναι ζῶον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 11,5 καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν τοῦτο,
καὶ ὀπλὴν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
- Λευ. 11,5 Ἐπίσης δὲν θὰ τρώγετε τὸν λαγῶν, διότι αὐτὸς δὲν εἶναι
μηρυκαστικόν καὶ δὲν ἔχει δίχηλον ὀπλὴν. Αὐτὸς εἶναι
ἀκάθαρτος δια σας.
- Λευ. 11,6 καὶ τὸν χοιρογρύλλιον, ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν
τοῦτο, καὶ ὀπλὴν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·

- Λευ. 11,6 Δεν θα τρώγετε τον ακανθόχοιρον, διότι δεν είναι μηρυκαστικόν και δεν είναι δίχηλον. Ακάθαρτον θα είναι και τούτο δια σας.
- Λευ. 11,7 καὶ τὸν ὕν, ὅτι διχηλεῖ ὀπλήν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὀνυχας ὀπλῆς, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
- Λευ. 11,7 Δεν θα τρώγετε τον χοίρον, διότι είναι μεν δίχηλον καθ' ο ἔχον δύο σχιστά νύχια, δεν είναι ὅμως μηρυκαστικόν. Και τούτο θα είναι ακάθαρτον δια σας.
- Λευ. 11,8 ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν.
- Λευ. 11,8 Ούτε το κρέας αυτών θα φάγετε ούτε τα πτώματά των θα εγγίσετε. Αυτά θα είναι ακάθαρτα δια σας.
- Λευ. 11,9 Καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροισι, ταῦτα φάγεσθε.
- Λευ. 11,9 Αυτά τα οποία θα φάγετε ἀπὸ τα ζῶα των υδάτων είναι τα ἐξῆς· Ολα ὅσα εὐρίσκονται, εἰς τας θαλάσσας και στους χειμάρρους και τα οποία ἔχουν πτερύγια και λέπια· αυτά ἠμπορεῖτε να τα τρώγετε.
- Λευ. 11,10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροισι, ἀπὸ πάντων, ὧν ἐρεῦγεται τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζώσης ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγμά ἐστι·
- Λευ. 11,10 Ολα ὅμως ὅσα δεν ἔχουν πτερύγια οὐτε λέπια και ζουν εἰς τα ὕδατα, εἰς τας θαλάσσας και τους χειμάρρους, κάθε ζωντανόν, που προέρχεται ἀπὸ τα ὕδατα ἀλλὰ δεν ἔχει πτερύγια και λέπια είναι ακάθαρτον.
- Λευ. 11,11 καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε·
- Λευ. 11,11 Ακάθαρτα θα είναι για σας· τα κρέατά των δεν θα τα

τρώγετε και τα πτώματά των δεν θα τα εγγίζετε, καθ' ο μολυσμένα.

Λευ. 11,12 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες, τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, βδέλυγμα τοῦτό ἐστιν ὑμῖν.

Λευ. 11,12 Ολα ὅσα ζουν εἰς τα ὕδατα, ἀλλὰ δεν ἔχουν πτερύγια και λέπια, θα εἶναι ἀκάθαρτα και βδελυκτά δια σας.

Λευ. 11,13 Καὶ ταῦτα, ἃ βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται, βδέλυγμά ἐστι· τὸν αἰτὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλκίαιετον

Λευ. 11,13 Αυτά δε εἶναι τα πτηνά, τα οποία θα αποστρέψεσθε, διότι εἶναι ἀκάθαρτα και δεν θα τα τρώγετε ὡς σιχαμερά· Ο αετός, ο γρυπάετος, ο θαλάσσιος αετός,

Λευ. 11,14 καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἴκτινον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ

Λευ. 11,14 ο γυψ, ο ἱέραξ και οἱ ὅμοιοι πρὸς αὐτὸν ἱέρακες.

Λευ. 11,15 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ

Λευ. 11,15 Δεν θα τρώγετε το στρουθίον, την γλαύκα, τον γλάρον και τα ὁμοία πρὸς αὐτόν·

Λευ. 11,16 καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ

Λευ. 11,16 κάθε εἶδος κόρακος και τα ὁμοια πρὸς αὐτόν, τον ἱέρακα και τα ὁμοια πρὸς αὐτόν,

Λευ. 11,17 καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην καὶ ἴβιν

Λευ. 11,17 τον νυκτοκόρακα, τον καταρράκτην και την ἴβιν.

Λευ. 11,18 καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον

Λευ. 11,18 Τον πορφυρίωνα, τον πελεκάνον και τον κύκνον.

Λευ. 11,19 καὶ ἔρωδιόν καὶ χαραδριόν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα

Λευ. 11,19 Τον ἐρωδιόν, τον χαραδριόν και τα ὁμοια πρὸς αὐτόν, ὅπως ἐπίσης τον τσαλαπετεινόν και την νυκτερίδα,

Λευ. 11,20 καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν.

Λευ. 11,20 ὅλα τα ἑρπετά που πετοῦν και βαδίζουν ἐπίσης με τα

- τέσσερα θα είναι σιχαμερά και δεν θα τα τρώγετε.
- Λευ. 11,21 ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς.
- Λευ. 11,21 Επιτρέπεται να τρώγετε ἀπὸ τα ἐρπετά-πτηνὰ ἐκεῖνα, τα ὁποῖα βαδίζουν με τα τέσσερα πόδια και ἔχουν τα πίσω πόδια μεγαλύτερα ἀπὸ τα εμπρόσθια, δια να πηδοῦν στο ἔδαφος.
- Λευ. 11,22 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν βροῦχον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὸν ἀττάκην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ὀφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ.
- Λευ. 11,22 Ἡμπορεῖτε να τρώγετε ἀπὸ αὐτὰ τα ἐξῆς εἶδη των ἀκρίδων· Τον βρούχον και τα ὅμοια με αὐτόν, τον ἀττάκην και τα ὅμοια πρὸς αὐτόν, τον ὀφιομάχην και τα ὅμοια πρὸς αὐτόν, τὴν κυρίως ἀκρίδα και τα ὅμοια πρὸς αὐτήν.
- Λευ. 11,23 πᾶν ἑρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες, βδελύγματα ἐστὶν ὑμῖν,
- Λευ. 11,23 Καθε ἄλλο ἐρπετόν, που πετά και το ὁποῖον ἔχει τέσσερα πόδια, θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτον.
- Λευ. 11,24 καὶ ἐν τούτοις μίανθήσεσθε, πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας,
- Λευ. 11,24 Με αὐτὰ μολύνεται ὁ ἄνθρωπος. Μολύνεται ἐπίσης και ἐκεῖνος, που ἐγγίζει τα θνησιμαῖα αὐτῶν· θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρις ἐσπέρας.
- Λευ. 11,25 καὶ πᾶς ὁ αἵρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 11,25 Ἐάν ὅμως εὐρεθῇ κανεὶς εἰς τὴν ἀνάγκην να σηκώσῃ και να πετάξῃ ἓνα πτώμα ἀπὸ τα ἀκάθαρτα αὐτὰ ζῶα, θα πλύνῃ τα ἱμάτιά του και θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρις ἐσπέρας.
- Λευ. 11,26 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κτήνεσιν, ὃ ἐστὶ διχηλοῦν ὀπλήν, καὶ ὄνυχιστῆρας ὄνυχίζει καὶ μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται,

ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.

Λευ. 11,26 Μεταξὺ των κτηνῶν καθένα, το οποίον εἶναι δίχηλον, ἔχει
δηλαδή δύο νύχια σχιστά, δεν μηρυκάζει ὁμως, θα εἶναι δια
σας ἀκάθαρτον. Και καθένas που εγγίζει τα πτώματα αὐτῶν
θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν.

Λευ. 11,27 καὶ πᾶς ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις, ᾧ
πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτά ἐστὶν ὑμῖν· πᾶς ὁ
ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἐσπέρας,

Λευ. 11,27 Καθε ἀγριον ζῶον το οποίον βαδίζει με τα τέσσερα, ἀλλά
χρησιμοποιεῖ τους εμπροσθίους πόδας και ως χέρια θα εἶναι
ἀκάθαρτον δια σας και οποιος εγγίζει τα πτώματα αὐτῶν θα
εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν.

Λευ. 11,28 καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· ἀκάθαρτα
ταῦτά ἐστὶν ὑμῖν.

Λευ. 11,28 Εκείνος που θα σηκῶση ἐξ ἀνάγκης ἓνα πτώμα ἀπὸ τα ζῶα
αὐτά, δια να το πετάξη, θα πλύνη τα ενδύματά του, και θα
εἶναι δια σας ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν. Αὐτά εἶναι
ἀκάθαρτα δια σας.

Λευ. 11,29 Καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς· ἡ γαλῆ καὶ ὁ μῦς καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος,

Λευ. 11,29 Απὸ τα ζῶα, τα οποία περιπατοῦν στο ἔδαφος, αὐτά εἶναι τα
ἀκάθαρτα. Η γάτα, ο ποντικός, ο χερσαῖος κροκόδειλος.

Λευ. 11,30 μυγάλη καὶ χαμαιλέον, καὶ χαλαβώτης καὶ σαῦρα καὶ
ἀσπάλαξ.

Λευ. 11,30 Ο αρουραῖος, ο χαμαιλέον, η παρδαλή σαῦρα, η σαῦρα και
ο τυφλοπόντικας.

Λευ. 11,31 ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ
τῆς γῆς· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.

- Λευ. 11,31 Αυτά είναι ακάθαρτα από τα άλλα ζώα, που περιπατούν στο έδαφος. Και καθένας που εγγίζει τα πτώματά των, θα είναι ακάθαρτος έως την εσπέραν.
- Λευ. 11,32 καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ τεθνηκότων αὐτῶν, ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου· πᾶν σκεῦος, ὃ ἂν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ, εἰς ὕδωρ βαφήσεται καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἐσπέρας· καὶ καθαρὸν ἔσται.
- Λευ. 11,32 Καθε πράγμα, επάνω στο οποίο θα πέση το πτώμα ενός από αυτά τα ζώα, θα είναι ακάθαρτον, είτε ξύλινον σκεύος είναι τούτο η ένδυμα η δέρμα η σάκκος. Καθε σκεύος, στο οποίο θα συμβή να πέση ένα τέτοιο ζώον, θα πλυθῇ με νερό και θα μείνη ακάθαρτον έως την εσπέραν. Κατόπιν θα είναι καθαρόν.
- Λευ. 11,33 καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον, εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον, ὅσα ἐὰν ἔνδον ᾖ, ἀκάθαρτα ἔσται, καὶ αὐτὸ συντριβήσεται.
- Λευ. 11,33 Και κάθε πήλινον δοχεῖον, μέσα στο οποίο θα πέση ένα από τα ακάθαρτα αυτά ζώα, το περιεχόμενον του δοχείου θα είναι ακάθαρτον και το δοχεῖον πρέπει να συντριβῇ.
- Λευ. 11,34 καὶ πᾶν βρῶμα, ὃ ἔσθεται, εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσται· καὶ πᾶν ποτόν, ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγεῖῳ, ἀκάθαρτον ἔσται.
- Λευ. 11,34 Από τα μολυσμένα αυτά δοχεῖα, εντός των οποίων έπεσεν ένα τέτοιο ακάθαρτον ζώον, εἰς ὃ πέση νερό εις κάθε φαγώσιμον είδος, αυτό θα είναι ακάθαρτον. Επίσης κάθε ποτόν στο δοχεῖον, εντός του οποίου ευρίσκεται, εἰς ὃ πέση ακάθαρτον νερό, θα είναι και αυτό ακάθαρτον.
- Λευ. 11,35 καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται· κλίβανοι καὶ χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστι καὶ ἀκάθαρτα

ταῦτα ὑμῖν ἔσονται·

Λευ. 11,35

Αλλά και κάθε αντικείμενον, στο οποίον θα πέση κάποιον από αυτά τα θνησιμαία, θα είναι ακάθαρτον, κλίβανοι, χύτραι με πόδας θα καταστραφούν. Είναι αυτά ακάθαρτα, και ακάθαρτα πρέπει να θεωρούνται από σας.

Λευ. 11,36

πλήν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὕδατος, ἔσται καθαρὸν· ὁ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται.

Λευ. 11,36

Εάν όμως εις πηγὴν ὑδάτων ἢ εις φρέαρ ἢ εις δεξαμένην ὕδατος πέση ἓνα θνησιμαίον, αὐτὰ θα εἶναι καθαρὰ ἀλλὰ ὁ ἐγγίζων τα πτώματα των ακαθάρτων ζώων, που ἔπεσαν εις αὐτὰ τα ὕδατα, θα εἶναι ἀκάθαρτος.

Λευ. 11,37

ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται.

Λευ. 11,37

Εάν πτώμα ἀκάθαρτον ζώου πέση εις ξηρὸν σπέρμα, που προορίζεται δια σποράν, το σπέρμα αὐτό θα εἶναι καθαρὸν.

Λευ. 11,38

ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτόν ἐστιν ὑμῖν.

Λευ. 11,38

Εάν όμως πέση νερό εις αὐτό το σπέρμα, ἐπάνω δε εις αὐτό πέση πτώμα ακαθάρτου ζώου, το σπέρμα αὐτό θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτον.

Λευ. 11,39

ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν, ὃ ἐστιν ὑμῖν φαγεῖν τοῦτο, ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·

Λευ. 11,39

Εάν ἓνα ἀπὸ τα καθαρὰ ζῶα, το οποίον σας επιτρέπεται να φάγετε, ἀποθάνῃ, ὁ ἐγγίζων το πτώμα αὐτοῦ θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρι την ἐσπέραν.

Λευ. 11,40

καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· καὶ ὁ αἵρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.

Λευ. 11,40

Εκεῖνος που τρώγει ἀπὸ το θνησιμαίον, ἔστω και καθαροῦ

ζώου, θα πλύνη τα ενδύματά του, θα λουσθή ο ίδιος με νερό και θα είναι ακάθατος έως εσπέρας.

Λευ. 11,41 Καὶ πᾶν ἑρπετόν, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα ἔσται τοῦτο ὑμῖν, οὐ βρωθήσεται.

Λευ. 11,41 Καθε ερπετόν, που ἔρπει ἐπὶ του εδάφους, θα εἶναι δια σας ακάθατον και δεν θα φαγωθῇ.

Λευ. 11,42 καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διαπαντός, ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστί.

Λευ. 11,42 Καθε ζώον, το οποίον σύρεται με την κοιλίαν του και κάθε ένα το οποίον σύρεται πάντοτε με τα τέσσερα, ὅπως επίσης παν ερπετόν το οποίον ἔχει πολυάριθμα πόδια μεταξύ των άλλων ερπετών που ἔρπουν ἐπὶ της γης, δεν θα φάγετε αὐτό, διότι εἶναι ακάθατον.

Λευ. 11,43 καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις καὶ οὐκ ἀκάθατοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς,

Λευ. 11,43 Τηρήσατε αὐτὰ και μη καταστήσετε ακαθάρτους τας ψυχὰς σας τρώγοντες τα ερπετά αὐτὰ, που σύρονται ἐπὶ της γης· προσέξτε να μη μολυνθῆτε τρώγοντες αὐτὰ και γίνετε ἔτσι, ἐξ αιτίας των, ακάθατοι.

Λευ. 11,44 ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ ἀγιασθήσεσθε καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς·

Λευ. 11,44 Εγὼ παραγγέλλω αὐτὰ, διότι ἐγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεός σας· θα αγιάζεσθε και θα εἰσθε ἅγιοι, διότι ἐγὼ ο Κυριος και Θεός σας εἰμαι ἅγιος. Μη μολύνεσθε με τα ερπετά, τα οποία κινούνται ἐπάνω εις την γην.

Λευ. 11,45 ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ

Κύριος.

- Λευ. 11,45 Εγώ είμαι ο Κυριος, ο οποίος σας έβγαλα ελευθέρους από την χώραν της Αιγύπτου, δια να είμαι πάντοτε ο Θεός σας· να είσθε άγιοι, διότι άγιος είμαι εγώ ο Κυριος.
- Λευ. 11,46 Οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς ἐρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς,
- Λευ. 11,46 Αυτός είναι ο νόμος ο περί των ζώων, και των πτηνῶν και πάσης ζωϊκῆς υπάρξεως, που ζη εις τα ὕδατα και παντός ζώου, που ἔρπει εις την γην.
- Λευ. 11,47 διαστείλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.
- Λευ. 11,47 Αυτός είναι ο νόμος του διαχωρισμοῦ μεταξύ των ακαθάρτων και των καθαρῶν, των ζωϊκῶν υπάρξεων που θα τρώγονται, και των ζωϊκῶν υπάρξεων που δεν πρέπει να τρώγονται”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 12

- Λευ. 12,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 12,1 Ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 12,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· γυνή, ἣτις ἐὰν σπερματισθῇ καὶ τέκη ἄρσεν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται·
- Λευ. 12,2 “λάλησε στους Ισραηλίτας και ειπέ λέγων προς αυτούς· Γυνή ἐγκυος, εἴαν γεννήσῃ ἄρρεν, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας· ὅσας ἡμέρας εἶναι ἀκάθαρτος και κατὰ την ἐμμηνον ρύσιν της.

- Λευ. 12,3 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ·
- Λευ. 12,3 Κατὰ τὴν ὀγδὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεως θα γίνῃ ἡ περιτομή τῆς ἀκροβυστίας τοῦ τέκνου τῆς.
- Λευ. 12,4 καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς, παντὸς ἁγίου οὐχ ἄψεται καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς.
- Λευ. 12,4 Τριάκοντα τρεῖς ἡμέρας θα παραμείνῃ ἀκόμῃ αὕτῃ ἀκάθαρος λόγω τοῦ ἀκαθάρτου αἱματός τῆς. Κανὲν ἅγιον δὲν θα ἐγγίξῃ αὕτῃ καὶ στὸν ναὸν δὲν θα εἰσέρχεται, μέχρις ὅτου συμπληρωθῶσιν αἱ σαράντα ἡμέραι τῆς καθάρσεως τῆς.
- Λευ. 12,5 ἐὰν δὲ θήλυ τέκνῃ, καὶ ἀκάθαρος ἔσται δις ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὴν ἄφεδρον αὐτῆς· καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας καὶ ἕξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς.
- Λευ. 12,5 Εἰάν τις γεννήσῃ θήλυ, θα εἶναι ἐπὶ δεκατέσσαρας ἡμέρας ἀκάθαρος ὅπως ἀκάθαρος εἶναι κατὰ τὴν ἐμμηνοῦ ρύσιν. Θα παραμείνῃ δὲ ἀκόμῃ ἀκάθαρος, λόγω τοῦ ἀκαθάρτου αἱματός τῆς, ἐπὶ ἐξήκοντα ἡμέρας.
- Λευ. 12,6 καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' οὗ υἱὸς ἢ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἄμνον ἑνιαύσιον ἄμωμον, εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγὸνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα,
- Λευ. 12,6 Ὅταν δὲ συμπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται πρὸς καθαρισμόν τῆς δια τὸν υἱὸν ἢ τὴν θυγατέρα ποῦ ἀπέκτησε, θα προσφέρῃ εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα ἀρνὶ ἐνός ἔτους, χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, πρὸς ὀλοκαύτωσιν καὶ ἓνα νεοσσὸν περιστερᾶς ἢ μίαν τρυγὸνα, θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Λευ. 12,7 καὶ προσοίσει αὐτὸν ἔναντι Κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ

αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς. οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θήλυ.

Λευ. 12,7 Ο ἱερεὺς θα προσφέρῃ αὐτὰ θυσίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, θα ἐξιλεώσῃ αὐτὴν καὶ θα τὴν καθάρισῃ ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσίαν τοῦ ρεύσαντος αἵματός της. Αὐτός ἐστὶν ὁ νόμος διὰ τὴν κάθαρσιν τῆς γυναικὸς, ποὺ γεννᾷ ἄρρεν ἢ θήλυ.

Λευ. 12,8 ἔὰν δὲ μὴ εὐρίσκη ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνόν, καὶ λήψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.

Λευ. 12,8 Ἐὰν ὅμως δὲν ἔχη αὐτὴ τὴν οικονομικὴν εὐχέριαν νὰ προσφέρῃ ἀμνόν, θὰ λάβῃ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωσιν καὶ τὴν ἄλλην ὡς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ὁ ἱερεὺς θὰ προσφέρῃ τὴν ἐξιλεωτικὴν αὐτὴν θυσίαν καὶ οὕτω θὰ τελεσθῇ ὁ νόμος περὶ καθάρσεώς της”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 13

Λευ. 13,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·

Λευ. 13,1 Ὁ Κύριος ομίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν·

Λευ. 13,2 ἀνθρώπῳ ἔὰν τινὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς, καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφ᾽ ἑλπίδας, ἀχθήσεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, ἢ ἓνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων.

Λευ. 13,2 “ἐὰν στὸ δέριμα τοῦ σώματος ἐνὸς ἀνθρώπου παρουσιασθῇ πληγὴ ἐμφανὴ, στίλβουσα, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ προσβολῆς λέπρας, θὰ οδηγηθῇ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἀαρὼν τὸν ἀρχιερέα ἢ εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοὺς ἱερεῖς.

Λευ. 13,3 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς

αὐτοῦ, καὶ ἡ θρίξ ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλη λευκή, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός, ἀφὴ λέπτρας ἐστὶ· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ μιανεῖ αὐτόν.

Λευ. 13,3

Ο ἱερεὺς θα παρατηρήσῃ καὶ θα εξετάσῃ τὴν πληγὴν αὐτὴν τοῦ δέρματος, καὶ εἰάναι αἱ τρίχες στο σημεῖον τῆς πληγῆς εἶναι λευκαὶ καὶ τὸ προσβληθὲν μέρος εἶναι χαμηλότερον ἀπὸ τὸ ἄλλο δέσμα, τότε ἡ πληγὴ αὕτη εἶναι πληγὴ λέπτρας. Ἀφοῦ δε ὁ ἱερεὺς ἴδῃ αὐτά, θα χαρακτηρίσῃ καὶ θα κηρύξῃ αὐτὸν ἀκάθαρτον.

Λευ. 13,4

εἰάν δὲ τηλαυγὴς λευκὴ ᾗ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτός αὐτοῦ, καὶ ταπεινὴ μὴ ᾗ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θρίξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα λευκὴν, αὕτη δὲ ἐστὶν ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἐπτὰ ἡμέρας.

Λευ. 13,4

Εἰάν ὅμως ἡ στίλβουσα πληγὴ τοῦ δέρματος δὲν εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἄλλου δέρματος, οὔτε ἔχουν μεταβληθῇ αἱ τρίχες αὐτοῦ εἰς λευκάς, ἀλλὰ παραμένουν μαύραι, ὁ ἱερεὺς θα χωρίσῃ αὐτὸν ὡς ἀκάθαρτον ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας.

Λευ. 13,5

καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφὴ μένει ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον.

Λευ. 13,5

Θα εξετάσῃ ὅμως ὁ ἱερεὺς τὴν πληγὴν πάλιν κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν καὶ εἰάν αὕτη παραμένῃ, ὅπως καὶ πρὶν καὶ δὲν ἐξηπλώθῃ ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ δέρματος, θα χωρίσῃ αὐτὸν δια δευτέραν φορὰν ἐπὶ ἄλλας ἐπτὰ ἡμέρας.

Λευ. 13,6

καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ τὸ δεύτερον. καὶ ἰδοὺ ἀμαυρά ἡ ἀφὴ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι· καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· σημασία γάρ ἐστὶ· καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καθαρὸς ἔσται.

- Λευ. 13,6 Παλιν δε ο ιερεύς κατά την εβδόμην ημέραν θα ἴδῃ αὐτὸν δια δευτάραν φοράν και εἰάν ἡ πληγὴ εἶναι θαμβή και ὀχι στίλβουσα, και δεν ἔχῃ ἀπλωθῇ περισσότερον ἐπὶ τοῦ δέρματος, ο ιερεύς θα κηρύξῃ αὐτὸν καθαρὸν, διότι τα σημεῖα πείθουν ὅτι δεν πρόκειται περὶ λέπρας. Αὐτὸς δε ἀφοῦ πλύνῃ τα ἱμάτιά του, θα εἶναι καθαρός.
- Λευ. 13,7 εἰάν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέσῃ ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρῶσαι αὐτὸν, καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύτερον τῷ ἱερεῖ.
- Λευ. 13,7 Εἰάν ὁμως κατόπιν αὐτῶν ἡ πληγὴ μεταδοθῇ στο ἄλλο δῆρμα, θα παρουσιασθῇ και πάλιν αὐτὸς στον ἱερέα.
- Λευ. 13,8 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μινεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· λέπρα ἐστὶ.
- Λευ. 13,8 Ο ιερεύς θα τον εξετάσῃ και εἰάν ἴδῃ ὅτι ἡ πληγὴ ἐξηπλώθη στο ἄλλο δῆρμα, θα τον κηρύξῃ ἀκάθαρτον, διότι πρόκειται πλέον περὶ λέπρας.
- Λευ. 13,9 καὶ ἀφῇ λέπρας εἰάν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἥξει πρὸς τὸν ἱερέα·
- Λευ. 13,9 Εἰάν λοιπὸν παρουσιασθῇ εἰς κάποιον ἀνθρώπον πληγὴ λέπρας, θα ἔλθῃ αὐτὸς πρὸς τον ἱερέα·
- Λευ. 13,10 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ οὐλῇ,
- Λευ. 13,10 ο ιερεύς θα τον εξετάσῃ μετὰ προσοχῆς και εἰάν ἴδῃ ὅτι ἡ στο δῆρμα πληγὴ εἶναι λευκὴ, ἔχῃ δε μεταβάλεῖ τας τρίχας εἰς λευκάς και ὑπάρχουν σημεῖα τινά υγιοῦς σαρκὸς ἐν τῇ πληγῇ,
- Λευ. 13,11 λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτός, καὶ μινεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν.
- Λευ. 13,11 τότε ἡ λέπρα εἶναι παλαιὰ στο δῆρμα του. Ο δε ιερεύς θα

κηρύξη αὐτὸν ἀκάθαρτον καὶ θά τον χωρίσῃ μακράν ἀπὸ
τον λαόν, διότι εἶναι ἀκάθαρτος.

Λευ. 13,12 ἔὰν δὲ ἀνθοῦσα ἐξανθήσῃ ἡ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ
καλύψῃ ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέσμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς
ἕως ποδῶν, καθ' ὅλην τὴν ὄρασιν τοῦ ἱερέως,

Λευ. 13,12 Εἰάν ἡ λέπρα, προοδεύουσα συνεχῶς, καλύψῃ ὅλον τὸ δέσμα
ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν,

Λευ. 13,13 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ
δέσμα τοῦ χρωτός, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφήν, ὅτι πᾶν μετέβαλε λευκόν, καθαρὸν ἐστὶ.

Λευ. 13,13 ἴδῃ δὲ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ λέπρα ἐκάλυψεν
ὅλον αὐτοῦ τὸ δέσμα, θά κηρύξῃ ὁ ἱερεὺς καθαρὰν τὴν
ασθένειαν καὶ αὐτὸν καθαρὸν διότι ὅλον τοῦ το σῶμα ἐγένε
λευκόν (ἀρα δὲν πρόκειται περὶ λέπρας ἀλλὰ περὶ
λευκοπλασίας).

Λευ. 13,14 καὶ ἢ ἂν ἡμέρα ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρώς ζῶν, μιανθήσεται,

Λευ. 13,14 Κατὰ τὴν ἡμέραν ὁμως, κατὰ τὴν ὁποῖαν θά φανῇ στο
λευκόν αὐτοῦ δέσμα σαρκὸς υγιῆς με τὸ προηγούμενον
φυσικὸν αὐτῆς χρώμα, ὁ ἄνθρωπος αὐτός θά εἶναι
ἀκάθαρτος.

Λευ. 13,15 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρώτα τὸν ὑγιῆ, καὶ μιανεῖ
αὐτὸν ὁ χρώς ὁ ὑγιῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστὶ· λέπρα ἐστὶ.

Λευ. 13,15 Ὁ ἱερεὺς θά ἴδῃ τὰ υγιὰ μέρη τοῦ δέρματος ἐν
ἀντιπαβολῇ πρὸς τὰ ἀσθενῆ καὶ θά κηρύξῃ αὐτὸν
ἀκάθαρτον, διότι πρόκειται περὶ λέπρας.

Λευ. 13,16 ἔὰν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρώς ὁ ὑγιῆς, καὶ μεταβάλῃ
λευκὴ, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα,

Λευ. 13,16 Εἰάν ἕως μεταβληθῇ καὶ πάλιν τὸ υγιές μέρος τοῦ δέρματος
καὶ γίνῃ πάλιν λευκόν, ὁ ἀσθενής θά μεταβῇ πρὸς τὸν ἱερέα·

Λευ. 13,17 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἀφή εἰς τὸ
λευκόν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν· καθαρὸς ἐστὶ.

Λευ. 13,17 θά τον ἐξετάσῃ ὁ ἱερεὺς καὶ εἰάν ἴδῃ ὅτι ἡ νόσος ἐγένε λευκὴ,

- θα κηρύξη αυτήν καθάραν και ο ασθενής θα είναι καθαρός.
- Λευ. 13,18 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἕλκος καὶ ὑγιασθῇ,
- Λευ. 13,18 Εὰν δε δημιουργηθῇ ἕλκος στο δέρμα ενός ανθρώπου, το οποίον ἕλκος εθεραπεύθη,
- Λευ. 13,19 καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἕλκους οὐλὴ λευκὴ, ἢ τηλαυγὴς λευκαίνουσα, ἢ πυρρίζουσα, καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ,
- Λευ. 13,19 ἀλλὰ εἰς την περιοχὴν του ἕλκους αὐτοῦ παρουσιασθῇ πληγὴ λευκὴ ἢ στίλβουσα ἢ ξανθὴ, ὁ ασθενὴς θα παρουσιασθῇ εἰς τον ἱερέα.
- Λευ. 13,20 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἢ ὄψις ταπεινότερα τοῦ δέρματος, καὶ ἢ θρίξ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν, καὶ μίανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ὅτι λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξήνθησεν.
- Λευ. 13,20 Ὁ ἱερεὺς θα τον εξετάσῃ καὶ εἰάν ἴδῃ ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς πληγῆς εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ το ἄλλο δέρμα καὶ ὅτι αἱ ἐκεῖ τρίχες μετεβλήθησαν εἰς λευκάς, θα κηρύξῃ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς λεπρόν, διότι πρόκειται περὶ λέπρας, ἡ ὁποία ἐφυτρώσεν στο ἕλκος.
- Λευ. 13,21 ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θρίξ λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός, καὶ αὐτὴ ἢ ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας.
- Λευ. 13,21 Εὰν ὅμως ὁ ἱερεὺς ἴδῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς την περιοχὴν του ἕλκους λευκὴ τρίχα, ἀλλὰ ἀμαυρά, ὅπως καὶ προηγουμένως, το δε προσβληθέν μέρος δὲν εἶναι χαμηλότερον του ἄλλου δέρματος, θα χωρίσῃ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας.
- Λευ. 13,22 ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μίανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφ' ἧς λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξήνθησεν.
- Λευ. 13,22 Εὰν δε διαχυθῇ καὶ μεταδοθῇ καὶ εἰς ἄλλα μέρη του

δέρματος η πληγή αυτή, θα κηρύξη ο ιερεύς αυτόν ακάθαρτον, διότι πρόκειται πλέον περί λέπρας, η οποία εβγήκεν από το έλκος.

Λευ. 13,23 εάν δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται, οὐλή τοῦ ἔλκους ἐστί, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς.

Λευ. 13,23 Εάν όμως η γυαλίζουσα αυτή πληγή μείνη στάσιμος και δεν μεταδοθή, είναι πληγή έλκους. Ο ιερεύς θα κηρύξη τον ασθενή καθαρόν.

Λευ. 13,24 Καὶ σὰρξ εάν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατάκαυμα πυρός, καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος αὐγάζον τηλαυγὲς λευκόν, ὑποπυρρίζον ἢ ἔκλευκον,

Λευ. 13,24 Εάν στο δέρμα κάποιου ανθρώπου γίνη έγκαυμα από πυρ, θεραπευθή δε το έγκαυμα, μείνη όμως στο θεραπευθέν μέρος εμφανές γυαλιστερόν λευκόν σημεῖον, υπέρυθρον η ολόλευκον,

Λευ. 13,25 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλε θρίξ λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ κατακαύματι ἐξήνθησε· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ἀφ᾽ ἧς λέπρας ἐστίν.

Λευ. 13,25 θα τον ἴδῃ ο ιερεύς και εάν διαπιστώσῃ ὅτι στο γυαλιστερόν αυτό σημεῖον αἱ τρίχες μετεβλήθησαν εἰς λευκάς και η επιφάνεια αὐτοῦ εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ την του δέρματος, πρόκειται περί λέπρας, η οποία εφύτρωσεν ἀπὸ το έγκαυμα. Ο ιερεύς θα κηρύξη τον ασθενή ακάθαρτον, διότι η ασθένειά του εἶναι λέπρα.

Λευ. 13,26 εάν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ αὐγάζοντι θρίξ λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἀμαυρόν, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς ἑπτὰ ἡμέρας.

Λευ. 13,26 Εάν όμως ο ιερεύς ἴδῃ ὅτι στο ασθενοῦν μέρος δεν υπάρχει λευκὴ τρίχα, ὅτι τούτο δεν εἶναι χαμηλότερον ἀπὸ το άλλο

δέρμα, ότι το χρώμα του είναι θαμβόν, ο ιερέυς θα τον χωρίση επί επτά ημέρας.

Λευ. 13,27 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· ἀφὴ λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξήνθησεν.

Λευ. 13,27 Κατὰ την εβδόμην ἡμέραν θα τον εξετάση και πάλιν και εὖν ἴδη ὅτι ἡ πληγὴ ἐξηπλώθη και στο ἄλλο δέρμα, θα κηρύξη αὐτὸν ἀκάθαρτον, διότι πρόκειται περὶ λέπρας, ἡ ὁποία ανεφάνη στο ἔλκος.

Λευ. 13,28 ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ αὐγάζον, καὶ μὴ διαχυθῇ ἐν τῷ δέρματι, αὐτὴ δὲ ἀμαυρὰ ᾗ, οὐλὴ τοῦ κατακαύμαστος ἐστὶ, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· ὁ γὰρ χαρακτήρ τοῦ κατακαύματος ἐστὶ.

Λευ. 13,28 Εὖν ἡ αναφανείσα πληγὴ μείνη στο σημεῖον, που υπήρχε, και δεν απλωθῇ στο ἄλλο δέρμα, ἔχει δε χρώμα θαμβόν, ἡ πληγὴ αὐτὴ εἶναι ἀπὸ το ἐγκαυμα, και θα κηρύξη αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθαρὸν, διότι ἡ πληγὴ ἔχει το χαρακτηριστικὸν γνῶρισμα τοῦ ἐγκαύματος μόνον.

Λευ. 13,29 Καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφὴ λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι,

Λευ. 13,29 Εὖν εἰς τὴν κεφαλὴν ἡ στοῦ πώγωνα ἀνδρὸς ἡ γυναικὸς παρουσιασθῇ πληγὴ λέπρας,

Λευ. 13,30 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν, καὶ ἴδου ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θρίξ ξανθίζουσα λεπτὴ, καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· θραῦσμά ἐστὶ, λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνος ἐστὶ.

Λευ. 13,30 ὁ ἱερεὺς θα εξετάση αὐτήν. Καὶ εὖν ἡ επιφάνεια αὐτῆς εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ ἄλλου δέρματος και αὶ ἐντὸς αὐτῆς τρίχες εἶναι ξανθαὶ και λεπταὶ, θα κηρύξη τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀκάθαρτον, διότι πρόκειται περὶ προσβολῆς λέπρας τῆς κεφαλῆς ἡ λέπρας τοῦ πώγωνος.

Λευ. 13,31 καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος, καὶ

ἰδοὺ οὐχ ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ θρίξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος ἑπτὰ ἡμέρας.

Λευ. 13,31

Εάν ο ἱερεὺς εξετάσῃ τὴν προσβολὴν καὶ ἴδῃ ὅτι ἡ ἐκεῖ ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος δεν εἶναι χαμηλοτέρα καὶ τρίχα ξανθὴ δεν ὑπάρχει εἰς αὐτήν, θα ξεχωρίσῃ ο ἱερεὺς τὸν ἔχοντα τὴν προσβολὴν αὐτὴν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

Λευ. 13,32

καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα, καὶ θρίξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλῃ ἀπὸ τοῦ δέρματος.

Λευ. 13,32

Τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θα εξετάσῃ καὶ πάλιν ο ἱερεὺς τὴν πληγὴν καὶ εἰάν ἴδῃ ὅτι ἡ πληγὴ δεν ἐξηπλώθη καὶ ὅτι δεν ὑπάρχει ἐκεῖ τρίχα χρώματος ξανθοῦ, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τοῦ ἀσθενούντος δέρματος δεν εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ ἄλλου δέρματος,

Λευ. 13,33

καὶ ξυρηθήσεται τὸ δῆρμα, τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεῦτερον.

Λευ. 13,33

θα δώσῃ ἐντολὴν ο ἱερεὺς νὰ ξυρισθῇ τὸ υγιὲς δῆρμα, τὸ δὲ προσβεβλημένον νὰ μείνῃ ἀξύριστον. Καὶ πάλιν θα ἀπομονώσῃ ο ἱερεὺς τὸν ἀσθενὴ ἐπὶ ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας.

Λευ. 13,34

καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δῆρματι μετὰ τὸ ξυρηθῆναι αὐτόν, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλῃ ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται.

Λευ. 13,34

Ο ἱερεὺς θα εξετάσῃ τὴν πληγὴν κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν καὶ εἰάν ἴδῃ ὅτι ἡ βλάβη δεν ἠπλώθη στο ἄλλο δῆρμα μετὰ τὸ ξύρισμα, ποὺ εἶχε γίνῃ εἰς αὐτό, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τῆς πληγῆς δεν εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ ἄλλου δέρματος, θα κηρύξῃ αὐτὴν ο ἱερεὺς καθαρὰν, καὶ ὁ ἀσθενὴς, ἀφοῦ

πλύνη τα ἱμάτιά του, θα εἶναι καθαρός.

Λευ. 13,35 ἔὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν,

Λευ. 13,35 Εὰν ὁμως ἡ πληγὴ μετὰ τὴν ανακήρυξιν αὐτοῦ ὡς καθαροῦ ἀρχίσῃ νὰ ἐπεκτείνεται καὶ στο ἄλλο δέριμα,

Λευ. 13,36 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ διακέχεται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι, οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν.

Λευ. 13,36 θα ἴδῃ ὁ ἱερεὺς ὅτι ἔχει ἀπλωθῇ ἡ βλάβη στο δέριμα καὶ δὲν θα ἐξετάσῃ πλέον ἀν ἡ τρίχα εἶναι ξανθὴ, διότι ὁ ἀσθενὴς εἶναι πλέον λεπρός, ἀκάθαρτος.

Λευ. 13,37 ἔὰν δὲ ἐνώπιον μείνῃ ἐπὶ χώρας τὸ θραῦσμα, καὶ θρίξ μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ, ὑγίακε τὸ θραῦσμα· καθαρὸς ἐστὶ, καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς.

Λευ. 13,37 Εὰν ὁμως ἡ πληγὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου, φυτρώσουν δὲ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς μαύρες τρίχες, ἡ ἀσθένεια ἔχει θεραπευθῇ, ὁ ἀσθενὴς εἶναι καθαρὸς ἀπὸ τῆς λέπρας καὶ ὁ ἱερεὺς θα τὸν κηρύξῃ καθαρὸν.

Λευ. 13,38 Καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικί, ἔὰν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα,

Λευ. 13,38 Εὰν στο δέριμα ἀνδρὸς ἡ γυναικὸς παρουσιασθοῦν φανερά νοσηρὰ συμπτώματα στίλβοντα ὑπόλευκα,

Λευ. 13,39 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα, ἀλφὸς ἐστὶν ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καθαρὸς ἐστὶ.

Λευ. 13,39 θα ἐξετάσῃ αὐτόν ὁ ἱερεὺς καὶ εἰάν ἴδῃ τὰ στίλβοντα καὶ λεακάζοντα αὐτὰ συμπτώματα, ὁ ἀσθενὴς εἶναι ὑπόλευκος, ἔχει στο δέριμα τοῦ λευκὴν μὴ μεταδοτικὴν λεπρὰν. Ὁ ἀσθενὴς αὐτὸς εἶναι καθαρὸς.

Λευ. 13,40 Ἐὰν δὲ τινὶ μαδήσῃ ἢ κεφαλὴ αὐτοῦ, φαλακρὸς ἐστὶ, καθαρὸς ἐστὶν.

- Λευ. 13,40 Εάν κανενός μαδήση η κεφαλή, αυτός είναι φαλακρός και όχι λεπρός. Είναι καθαρός.
- Λευ. 13,41 ἐὰν δὲ κατὰ πρόσωπον μαδήση ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, ἀναφάντος ἐστί, καθαρός ἐστίν.
- Λευ. 13,41 Εάν στο άνω μέρος του προσώπου επί της κεφαλής πέσουν αι τρίχες, αυτός είναι φαλακρός στο σημείον εκείνο. Είναι καθαρός.
- Λευ. 13,42 ἐὰν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφаланτώματι αὐτοῦ ἀφή λευκὴ ἢ πυρρρίζουσα, λέπρα ἐστίν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφаланτώματι αὐτοῦ.
- Λευ. 13,42 Εάν όμως στο φαλάκρωμα της κεφαλής αυτού η του προσώπου παρουσιασθῇ λευκή πληγὴ η υπέρυθρος, είναι λέπρα στο φαλάκρωμα του κρανίου του η, του προσώπου του.
- Λευ. 13,43 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς λευκὴ ἢ πυρρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ φαλαντώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδος λέπρας ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
- Λευ. 13,43 Ο ιερεὺς θα εξετάσῃ αὐτὸν και εάν η εμφάνις της πληγῆς είναι λευκὴ η υπέρυθρος εις την φαλάκραν του κρανίου η του προσώπου, ὡσάν εἶδος λέπρας στο δέρμα του,
- Λευ. 13,44 ἄνθρωπος λεπρός ἐστί· μίανσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἢ ἀφή αὐτοῦ.
- Λευ. 13,44 ο άνθρωπος αυτός είναι λεπρός. Ο ιερεὺς θα τον κηρύξῃ ακάθαρτον, διότι η λέπρα ευρίσκεται εις την κεφαλὴν του.
- Λευ. 13,45 Καὶ ὁ λεπρός ἐν ᾧ ἐστίν ἡ ἀφή, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκάλυπτος, καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ περιβαλέσθω, καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται·
- Λευ. 13,45 Καθε λεπρός, ο οποίος ἔχει τα συμπτώματα της λέπρας, θα φορῇ τα ἱμάτια αὐτοῦ σχισμένα, θα ἔχη την κεφαλὴν

- ακάλυπτον με λυμένην την κόμην, το στόμα σκεπασμένον, δια να αναγνωρίζεται και να λέγεται “ακάθαρτος”.
- Λευ. 13,46 πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας ἐὰν ᾗ ἐπ’ αὐτὸν ἡ ἀφή, ἀκάθαρτος ὢν ἀκάθαρτος ἔσται, κεχωρισμένος καθήσεται, ἔξω τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ ἔσται ἡ διατριβή.
- Λευ. 13,46 Καθ’ ὅλον το διάστημα, κατὰ το οποίον, καθ’ ο λεπρός, θα εἶναι ἀκάθαρτος, θα μένη απομονωμένος και θα ζῇ ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν.
- Λευ. 13,47 Καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἀφή ἐν αὐτῷ λέπρας ἐν ἱματίῳ ἐρέῳ, ἢ ἐν ἱματίῳ στυππιίνῳ,
- Λευ. 13,47 Ἐὰν πληγὴ λέπρας παρατηρηθῇ εἰς ἐνδυμα μάλλινον ἢ λινόν,
- Λευ. 13,48 ἢ ἐν στήμονι, ἢ ἐν κρόκῃ, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν δέρματι, ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ δέρματι,
- Λευ. 13,48 στο στημόνι ἢ το υφάδι, εἰς λινὰ ἢ μάλλινα, εἰς δέρμα ἀκατέργαστον ἢ κατειργασμένον χρησιμοποιούμενον ὡς ἐνδυμα
- Λευ. 13,49 καὶ γένηται ἡ ἀφή χλωρίζουσα ἢ πυρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι, ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ δέρματος, ἀφή λέπρας ἐστί, καὶ δείξει τῷ ἱερεῖ.
- Λευ. 13,49 και η προσβολή εἶναι κιτρίνη ἢ υπέρυθρος στο δέρμα ἢ στο ἱμάτιον ἢ στο στημόνι ἢ στο υφάδι ἢ εἰς κάθε εἶδος κατειργασμένου δέρματος, εἶναι προσβολὴ λέπρας και ο κάτοχος του ἐνδύματος θα δείξη αὐτὸ στον ἱερέα.
- Λευ. 13,50 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐπὶ ἡμέρας.
- Λευ. 13,50 Ο ἱερεὺς θα ἴδῃ τα συμπτώματα αὐτὰ και θα ἀπομονώσῃ τὸ ἐνδυμα αὐτὸ ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας.
- Λευ. 13,51 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι,

ἢ ἐν τῇ κρόκη, ἢ ἐν τῷ δέρματι, κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἢ ἀφή, ἀκάθαρτός ἐστι.

Λευ. 13,51

Κατὰ την εβδόμην ἡμέραν θα ἴδῃ πάλιν ὁ ἱερεὺς αὐτὸ τὸ σύμπτωμα. Εάν ἡ προσβολὴ ἔχῃ εξαπλωθῇ στο ὑμάτιον ἢ στο στημόνι ἢ στο υφάδι ἢ στο ακατέργαστον δέρμα ἢ εἰς κάθε τι που ἔχει κατασκευασθῇ με κατειργασμένον δέρμα, ἡ προσβολὴ αὐτὴ εἶναι μόνιμος λέπρα, καὶ τὸ ἐνδυμα εἶναι ἀκάθαρτον.

Λευ. 13,52

κατακαύσει τὸ ἱμάτιον, ἢ τὸν στήμονα, ἢ τὴν κρόκην ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, ἐν ᾧ ἂν ᾦ ἐν αὐτῷ ἢ ἀφή, ὅτι λέπρα ἔμμονός ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

Λευ. 13,52

Αὐτὸ δε τὸ ἐνδυμα, τὸ στημόνι ἢ τὸ υφάδι, ἀπὸ το οποιόν ἔχει υφανθῇ τὸ μάλλινον ἢ τὰ λινόν, καὶ κάθε δερμάτινον εἶδος ἐπάνω εἰς τὸ οποιόν ἠθέλε παρουσιασθῇ αὐτὴ ἡ προσβολή, ἐπειδὴ εἶναι λέπρα μόνιμος καὶ αθεράπευτος, θα κατακαοῦν στο πυρ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα.

Λευ. 13,53

ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ μὴ διαχέηται ἢ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκη, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ,

Λευ. 13,53

Εάν ὁ ἱερεὺς ἴδῃ ὅτι ἡ προσβολὴ αὐτὴ δεν μετεδόθη εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ ἱματίου, τοῦ στημονίου, τοῦ υφαιδίου καὶ εἰς κάθε δερμάτινον εἶδος,

Λευ. 13,54

καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἐὰν ᾦ ἐπ' αὐτοῦ ἢ ἀφή, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐπτά ἡμέρας τὸ δεύτερον·

Λευ. 13,54

θα διατάξῃ νὰ πλυθῇ τὸ ἱμάτιον, ἐπὶ τοῦ οποιού παρατηρήθῃ ἡ προσβολή, καὶ θα ἀπομονώσῃ αὐτὸ ἐπὶ ἄλλας ἐπτά ἡμέρας.

Λευ. 13,55

καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν ἀφήν, καὶ ἥδε οὐ μὴ μετέβαλεν ἢ ἀφή τὴν ὄψιν, καὶ ἢ ἀφή οὐ

διαχέϊται, ἀκάθαρτόν ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται·
ἐστήρικται ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ
κρόκη.

Λευ. 13,55

Ο ἱερεὺς μετὰ το πλύσιμον τοῦ ἱματίου θα ἐξετάσῃ καὶ
πάλιν τὴν προσβολὴν καὶ εἰάν αὐτὴ δὲν μετεβλήθῃ πρὸς το
καλύτερον ὡς πρὸς τὴν ἐμφάνισιν, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχῃ
ἐπεκταθῇ, το ἔνδυμα εἶναι ἀκάθαρτον καὶ πρέπει νὰ
κατακαῇ στο πυρ· ἡ προσβολὴ στο ἱμάτιον ἡ στο στήμονι ἡ
στο υφάδι εἶναι πλέον μόνιμος.

Λευ. 13,56

καὶ εἰάν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἢ ἄμαυρά ἢ ἀφή μετὰ τὸ
πλυθῆναι αὐτό, ἀπορρήξῃ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, ἢ ἀπὸ
τοῦ στήμονος, ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης, ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος.

Λευ. 13,56

Εἰάν ὁμως ὁ ἱερεὺς παρατηρήσῃ ὅτι ἡ προσβολὴ ἐπῆρε
σκοῦρο χρῶμα μετὰ το πλύσιμο τοῦ ἱματίου, θα ἀποκόψῃ το
προσβληθέν μέρος τοῦ ἱματίου ἡ τοῦ στήμονι οῦ ἡ τοῦ
υφადιοῦ ἡ παντὸς δερματίου εἶδους.

Λευ. 13,57

εἰάν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ
κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, λέπρα ἐξανθοῦσά
ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἐστιν ἢ ἀφή.

Λευ. 13,57

Εἰάν ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν στο ἔνδυμα ἡ στο στήμονι ἡ στο
υφάδι ἡ εἰς κάθε δερμάτινον εἶδος νέα προσβολὴ, τότε
πρόκειται περὶ λέπρας ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται. Το
ἀντικείμενον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει αὐτὴ ἡ λέπρα, πρέπει
νὰ καῇ.

Λευ. 13,58

καὶ τὸ ἱμάτιον, ἢ ὁ στήμων, ἢ ἡ κρόκη, ἢ πᾶν σκεῦος
δερμάτινον, ὃ πλυθήσεται, καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ
ἢ ἀφή, καὶ πλυθήσεται τὸ δεῦτερον, καὶ καθαρὸν ἔσται.

Λευ. 13,58

Το ἱμάτιον ὁμως ἡ το στήμονι ἡ το υφάδι ἡ κάθε δερμάτινον
εἶδος, το ὁποῖον θα πλυθῇ καὶ ἀπὸ το ὁποῖον θα ἐκλείψῃ ἡ
προσβολὴ, θα πλυθῇ δευτέραν φορὰν καὶ τότε θα εἶναι
καθαρόν.

Λευ. 13,59

οὗτος ὁ νόμος ἀφῆς λέπρας ἱματίου ἐρέου, ἢ

στυππιίνου, ἢ στήμονος, ἢ κρόκης, ἢ παντὸς σκεύους
δερματίνου, εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτό, ἢ μιᾶναι αὐτό.

Λευ. 13,59

Αὐτός ἐστὶν ὁ νόμος τῆς λέπρας μαλλίνου ἢ, λινοῦ ἱματίου,
στημονίου ἢ υφαδίου καὶ κάθε εἶδους δερματίνου
αντικειμένου, δια να κηρυχθῇ τούτο καθαρὸν ἢ
ακάθαρτον”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 14

Λευ. 14,1

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 14,1

Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·

Λευ. 14,2

οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ, ἥ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ· καὶ
προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα,

Λευ. 14,2

“αὕτη ἐστὶν ἡ νομικὴ διάταξις δια τὸν λεπρόν, ἡ ὁποία θα
τηρηθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν που αὐτὸς θα ἔχη θεραπευθῇ ἀπὸ
τῆς λέπρας· θα οδηγηθῇ αὐτὸς πρὸς τὸν ἱερέα,

Λευ. 14,3

καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ
ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἰᾶται ἢ ἀφή τῆς λέπρας ἀπὸ
τοῦ λεπροῦ.

Λευ. 14,3

ὁ ὁποῖος θα ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν πρὸς τὸ μέρος,
στο ὁποῖον εὐρίσκεται ὁ λεπρός. Θα ἐξετάσῃ αὐτὸν καὶ θα
πεισθῇ ὅτι ἔχει θεραπευθῇ πλέον ἢ λέπρα.

Λευ. 14,4

καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ λήψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ
δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ
κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον·

Λευ. 14,4

Θα διατάξῃ κατόπιν ὁ ἱερεὺς να φέρουν δια τὸν
θεραπευθέντα λεπρόν δύο μικρὰ ζωντανὰ πτηνὰ, ἀπὸ τα
καθαρὰ, δηλ. ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ βρώσις,
ένα κέδρινον ξύλον, ταινίαν ἀπὸ στριμμένον κόκκινον νῆμα
καὶ κλωναράκι υσσώπου.

Λευ. 14,5

καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ σφάξουσιν τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν

εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

Λευ. 14,5

Θα διατάξη ἐπειτα ὁ ἱερεὺς νὰ σφάξουν τὸ ἓνα μικρὸν πτηνὸν εἰς πῆλινον δοχεῖον, ἐντὸς τοῦ οὗοιου ὑπάρχει ὕδωρ πηγαῖον.

Λευ. 14,6

καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι·

Λευ. 14,6

Θα λάβῃ κατόπιν τὸ ζωντανὸν πτηνὸν, τὸ κέδρινον ξύλον, τὴν ἐρυθρὰν κλωστήν καὶ τὸν ὕσσωπον, θα βυθίσῃ αὐτὰ καὶ τὸ ζῶν πτηνὸν στο αἷμα τοῦ σφαγέντος πτηνοῦ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πηγαῖον ὕδωρ.

Λευ. 14,7

καὶ περιρράνει ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἑπτὰκις, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδῖον.

Λευ. 14,7

Με αὐτὸ θα ραντίσῃ τὸν θεραπευθέντα λεπρὸν ἐπτά φορές καὶ αὐτὸς θα εἶναι τότε καθαρὸς. Ὁ ἱερεὺς θα ἀφήσῃ κατόπιν ἐλεύθερον τὸ ζωντανὸν πτηνὸν νὰ πετάξῃ εἰς τὴν πεδιάδα.

Λευ. 14,8

καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα, καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.

Λευ. 14,8

Ὁ θεραπευθεὶς λεπρὸς θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του, θα ξυρίσῃ ὅλας τὰς τρίχας τοῦ σώματός του, θα λουσθῇ στο νερὸ καὶ θα εἶναι πλέον καθαρὸς ἀπὸ τὴν λέπραν. Κατόπιν θα εἰσέλθῃ εἰς τὴν κατασκήνωσιν, ἀλλὰ ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας θα ζῇ ἔξω ἀπὸ τὸ σπῖτι του.

Λευ. 14,9

καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὀφρῦς καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθήσεται· καὶ

πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι,
καὶ καθαρὸς ἔσται.

Λευ. 14,9

Κατὰ την εβδόμην ἡμέραν θα ξυρίση και πάλιν ο
θεραπευθεῖς ὅλας τας τρίχας του σώματός του, την
κεφαλὴν, τον πώγωνά του, τα φρύδια του και κάθε τρίχα
που υπάρχει στο σώμα του, θα πλύνῃ τα ενδύματά του, θα
λούσῃ το σώμα του με νερό και θα εἶναι πλέον καθαρὸς
ενώπιον ὅλων με το δικαίωμα της ελευθέρως πλέον
επικοινωνίας.

Λευ. 14,10

καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ λήψεται δύο ἀμνοὺς ἀμώμους
ένιαυσίους καὶ πρόβατον ἄμωμον ένιαύσιον καὶ τρία
δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης έν ἐλαίῳ
καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν.

Λευ. 14,10

Κατὰ την ογδὴν ἡμέραν θα πάρῃ ο θεραπευθεῖς δύο
αμνοὺς ενός ἔτους χωρίς κανένα σωματικὸν ελάττωμα, ένα
πρόβατον ενός ἔτους, αρτιμελές και τρία δέκατα (εξ
περίπου κιλά) σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' αναίμακτον
θυσίαν και μίαν κοτύλην (διακόσια ογδόντα περίπου γραμ.)
λάδι.

Λευ. 14,11

καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν
καθαριζόμενον καὶ ταῦτα ἔναντι Κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

Λευ. 14,11

Ο ἱερεὺς, ο οποίος θα ἐπιτελέσῃ τον νομικὸν καθαρισμόν,
θα θέσῃ τον ἄνθρωπον αὐτὸν και αὐτὰς τας προσφοράς
ἀπέναντι του Κυρίου εἰς την θύραν της Σκηνῆς του
Μαρτυρίου.

Λευ. 14,12

καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τὸν ένα, καὶ προσάξει
αὐτὸν τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ
ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου·

Λευ. 14,12

Θα λάβῃ τον ένα αμνόν, τον οποίον θα θυσιάσῃ εἰς
εξάλειψιν αμαρτίας και την κοτύλην του ελαίου. Θα
προσφέρῃ δε αὐτὰ ως θυσίαν αναφερομένην στον Κυριον.

- Λευ. 14,13 καὶ σφάξουσι τὸν ἀμνὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας, ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τῷ ἱερεῖ, ἅγια ἁγίων ἐστὶ.
- Λευ. 14,13 Θα σφάξουν τὸν ἀμνὸν στὸν τόπον, ὅπου σφάζονται τὰ πρὸς ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας ζῶα, εἰς τόπον δηλαδὴ ἅγιον. Τα ὑπολειφθέντα ἀπὸ τὴν ὑπὲρ ἁμαρτίας θυσίαν, ὅπως καὶ τὰ ὑπολειφθέντα ἀπὸ τὴν θυσίαν περὶ βαρυτέρας ἐνοχῆς, θα ἀνήκουν στὸν ἱερέα· εἶναι ἁγιώτατα.
- Λευ. 14,14 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.
- Λευ. 14,14 Θα πάρῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς θυσίας περὶ πλημμελείας καὶ θα θέσῃ στὸ κάτω ἄκρον τοῦ δεξιοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου, εἰς τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ καὶ στὸ ἄκρον τοῦ δεξιοῦ ποδός τοῦ.
- Λευ. 14,15 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν
- Λευ. 14,15 Λαβὼν δὲ ἀπὸ τὸ ἐλαίον τῆς κοτύλης θα θέσῃ εἰς τὴν χούφταν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τοῦ,
- Λευ. 14,16 καὶ βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἑπτὰκις ἔναντι Κυρίου·
- Λευ. 14,16 θα βουτήξῃ τὸν δεξιὸν δάκτυλόν τοῦ στὸ ἐλαίον ποῦ εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀριστεράν τοῦ χεῖρα καὶ θα ῥαντίσῃ διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ ἑπτὰ φορές ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Λευ. 14,17 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὃν ἐν τῇ χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ

ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας·

Λευ. 14,17 Από δε το υπολειφθέν ἔλαιον εἰς τὴν αριστεράν του χεῖρα θα θέσῃ ο ἱερεὺς στο κάτω μέρος του δεξιού ωτός του καθοριζομένου, στο ἄκρον της δεξιάς χειρὸς του, στο ἄκρον του δεξιού ποδὸς του, στον τόπον ὅπου τίθεται το αἷμα της θυσίας περὶ πλημμελείας.

Λευ. 14,18 τὸ δὲ καταλειφθέν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.

Λευ. 14,18 Το στο χέρι του υπόλοιπον ἔλαιον θα θέσῃ ο ἱερεὺς εἰς τὴν κεφαλὴν του καθοριζομένου λεπρού καὶ ἔτσι θα τον ἐξιλεώσῃ ἐνώπιον του Κυρίου.

Λευ. 14,19 καὶ ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθοριζομένου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα.

Λευ. 14,19 Θα προσφέρῃ ο ἱερεὺς τὴν θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ θα ἐξιλεώσῃ τὰς ἁμαρτίας του καθοριζομένου· κατόπιν δε θα σφάξῃ ο ἱερεὺς τὸ ζῶον, τὸ προοριζόμενον δι' ὀλοκαύτωςιν.

Λευ. 14,20 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.

Λευ. 14,20 Θα προσφέρῃ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπάνω στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυμάτων ἐνώπιον του Κυρίου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θα ἐξιλεώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν του καὶ ἔτσι θα καθαρισθῇ οὗτος σύμφωνα με τὴν νομικὴν διάταξιν.

Λευ. 14,21 Ἐὰν δὲ πένηται καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὕρισκῃ, λήψεται ἄμνὸν ἓνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου

μίαν,

Λευ. 14,21

Εαν όμως είναι πτωχός και δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να προσφέρει όλα αυτά, θα πάρη ένα μόνον αμνόν, τον οποίον θα θυσιάση κατά τον καθοριζόμενον τρόπον ως θυσίαν πλημμελείας, ώστε να εξιλεωθή η αμαρτία του. Επίσης θα προσφέρει σημιγδάλι τέσσερα περίπου χιλιόγραμμα ζυμωμένο με λάδι και διακόσια ογδοήκοντα περίπου γραμ. έλαιον.

Λευ. 14,22

καὶ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, ὅσα εὔρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἀμαρτίας καὶ ἡ μία εἰς ὀλοκαύτωμα·

Λευ. 14,22

Θα προσφέρει μαζί με αυτά και δύο τρυγόνας η δύο νεοσσούς περιστερών, αυτά που αντέχει οικονομικώς. Το ένα θα το προσφέρει περί αμαρτίας και το άλλο προς ολοκαύτωσιν.

Λευ. 14,23

καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου.

Λευ. 14,23

Θα προσφέρει αυτά στον ιερέα κατά την ογδὴν ἡμέραν, δια να καθαρισθῇ εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, ἀπέναντι του Κυρίου.

Λευ. 14,24

καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου.

Λευ. 14,24

Ο ιερεὺς θα πάρη τον αμνόν περί της πλημμελείας και την κοτύλην του ελαίου και θα τα προσφέρει κατά ειδικόν τρόπον, που λέγεται “ἐπίθεμα ενώπιον του Κυρίου”.

Λευ. 14,25

καὶ σφάξει τὸν ἀμνὸν τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.

- Λευ. 14,25 Θα σφάξῃ τον αμνόν της πλημμελείας ο ιερεύς, θα πάρῃ ἀπὸ το αἷμα του σφαγέντος ζώου και θα θέσῃ στο δεξιόν κάτω ἄκρον του ωτός του καθαριζομένου, στο ἄκρον της δεξιάς χειρός του, και στο ἄκρον του δεξιού του ποδός.
- Λευ. 14,26 καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεῖ ὁ ἱερεύς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν,
- Λευ. 14,26 Ἀπὸ το ἐλαιον θα χύσῃ ο ιερεύς εἰς τὴν χούφταν του ἀριστεροῦ χεριοῦ του,
- Λευ. 14,27 καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεύς τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου·
- Λευ. 14,27 θα ραντίσῃ με το δάκτυλόν του το δεξιόν ἀπὸ το ἐλαιον τοῦτο ἐπτά φορές ἐνώπιον του Κυρίου,
- Λευ. 14,28 καὶ ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεύς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρός αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ωτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρός αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδός αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας·
- Λευ. 14,28 θα θέσῃ ἀπὸ το ἐλαιον αὐτό, που ὑπάρχει στο χέρι του, στο κάτω ἄκρον του δεξιού αὐτιοῦ του καθαριζομένου, στο ἄκρον της δεξιάς χειρός του, στο ἄκρον του δεξιού ποδός του, στον τόπον ὅπου τίθεται και το αἷμα της περὶ πλημμελείας θυσίας.
- Λευ. 14,29 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὄν ἐπὶ τῆς χειρός τοῦ ἱερέως ἐπιθήσῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεύς ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 14,29 Το δε υπόλοιπον ἐλαιον, που ἔχει ο ιερεύς στο χέρι του, θα το θέσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν του καθορισθέντος και θα ἐξιλέωσῃ αὐτὸν ἐνώπιον του Κυρίου.
- Λευ. 14,30 καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν τῶν περιστερῶν, καθότι εὔρεν αὐτοῦ ἡ χεὶρ,

- Λευ. 14,30 Θα προσφέρη ο τέως λεπρός, εάν είναι πτωχός, μίαν από τας τρυγόνας, η από τους νεοσσούς των περιστερών, κατά την οικονομικήν του δυνατότητα·
- Λευ. 14,31 τήν μίαν περί άμαρτίας καί τήν μίαν είς όλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ, καί έξιλάσεται ό ιερεύς περί τοῦ καθαριζομένου ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 14,31 την μεν μίαν περί αμαρτίας, και την άλλην δι' ολοκαύτωμα μαζή με την αναίμακτον θυσίαν. Ετσι δε ο ιερεύς θα εξιλεώση ενώπιον του Κυρίου τον καθαριζόμενον τέως λεπρόν.
- Λευ. 14,32 οὗτος ό νόμος, έν ᾧ έστιν ή άφή τῆς λέπρας, καί τοῦ μή εύρίσκοντος τῇ χειρὶ είς τόν καθαρισμόν αὐτοῦ.
- Λευ. 14,32 Αυτή είναι η νομική διάταξις δια τον καθαρισμόν του λεπρού, ο οποίος δεν έχει οικονομικάς δυνατότητας”.
- Λευ. 14,33 Καί έλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καί Ἀαρὼν λέγων·
- Λευ. 14,33 Ελάλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και τον Ααρών λέγων·
- Λευ. 14,34 ὥς ἂν εισέλθητε είς τήν γῆν τῶν Χαναναίων, ἥν έγώ δίδωμι ὑμῖν έν κτήσει, καί δώσω άφήν λέπρας έν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς έγκτήτου ὑμῖν,
- Λευ. 14,34 “όταν εισέλθετε εις την χώραν των Χαναναίων, την οποίαν εγώ θα σας δώσω ως ιδικήν σας, και παραχωρήσω να εμφανισθή λέπρα εις τας οικίας της χώρας, που θα κατακτήσετε,
- Λευ. 14,35 καί ἥξει τινὸς αὐτοῦ ή οἰκία, καί αναγγελεῖ τῷ ιερεῖ λέγων· ὥσπερ άφή έώραται μοι έν τῇ οἰκίᾳ.
- Λευ. 14,35 εκείνος του οποίου η οικία θα έχη προσβληθή από λέπραν θα έλθη στον ιερέα και θα το αναγγείλη λέγων· “κάτι σαν πληγή λέπρας έχει φανή εις την οικίαν μου”.
- Λευ. 14,36 καί προστάξει ό ιερεύς άποσκευάσαι τήν οἰκίαν, πρὸ τοῦ είσελθόντα τόν ιερέα ίδεῖν τήν άφήν, καί ού μή άκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ᾔ έν τῇ οἰκίᾳ, καί μετὰ ταῦτα είσελεύσεται ό ιερεύς καταμαθεῖν τήν οἰκίαν.

- Λευ. 14,36 Θα διατάξη ο ιερέυς να εκκενωθή η οικία από όλα τα σκεύη και έπιπλα, πριν εισέλθη αυτός (ο ιερέυς) και ίδη την προσβολήν της λέπρας· έτσι δε εάν η οικία είναι ακάθαρτος δεν θα θεωρηθούν ακάθαρτα και όσα πράγματα θα ευρίσκονται εις αυτήν. Αφού αδειάση η οικία, θα εισέλθη ο ιερέυς, δια να την εξετάση.
- Λευ. 14,37 καὶ ὄψεται τὴν ἀφήν, καὶ ἴδου ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλάδας χλωριζούσας, ἢ πυρρίζούσας, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων,
- Λευ. 14,37 Θα ἴδη τα συμπτώματα στους τοίχους της οικίας και εάν κατά τόπους αὐτά είναι πρασινοκίτρινα η ερυθρωπά και η επιφάνεια αὐτῶν χαμηλοτέρα από την ἄλλην επιφάνειαν των τοίχων,
- Λευ. 14,38 καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἐπτὰ ἡμέρας.
- Λευ. 14,38 θα ἐξέλθῃ ο ιερέυς από την οικίαν αὐτήν, θα κλείσῃ την θύραν της και θα απομονώσῃ αὐτήν ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας.
- Λευ. 14,39 καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἐβδόμῃ καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἴδου διεχύθη ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας,
- Λευ. 14,39 Θα ἐπανέλθῃ κατά την ἐβδόμην ἡμέραν, θα εξετάσῃ πάλιν την οικίαν και εάν ἴδῃ ὅτι η προσβολή ἔχει ἀπλωθῇ και εις ἄλλα μέρη των τοίχων,
- Λευ. 14,40 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐξελοῦσιν τοὺς λίθους, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ ἀφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 14,40 θα διατάξῃ ο ιερέυς να ἀποσπάσουν τους λίθους, ὅπου ἔχει παρουσιασθῇ η προσβολή, και να τους βγάλουν ἔξω από την πόλιν εις τόπον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 14,41 καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξύσουσιν ἔσωθεν κύκλῳ καὶ ἐκχεοῦσιν τὸν χοῦν τὸν ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 14,41 Θα ξύσουν την οικίαν ἐσωτερικῶς ολόγυρα από το

προσβληθέν μέρος, και το αποξεσθέν χώμα θα το πετάξουν έξω από την πόλιν εις τόπον ακάθαρτον.

Λευ. 14,42 καὶ λήφονται λίθους ἀπεξυσμένους ἐτέρους, καὶ ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων καὶ χοῦν ἕτερον λήφονται καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν.

Λευ. 14,42 Θα πάρουν ἐπειτα ἄλλους λίθους ξυσμένους, καθαρούς και θα τους θέσουν εις αντικατάστασιν των αφαιρεθέντων λίθων, θα πάρουν ἐπίσης ἄλλο χώμα και θα κάμουν πηλόν, δια να αλείψουν εκ νέου την οικίαν.

Λευ. 14,43 ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἀφή καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι,

Λευ. 14,43 Εὰν ὁμως παρουσιασθῇ πάλιν προσβολή της λέπρας και αναφανῇ εις την οικίαν μετὰ την αφαίρεσιν του λίθου και την απόξεσιν της οικίας και μετὰ την ἐπάλειψιν αὐτῆς,

Λευ. 14,44 καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καὶ ὄψεται· εἰ διακέχυται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστι.

Λευ. 14,44 θα εισέλθῃ ο ἱερεὺς και θα εξετάσῃ πάλιν την οικίαν εὖαν η προσβολή διεδόθη εις την οικίαν, τότε η λέπρα εἶναι μόνιμος εις την οικίαν και αὐτή εἶναι ἀκάθαρτος.

Λευ. 14,45 καὶ καθελοῦσι τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

Λευ. 14,45 Θα κρημνίσουν την οικίαν και τα ξύλα της και τους λίθους της και ὅλον το χώμα της και θα μεταφέρουν αὐτὰ ἔξω ἀπὸ την πόλιν εις τόπον ἀκάθαρτον.

Λευ. 14,46 καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ὥς ἀφωρισμένη ἐστίν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.

Λευ. 14,46 Εκείνος δὲ που θα εισέλθῃ εις την οικίαν κατὰ τας ἡμέρας, κατὰ τας ὁποίας αὐτή εἶναι απομονωμένη, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την ἐσπέραν.

- Λευ. 14,47 καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 14,47 Εκείνος που θα κοιμηθῇ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν. Εκείνος ἐπίσης που θα φάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὴν, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 14,48 ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ, καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἀφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἀφὴ.
- Λευ. 14,48 Εἰάν δε εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἴδῃ ὅτι δὲν ἔχει διαδοθῇ ἡ προσβολή εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν μερικὴν κάθαρσιν που εἶχε γίνῃ, θα κηρύξῃ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καθαρὰν, διότι ἡ προσβολή ἔχει πλέον θεραπευθῇ.
- Λευ. 14,49 καὶ λήψεται ἀφαγνίσαι τὴν οἰκίαν δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον·
- Λευ. 14,49 Δια τὸν ἀγνισμόν δε τῆς οἰκίας θα πάρῃ ὁ ἱερεὺς δύο μικρὰ ζῶντα πτηνὰ καθαρὰ, τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ βρώσις, ἓνα κέδρινον ξύλον, σχοινὶ ἀπὸ στριμμένην κοκκίνην κλωστήν καὶ ἓνα κλωναράκι υσσώπου.
- Λευ. 14,50 καὶ σφάξῃ τὸ ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς σκεῦος ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι,
- Λευ. 14,50 Θα σφάξῃ τὸ ἓνα μικρὸν πτηνὸν εἰς ἓνα πῆλινον δοχεῖον που περιέχει πηγαῖον ὕδωρ.
- Λευ. 14,51 καὶ λήψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν, καὶ βάψῃ αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι, καὶ περιβράνῃ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν

ἑπτάκις,

Λευ. 14,51

Θα πάρη το κέδρινον ξύλο και το σχοινί το καμωμένον με την κοκκίνην στρυμμένην κλωστήν, το κλωναράκι του υσσώπου, και το ζωντανόν μικρόν πτηνόν, θα βυθίση αυτά στο αίμα του μικρού πτηνού, που εσφάγη επάνω από το πηγαίον ύδωρ, και θα ραντίση με το ύδωρ αυτό την οικίαν επτά φορές.

Λευ. 14,52

καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὑσσώπῳ καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ.

Λευ. 14,52

Θα εξαγνίση ἔτσι την οικίαν με το αίμα του σφαγέντος μικρού πτηνού και με το πηγαίον ύδωρ, με το ζων μικρόν πτηνόν, με το κέδρινον ξύλον και με το σχοινί το καμώμενον από κοκκίνην στρυμμένην κλωστήν.

Λευ. 14,53

καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται.

Λευ. 14,53

Θα αφήση ελεύθερον το ζωντανόν μικρόν πτηνόν ἔξω από την πόλιν εις την πεδιάδα, θα εξιλεώση ἔτσι την οικίαν και θα εἶναι αυτή καθαρά.

Λευ. 14,54

Οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφὴν λέπρας καὶ θραύσματος

Λευ. 14,54

Αυτή η νομική διάταξις, που θα εφαρμόζεται κάθε φοράν κατὰ την οποίαν ἤθελε παρουσιασθῇ προσβολή λέπρας,

Λευ. 14,55

καὶ τῆς λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας

Λευ. 14,55

ὅπως ἐπίσης και ἐπὶ της λέπρας, που ἤθελε παρουσιασθῇ εις ἑνδυμα η εις οικίαν.

Λευ. 14,56

καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας καὶ τοῦ αὐγάζοντος

Λευ. 14,56

Αυτή εἶναι ἐπίσης η νομική διάταξις και δια τας υποτιθεμένας πληγὰς λέπρας, ὅπως ἐπίσης και δια τα λευκάζοντα σημεῖα του δέρματος εξ αιτίας της

λευκοπλασίας.

Λευ. 14,57 καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ἥ ἡμέρα ἀκάθαρτον, καὶ ἥ ἡμέρα καθαρισθήσεται. οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

Λευ. 14,57 Αυτός είναι ο νόμος, δια του οποίου καθορίζεται πότε είναι κάποιος ἀκάθαρτος και πότε είναι οὗτος καθαρός. Αυτός γενικῶς είναι ο νόμος της λέπρας των ἀνθρώπων, των ενδυμάτων και των οικιών”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 15

Λευ. 15,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·

Λευ. 15,1 Ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μοϋσῆν και τον Ααρών και εἶπε·

Λευ. 15,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀνδρὶ ἀνδρὶ, ὃ ἐὰν γένηται ρύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ρύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἐστί.

Λευ. 15,2 “μίλησε προς τους Ισραηλίτας και ειπέ εις αυτούς· εις κάθε ἀνδρα, στον οποίον θα γίνῃ ρεύσις εκ του σώματός του, η ρεύσις αὐτὴ εἶναι ἀκάθαρτος.

Λευ. 15,3 καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς ρύσεως, ἥς συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ρύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· πᾶσαι αἱ ἡμέραι ρύσεως σώματος αὐτοῦ, ἥ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ρύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστί.

Λευ. 15,3 Αυτός είναι ο νόμος της ἀκαθαρσίας του· Οταν εκ του σώματός του ἐξέλθῃ το σπέρμα, εκ του οποίου λαμβάνει σύστασιν το ἀνθρώπινον σῶμα, η ρεύσις αὐτὴ εἶναι ἀκάθαρτος εις αὐτόν. Ολαι αι ἡμέραι της εκ του σώματος ρεύσεως, εκ της οποίας λαμβάνει ὑπαρξιν το ἀνθρώπινον σῶμα, εἶναι ἡμέραι ἀκαθαρσίας και αὐτοῦ του ιδίου.

- Λευ. 15,4 πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἧς ἐὰν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονορροῦης, ἀκάθαρτός ἐστι, καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορροῦης, ἀκάθαρτον ἔσται.
- Λευ. 15,4 Καθε κλίνη ἐπὶ τῆς οὐσίας θα κοιμηθῇ, ὁ πάσχων τὴν ρεῦσιν εἶναι ἀκάθαρτος. Καὶ κάθε σκεῦος, ἐπάνω στο ὁποῖον θα καθήσῃ, εἶναι ἀκάθαρτον.
- Λευ. 15,5 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν ἄψῃται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·
- Λευ. 15,5 Ο δε ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα ἐγγίσῃ τὴν κλίνην ἐκείνου, θα πλύνῃ τὰ ἱμάτιά του, θα λουσθῇ ὁ ἴδιος με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,6 καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους, ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ὁ γονορροῦης, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·
- Λευ. 15,6 Εκείνος που θα καθήσῃ εἰς σκεῦος, ἐπάνω στο ὁποῖον ἐκάθισεν ὁ πάσχων τὴν ρεῦσιν, θα πλύνῃ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, θα λουσθῇ ὁ ἴδιος με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,7 καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονορροῦος πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,7 Εκείνος, που θα ἐγγίσῃ τὸ σῶμα τοῦ ἔχοντος τὴν ρεῦσιν, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του, θα λουσθῇ, με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,8 ἐὰν δὲ προσιελίσῃ ὁ γονορροῦης ἐπὶ τὸν καθαρὸν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,8 Εὰν δε ὁ παθὼν αὐτὴν τὴν ρεῦσιν ρίψῃ τὸν σῖελόν του εἰς καθαρὸν ἄνθρωπον, αὐτὸς πρέπει νὰ πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του, νὰ λουσθῇ με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.

- Λευ. 15,9 καὶ πᾶν ἐπίσασμα ὄνου, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορροῦής, ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,9 Καὶ το σαμᾶρι του ὄνου, ἐπάνω στο οποιον θα καθήση ο πάσχων την ρεύσιν, θα εἶναι ἀκάθαρτον ἕως την εσπέραν.
- Λευ. 15,10 καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ᾗ ὑποκάτω αὐτοῦ, ἀκάθατος ἔσται ἕως ἐσπέρας· καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθατος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,10 Οιοσδήποτε δε εγγίσῃ κάθε αντικείμενον, που ευρίσκεται κάτω ἀπὸ το σῶμα του πάσχοντος την ρεύσιν, θα εἶναι ἀκάθατος μέχρι την εσπέραν. Καὶ ἐκεῖνος που θα σηκώσῃ αὐτὰ τα αντικείμενα, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα λουσθῇ με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθατος μέχρι της εσπέρας.
- Λευ. 15,11 καὶ ὅσον ἐὰν ᾗψηται ὁ γονορροῦής, καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθατος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,11 Ἐκεῖνοι τους οποιους θα εγγίσῃ ὁ ἔχων την ρεύσιν, ἀν δὲν ἔχη ὁ ἴδιος πλύνει τα χέρια του με νερό, θα πλύνουν τα ἐνδύματά των, θα λουσθoύν με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθατοι ἕως την εσπέραν.
- Λευ. 15,12 καὶ σκεῦος ὀστράκινον, οὔ ἂν ᾗψηται ὁ γονορροῦής, συντριβήσεται· καὶ σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι καὶ καθαρὸν ἔσται.
- Λευ. 15,12 Σκεῦος πήλινον, το οποιον θα εγγίσῃ ὁ ἔχων την ρεύσιν, θα συντριβῇ· ἀν δὲ εἶναι ξύλινον σκεῦος, θα πλυθῇ με ὕδωρ καὶ θα εἶναι καθαρὸν.
- Λευ. 15,13 ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονορροῦής ἐκ τῆς ρύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθήσεται αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται.
- Λευ. 15,13 Οταν θεραπευθῇ καὶ μέλλει νὰ καθαρισθῇ ἐκ της ρεύσεως αὐτῆς ὁ παθὼν, θα μετρηθoύν ἐπτὰ ἡμέραι δια τον

καθαρισμόν του, θα πλύνη τα ενδύματά του, θα λουσθή με νερό και θα είναι καθарός.

Λευ. 15,14 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ λήψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν καὶ οἴσει αὐτὰ ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ.

Λευ. 15,14 Την ογδόην ἡμέραν θα πάρῃ αὐτός δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, θα φέρῃ αὐτά ἀπέναντι του Κυρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θα τα δώσῃ στον ἱερέα.

Λευ. 15,15 καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ.

Λευ. 15,15 Ἀπὸ αὐτὰς τὴν μίαν θα προσφέρῃ ὁ ἱερεὺς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν ἄλλην εἰς ὀλοκαύτωσιν. Ἐτσι δε θα ἐξιλεώσῃ αὐτὸν ἀπέναντι του Κυρίου διὰ τὴν ρεύσιν τοῦ αὐτοῦ.

Λευ. 15,16 Καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.

Λευ. 15,16 Ἀνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα πάθῃ νυκτερινὴν εἰς τὴν κλίνην τοῦ ρεύσιν θα λουσθῇ εἰς ὅλον τοῦ τοῦ σώματος με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρις ἐσπέρας.

Λευ. 15,17 καὶ πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα, ἀφ' ὃ ἐὰν ᾗ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἐσπέρας.

Λευ. 15,17 Καθε ἐνδυμα εἴτε ἀπὸ ὕφασμα εἴτε ἀπὸ δέρμα εἶναι αὐτό, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἤθελε συμβῇ ἡ κατὰ τὴν νύκτα ρεύσις αὐτῆς, θα πλυθῇ με νερό, καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτον ἕως τὴν ἐσπέραν.

Λευ. 15,18 καὶ γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαροι ἔσονται ἕως ἐσπέρας.

- Λευ. 15,18 Εάν γυνή κοιμηθῇ με τον άνδρα της και ἔλθουν εις ἔνωσιν, θα λουσθούν και οι δύο με νερό και θα εἶναι ακάθαρτοι ἕως την εσπέραν.
- Λευ. 15,19 Καὶ γυνή, ἣτις ἐὰν ᾗ ῥέουσα αἵματι, καὶ ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας,
- Λευ. 15,19 Γυνή, εις την οποίαν ἤθελε συμβῇ ῥύσις αἵματος, πρόκειται δε περί της φυσιολογικῆς ἐμμήνου ῥύσεως, θα εἶναι ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ την περίοδον της ῥύσεως αὐτῆς ἀκάθαρτος. Οποῖος δε την ἐγγίσῃ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν.
- Λευ. 15,20 καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἐὰν κοιτάζηται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτον ἔσται. καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἐὰν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται.
- Λευ. 15,20 Καθε δε αντικείμενον, ἐπάνω στο ὁποῖον θα κοιμάται αὐτή κατὰ την ἐμμηνον περίοδόν της, θα εἶναι ἀκάθαρτον.
- Λευ. 15,21 καὶ πᾶς ὃς ἐὰν ᾗσθῃ τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 15,21 Οποῖος θα ἐγγίσῃ την κλίνην αὐτῆς, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα λουσθῇ εις ολόκληρον το σῶμα με νερό και θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν.
- Λευ. 15,22 καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκεύους, οὔ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 15,22 Καθένας που ἐγγίζει σκεῦος, ἐπὶ του ὁποῖου ἐκείνη ἐκάθησε, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα λουσθῇ με νερό και θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν.
- Λευ. 15,23 ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὔσης, ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους, οὔ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ᾗπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

- Λευ. 15,23 Εάν δε κανείς εγγίση αυτήν κοιμωμένην ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς κατὰ τὴν περίοδόν τῆς ἡ καθημένην εἰς κάποιο σκεύος, αὐτός θὰ εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,24 ἐὰν δὲ κοίτη κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται ἐπὶ ἡμέρας. καὶ πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ, ἀκάθαρτος ἔσται.
- Λευ. 15,24 Εάν δε ὁ ἀνὴρ κοιμηθῇ μαζῇ τῆς καὶ ἡ ἐμμηνοῦς ῥύσις τῆς πέση στο σῶμα του, θὰ εἶναι αὐτός ἀκάθαρτος ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας. Καὶ ἡ κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας αὐτὴ θὰ κοιμηθῇ, θὰ εἶναι ἀκάθαρτος.
- Λευ. 15,25 Καὶ γυνὴ ἐὰν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους, οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἐὰν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἄφεδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἔσται ἀκάθαρτος.
- Λευ. 15,25 Εάν γυνὴ ἔχῃ ῥύσιν αἵματος περισσοτέρας ἡμέρας τῶν κανονικῶν, πέραν δηλαδὴ τοῦ χρόνου τῆς κανονικῆς ἐμμήνου ροῆς, ὅλαι αἱ ἡμέραι τῆς ῥύσεως αὐτῆς εἶναι ἡμέραι ἀκαθαρσίας, ὅπως καὶ αἱ τῆς κανονικῆς. Κατ' αὐτάς ἡ γυνὴ θὰ εἶναι ἀκάθαρτος.
- Λευ. 15,26 καὶ πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣς ἐὰν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως, κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφέδρου ἔσται αὐτῇ, καὶ πᾶν σκεῦος, ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθατον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφέδρου.
- Λευ. 15,26 Καὶ ἡ κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ κοιμηθῇ αὐτὴ ὅλας τὰς ἐπὶ πλέον αὐτάς ἡμέρας τῆς ῥύσεως, τὰς πέραν τῶν κανονικῶν τῆς ἐμμήνου ῥύσεως, θὰ εἶναι ἀκάθαρτος, καὶ κάθε ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠθέλε καθῆσαι θὰ εἶναι ἀκάθατον, ὅπως καὶ κατὰ τὴν φυσιολογικὴν τῆς περιόδου.
- Λευ. 15,27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται

ἕως ἐσπέρας.

- Λευ. 15,27 Καθένας που εγγίζει αυτήν θα είναι ακάθαρτος, θα πλύνη τα ενδύματά του, θα λούση το σώμα του με νερό και θα είναι ακάθαρτος έως την εσπέραν.
- Λευ. 15,28 ἔὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ρύσεως, καὶ ἐξαριθμησεται αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται.
- Λευ. 15,28 Εὰν δε σταματήσει η μη φυσιολογική αυτή ρύσις, θα περάσουν επτά ημέραι, μετὰ τας οποίας θα προσφέρῃ την θυσίαν προς καθαρισμόν της.
- Λευ. 15,29 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ λήψεται αὕτη δύο τρυγόνας, ἡ δύο νεοσσούς περιστερῶν, καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 15,29 Κατὰ την ογδὴν ἡμέραν θα πάρῃ ἡ γυνὴ αὕτη δύο τρυγόνας ἡ δύο νεοσσούς περιστερῶν, καὶ θα πρᾶσφῃ αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα, εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 15,30 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου ἀπὸ ρύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.
- Λευ. 15,30 Ο ἱερεὺς θα πρᾶσφῃ τὴν μίαν ἀπὸ αὐτὰς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν ἄλλην εἰς ὀλοκαύτωσιν. Ἐτσι δε θα ἐξιλεώσῃ αὐτὴν ἀπέναντι τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὴν ἀκάθαρτον αὐτὴν ρύσιν.
- Λευ. 15,31 Καὶ εὐλαβεῖς ποιήσεται τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐν τῷ μιᾶν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς.
- Λευ. 15,31 Θα καταστήσετε τοὺς υἱοὺς σας προσεκτικοὺς ἀπὸ τας ἀκαθαρσίας τῶν αὐτῶν, δια νὰ μὴ θανατωθῶν, ἐὰν δὲν τας προσέξουν καὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου τὴν μολύνουν με αὐτάς.
- Λευ. 15,32 οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονορροιοῦς. καὶ ἐὰν τινὶ ἐξέλθῃ ἐξ

- αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, ὥστε μianθῆναι ἐν αὐτῇ,
Λευ. 15,32 Αυτός είναι ο νόμος του καθαρισμοῦ δι' εκείνον, ο οποίος
πάσχει παθολογικὴν ρεύσιν και δι' εκείνον ο οποίος ἔπαθε
νυκτερινὴν ρεύσιν, ὥστε να μολυνθῇ ἀπὸ αὐτήν.
- Λευ. 15,33 καὶ τῇ αἱμορροοῦσῃ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, καὶ ὁ
γονορρυῆς ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ, τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ,
καὶ τῷ ἀνδρί, ὃς ἐὰν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθιμένης.
- Λευ. 15,33 Αυτός είναι ο νόμος δια την γυναῖκα, η οποία αιμορροεῖ
κατὰ και μετὰ την φυσιολογικὴν της περίοδον, και δια
πάντα ἀνδρα πάσχοντα ρεύσιν, δια πάντα ἀνδρα και πάσαν
γυναῖκα. Αυτός ἀκόμη εἶναι ο νόμος δια τον ἀνδρα, ο οποίος
εκοιμήθη με γυναῖκα, ευρισκομένην εἰς την ἐμμηνον
περίοδόν της”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 16

- Λευ. 16,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ τελευτῆσαι
τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρὼν ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ
ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου καὶ ἐτελεύτησαν.
- Λευ. 16,1 Μετὰ τον θάνατον των δύο υἱῶν του Ααρών, οι οποίοι
ἀπέθανον, διότι προσέφεραν ξένον πυρ ἐνώπιον του
Κυρίου, ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν
- Λευ. 16,2 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· λάλησον πρὸς Ἀαρὼν
τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς
τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον
τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου,
καὶ οὐκ ἀποθανεῖται· ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθήσομαι ἐπὶ τοῦ
ἱλαστηρίου.
- Λευ. 16,2 και εἶπεν· “εἰπέ στον ἀδελφόν σου τον Ααρών να μη
εισέρχεται κατὰ οἰανδήποτε ὥραν και ἡμέραν εἰς τα Ἁγια
των Ἀγίων, στο εσωτερικόν του καταπετάσματος, ἐνώπιον

του ιλαστηρίου, το οποίον ευρίσκεται επάνω εις την Κιβωτόν του Μαρτυρίου, δια να μη τιμωρηθῇ με θάνατον. Διότι εγώ θα παρουσιάζωμαι ἐπὶ τοῦ ιλαστηρίου δια νεφέλης.

Λευ. 16,3 οὕτως εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον· ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα·

Λευ. 16,3 Ἐτσι θα εἰσέρχεται ὁ Ααρὼν εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων ἀφοῦ δηλαδὴ προσφέρῃ προηγουμένως θυσίαν περὶ ἁμαρτίας ἓνα μοσχάρι καὶ ἓνα κριον πρὸς ὀλοκαύτωσιν.

Λευ. 16,4 καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται, καὶ περισκελές λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνη λινῇ ζώσεται καὶ κίδαριν λινῇν περιθήσεται, ἱμάτια ἅγια ἔστι, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται αὐτά.

Λευ. 16,4 Θα ἐνδυθῇ τὸν ἡγιασμένον λινὸν χιτῶνα, θα φορέσῃ κατὰσάρκα τὴν λινὴν περισκελίδα, θα ζωσθῇ με τὴν λινὴν ζώνην, θα φορέσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ λινῆν κίδαριν, ὅλα αὐτὰ εἶναι καθιερωμένα ἱερατικὰ ἐνδύματα. Προηγουμένως θα λούσῃ ὅλον τὸ σῶμά του με νερό καὶ κατόπιν θα τα φορέσῃ.

Λευ. 16,5 καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα.

Λευ. 16,5 Θα πάρῃ κατόπιν ὁ Ααρὼν δύο τράγους ἀπὸ τὰ κοπάδια τῶν Ἰσραηλιτῶν δια τὴν θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἓνα κριον δι' ὀλοκαύτωμα.

Λευ. 16,6 καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

Λευ. 16,6 Θα προσφέρῃ, θυσίαν περὶ ἁμαρτίας, τὸν μόσχον, καὶ με τὴν θυσίαν αὐτὴν θα ἐξιλεωθῇ ὁ ἴδιος καὶ ἡ οἰκογένειά του.

Λευ. 16,7 καὶ λήψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσῃ αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ

μαρτυρίου·

- Λευ. 16,7 Θα λάβη τους δύο τράγους, τους οποίους θα τοποθετήσει ενώπιον του Κυρίου, πλησίον εις την θύραν της Σκηνής του Μαρτυρίου.
- Λευ. 16,8 καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλήρους, κλῆρον ἓνα τῷ Κυρίῳ καὶ κλῆρον ἓνα τῷ ἀποπομπαίῳ.
- Λευ. 16,8 Θα βάλῃ ὁ Ααρὼν κλήρους δια τοὺς δύο αὐτοὺς τράγους, ἓνα κλῆρον δι' ἐκείνον, που θα προσφερθῇ θυσία πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἓνα ἄλλον δια τὸν δεῦτερον τράγον, τὸν ἀποπομπαῖον.
- Λευ. 16,9 καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν χίμαρον, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας·
- Λευ. 16,9 Τὸν τράγον, στον ὁποῖον ἔπεσεν ὁ κλῆρος δια τὸν Κύριον, θα τὸν πάρῃ ὁ Ααρὼν καὶ θα τὸν προσφέρῃ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Λευ. 16,10 καὶ τὸν χίμαρον, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου, στήσῃ αὐτὸν ζῶντα ἔναντι Κυρίου, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπήν, καὶ ἀφήσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.
- Λευ. 16,10 Καὶ τὸν τράγον, στον ὁποῖον ἔπεσεν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου, θα τὸν τοποθετήσῃ ζῶντα ενώπιον τοῦ Κυρίου, δια νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν με αὐτόν, ὥστε νὰ τὸν ἀποστεῖλῃ κατόπιν εἰς τὴν ἐξορίαν καὶ νὰ τὸν εγκαταλείψῃ εἰς τὴν ἔρημον.
- Λευ. 16,11 καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ σφάξει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.
- Λευ. 16,11 Θα προσφέρῃ ὁ Ααρὼν τὸν μόσχον θυσίαν δια τὰς ἁμαρτίας του, δια νὰ ἐξιλέωσῃ τὸν εαυτόν του καὶ τὴν οἰκογένειάν του, θα σφάξῃ καὶ θα θυσιάσῃ τὸν μόσχον τούτον ὁ ἴδιος ὁ Ααρὼν περὶ τῆς ἁμαρτίας του.
- Λευ. 16,12 καὶ λήψεται τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθράκων πυρὸς ἀπὸ

τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ ἀπέναντι Κυρίου, καὶ πλήσει τὰς
χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς καὶ εἰσοίσει
ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος.

Λευ. 16,12

Θα λάβῃ ἔπειτα το δοχεῖον του πυρός, γεμάτο αναμμένους
άνθρακας ἀπὸ το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, που
ευρίσκεται ἀπέναντι της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, θα γεμίση
τα χέρια του ἀπὸ το λεπτόν παρεσκευασμένον θυμίαμα και
θα εἰσέλθῃ στο εσωτερικόν του καταπετάσματος.

Λευ. 16,13

καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι Κυρίου· καὶ
καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ
τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται.

Λευ. 16,13

Θα θέσῃ το θυμίαμα στους άνθρακας του πυροδοχείου
ενώπιον του Κυρίου. Ο καπνὸς του θυμιάματος θα σκεπάσῃ
το ἱλαστήριον, το ὁποῖον ευρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ την
Κιβωτόν των Μαρτυρίων. Με αὐτόν τον τρόπον, ευλαβῶς
εἰσερχόμενος εἰς τα Ἁγια των Ἀγίων, δεν θα τιμωρηθῇ δια
θανάτου.

Λευ. 16,14

καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τῷ
δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολὰς· κατὰ
πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτὰκις ἀπὸ τοῦ
αἵματος τῷ δακτύλῳ.

Λευ. 16,14

Θα λάβῃ δια του δακτύλου του ἀπὸ το αἷμα του μόσχου και
θα ραντίσῃ το ἱλαστήριον προς ανατολὰς. Κατὰ πρόσωπον
δε του ἱλαστηρίου θα ραντίσῃ ἑπτὰ φορές δια του δακτύλου
του ἀπὸ το αἷμα του μόσχου.

Λευ. 16,15

καὶ σφάξει τὸν χίμαρον τὸν περὶ ἁμαρτίας, τὸν περὶ τοῦ
λαοῦ, ἔναντι Κυρίου καὶ εἰσοίσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ
ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος καὶ ποιήσῃ τὸ αἷμα
αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου. καὶ
ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, κατὰ πρόσωπον
τοῦ ἱλαστηρίου

Λευ. 16,15

Ἐπειτα δε θα σφάξῃ τον τράγον τον περί αμαρτίας του λαοῦ

ενώπιον του Κυρίου, θα φέρη από το αίμα αυτού στο εσωτερικόν του καταπετάσματος, εις τα Αγια των Αγίων, και θα κάμη με το αίμα αυτού ο,τι και με το αίμα του μόσχου. Θα ραντίση δηλαδή ενώπιον του ιλαστηρίου.

Λευ. 16,16

καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.

Λευ. 16,16

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θα εξαγνίσῃ τα Αγια των Αγίων ἀπὸ τας μίανσεις των Ἰσραηλιτῶν, δηλαδή ἀπὸ τας ἀδικίας αὐτῶν και γενικῶς ἀπὸ ὅλας τας ἁμαρτίας των. Το ἴδιο θα κάμη και δια την Σκηνήν του Μαρτυρίου, η οποία εἶναι στημένη ἐν μέσῳ της κατασκηνώσεως των Ἰσραηλιτῶν, δια να καθαρίσῃ και αὐτήν ἀπὸ τους ηθικοὺς μολυσμοὺς των Ἰσραηλιτῶν.

Λευ. 16,17

καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ἂν ἐξέλθῃ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.

Λευ. 16,17

Κανεῖς ὅμως Ἰσραηλίτης δεν θα εὐρίσκεται εἰς την Σκηνήν του Μαρτυρίου, ὅταν θα εἰσέρχεται ὁ Ααρὼν εἰς τα Αγια των Αγίων, δια να κάμη την ἐξιλέωσιν αὐτήν, και μέχρις ὅτου ἐξέλθῃ. Ὁ Ααρὼν θα κάμη ἐξιλέωσιν δια τον εαυτὸν του, δια την οικογένειάν του και δι' ὅλον τον λαόν του Ἰσραὴλ.

Λευ. 16,18

καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὄν ἀπέναντι Κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ. καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ

Λευ. 16,18

Θα ἐξέλθῃ ἔπειτα πρὸς τὸ θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, το ὁποῖον εὐρίσκεται ἀπέναντι του Κυρίου

και θα εξιλεώση και αυτό. Θα λάβη από το αίμα του μόσχου και από το αίμα του τράγου και θα θέση κύκλω εις τα εξέχοντα άκρα του θυσιαστηρίου.

Λευ. 16,19 καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις, καὶ καθαριεῖ αὐτὸ καὶ ἀγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Λευ. 16,19 Θα ραντίση το θυσιαστήριον από το αίμα με το δάκτυλόν του επτά φορές και έτσι θα το εξαγνίση και θα το αγιάση από τας αμαρτίας των Ισραηλιτών.

Λευ. 16,20 καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ· καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα.

Λευ. 16,20 Θα τελειώση κατ' αυτόν τον τρόπον τον εξαγνισμόν των Αγίων της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων. Θα εξαγνίση ἔπειτα και τους ιερεῖς. Δια το ἔργον αὐτό του εξαγνισμού θα φέρη τον ζῶντα τράγον,

Λευ. 16,21 καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοίμου εἰς τὴν ἔρημον,

Λευ. 16,21και θα θέση τα χέρια του ο Ααρών επάνω εις την κεφαλὴν του ζῶντος τράγου και θα εξομολογηθῇ ὅλας τας ἀνομίας των Ισραηλιτών, ὅλας τας ἀδικίας των και ὅλας τας ἀμαρτίας των, τας οποίας θα μεταφέρη και θα επιρρίψη εις την κεφαλὴν του ζῶντος τράγου, και θα αποπέμψη αὐτόν, με ἄνθρωπον ἐτοιμον προ τούτο, εις την ἔρημον.

Λευ. 16,22 καὶ λήψεται ὁ χίμαρος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον, καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν

ἔρημον.

Λευ. 16,22 Ο αποπομπαῖος αὐτός τράγος θα πάρη επάνω του ὅλας τας αμαρτίας των Ἰσραηλιτῶν και θα περιπλανηθῇ εἰς μέρος ἄβατον ἀπὸ ἀνθρώπους. Θα τον ἀποπέμψῃ Ἀαρὼν εἰς περιοχὴν ἔρημον.

Λευ. 16,23 καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινὴν, ἣν ἐνδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ.

Λευ. 16,23 Θα εἰσέλθῃ ἔπειτα ὁ Ἀαρὼν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, θα ἐκδυθῇ τὴν λινὴν λευκὴν στολὴν, τὴν ὁποῖαν εἶχε φορέσει ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἅγια των Ἀγίων, και θα ἀποθέσῃ αὐτὴν ἐκεῖ.

Λευ. 16,24 καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ποιήσῃ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ, ὡς περὶ τῶν ἱερέων.

Λευ. 16,24 Θα λούσῃ τὸ σῶμα του με νερό στον ἱερὸν τόπον, θα ἐνδυθῇ τὴν πολυτελὴ στολὴν του, θα ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν Σκηνὴν και θα προσφέρῃ θυσίαν τὸ ὀλοκαύτωμά του και τὸ ὀλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ. Θα ἐξιλεώσῃ τὸν εαυτὸν του, τὴν οἰκογένειάν του, τὸν λαόν και τοὺς ἱερεῖς.

Λευ. 16,25 καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

Λευ. 16,25 Τὸ λίπος των θυσιῶν αὐτῶν, που προσφέρονται ὑπὲρ των αμαρτιῶν, θα το θέσῃ στο θυσιαστήριον των ὀλοκαυτωμάτων.

Λευ. 16,26 καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφεςιν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

Λευ. 16,26 Εκείνος που θα ἐκδιώξῃ τὸν τράγον, τὸν αποπομπαῖον δια

την άφεσιν των αμαρτιών του λαού, θα πλύνη τα ενδύματά του και θα λούση το σώμα του με νερό και κατόπιν θα εισέλθη εις την κατασκήνωσιν.

Λευ. 16,27 καί τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὧν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρί, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν.

Λευ. 16,27 Τον μόσχον και τον τράγον, που προσεφέρθησαν δια τας αμαρτίας όλων και των οποίων το αίμα εισήχθη εις τα Αγια των Αγίων προς εξιλέωσιν των αμαρτιών, θα τους βγάλουν ἔξω από την κατασκήνωσιν και θα τους καύσουν εξ ολοκλήρου μαζί με τα δέρματά των, με τα κρέατα και την κόπρον αυτών.

Λευ. 16,28 ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

Λευ. 16,28 Εκείνος που θα καύση αυτά, θα πλύνη κατόπιν τα ενδύματά του, θα λούση το σώμα του με νερό και κατόπιν θα εισέλθη εις την κατασκήνωσιν.

Λευ. 16,29 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν·

Λευ. 16,29 Η τελετή αυτή της εξιλεώσεως, η εορτή του εξιλασμού, θα είναι δια σας νόμος παντοτεινός και απαράβατος. Την δεκάτην του εβδόμου μηνός θα συναισθανθήτε τας αμαρτίας σας, θα συντριβήτε και θα μετανοήσετε δι' αυτάς, και δεν θα κάμετε καμμίαν εργασίαν κατά την ημέραν αυτήν, ούτε ο εντόπιος Ισραηλίτης, ούτε ο ξένος που ήλθεν από άλλην χώραν και μένει μαζί σας.

- Λευ. 16,30 ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρῖσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ καθαρισθήσεσθε.
- Λευ. 16,30 Διότι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν θα γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς ἐξιλεώσεώς σας, δια να καθαρῖση σας ἀπὸ ὅλας τὰς ἁμαρτίας σας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥστε να εἰσθε κατόπιν καθαροί.
- Λευ. 16,31 σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον.
- Λευ. 16,31 Σαββατα σαββάτων εἶναι αὐτό, πλήρης καὶ ολοκληρωτικὴ ἀνάπαυσις θα επικρατήσῃ μεταξύ σας καὶ θα ταπεινώσετε δια μετανοίας καὶ νηστείας τὰς ψυχὰς σας. Νομος παντοτείνος θα εἶναι αὐτός.
- Λευ. 16,32 ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς, ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῇν, στολὴν ἁγίαν.
- Λευ. 16,32 Τὴν ἐξιλέωσιν θα τελήῃ ὁ ἐκάστοτε ἀρχιερεὺς, τὸν ὁποῖον θα ἔχουν χρίσει με τὸ ἅγιον ἔλαιον καὶ τὰς χεῖρας τοῦ καὶ θα ἔχουν καταστήσει ἱκανὰς δια τὸ ἔργον τοῦ, ὥστε να ἀρχιερατεύῃ μετὰ τὸν πατέρα τοῦ, τὸν ὁποῖον θα διαδεχθῇ. Αὐτός θα ἐνδυθῇ τὴν λινὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, τὴν ἁγίαν στολὴν.
- Λευ. 16,33 καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλάσεται, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται.
- Λευ. 16,33 Ὡς ἀρχιερεὺς θα ἐξιλεώνη τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, τὸ θυσιαστήριον, τοὺς ἱερεῖς καὶ ὅλον τὸν λαὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Λευ. 16,34 καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθήσεται, καθὰ συνέταξε Κύριος

τῷ Μωυσῇ.

Λευ. 16,34

Ἡ ἐξιλέωσις των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ ὅλας τὰς ἀμαρτίας των θα εἶναι νόμος παντοτείνος καὶ ἀπαράβατος δια σας. Μιαν φορὰν το ἔτος θα γίνεται ἡ τελετὴ αὐτή, ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 17

Λευ. 17,1

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 17,1

Ελάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·

Λευ. 17,2

λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τοῦτο τὸ ρῆμα, ὃ ἐνετείλατο Κύριος, λέγων·

Λευ. 17,2

“μίλησε πρὸς τὸν Ααρών, πρὸς τοὺς υιοὺς τοῦ καὶ πρὸς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Αὕτη εἶναι, ἡ ἐντολή, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ Κύριος·

Λευ. 17,3

ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἐὰν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς,

Λευ. 17,3

Εὰν κανεῖς ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας ἡ ξένος ποῦ μένει μαζὴ σας, σφάξῃ μόσχον ἢ, πρόβατον ἢ αἶγα ἐντὸς τῆς κατασκηνώσεως ἢ ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν καὶ δὲν φέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, ὥστε νὰ το προσφέρῃ ἡ θυσίαν ὁλοκαυτώματος ἢ εὐχαριστήριον εἰρηνικὴν θυσίαν, ἡ ὁποία εἶναι δεκτὴ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ἡ ἐκεῖνος ποῦ θα σφάξῃ ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν

Λευ. 17,4

καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ σωτήριοιον Κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω

καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτό, ὥστε προσενέγκαι δῶρον τῷ Κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ λογισθῆσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα· αἷμα ἐξέχεεν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς·

Λευ. 17,4

και δεν θα φέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, δια να το σφάξῃ ἐκεῖ και το προσφέρῃ δῶρον πρὸς τὸν Κυριον ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Κυρίου, θα θεωρηθῇ τόσο ἐνοχος, ὅσον και ἐκεῖνος που ἐχύσεν αἷμα ἀνθρώπου. Επειδὴ θα θεωρηθῇ ὡς φονεὺς, θα ἐξολοθρευθῇ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ.

Λευ. 17,5

ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάξουσιν ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ οἴσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα καὶ θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ αὐτά.

Λευ. 17,5

Αὐτὰ νομοθετοῦνται, δια να φέρουν οἱ Ἰσραηλίται τα πρὸς θυσίαν ζῶα των, ὅσα μέχρι τώρα ἐσφαζον εἰς τὰς πεδιάδας, να τα φέρουν στὸν Κυριον, πρὸς τὸν ἱερέα, εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, ὅπου και θα σφάζουν αὐτὰ ὡς εἰρηνικὴν ευχαριστήριον θυσίαν στὸν Κυριον.

Λευ. 17,6

καὶ προσχεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

Λευ. 17,6

Ο ἱερεὺς θα χύσῃ τὸ αἷμα κύκλῳ ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριου των ὀλοκαυτωμάτων ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Κυριον πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου και θα προσφέρῃ τὸ λίπος εἰς ὁσμὴν ευωδίας πρὸς τὸν Κυριον.

Λευ. 17,7

καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις, οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν· νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

Λευ. 17,7

Δεν θα προσφέρουν ποτέ πλέον οἱ Ἰσραηλίται τὰς θυσίας

των εις τα είδωλα, με τα οποία πλανώνται και διαφθείρονται οι ακολουθούντες οπίσω από τα είδωλα αυτά. Αυτό θα είναι δια σας παντοτεινός και απαράβατος νόμος εις όλας τας γενεάς σας.

Λευ. 17,8 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν ποιήσῃ ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν

Λευ. 17,8 Θα εἴπῃς πάλιν πρὸς αὐτούς· Εἰς Ἰσραηλῆτις ἢ ξένος ἀπὸ αὐτούς, οἱ ὅποιοι μένουσιν μαζὴ σας, προσφέρῃ ὀλοκαύτωμα ἢ κάποιαν ἄλλην θυσίαν

Λευ. 17,9 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, ἐξολοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Λευ. 17,9 καὶ δὲν προσφέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς θυσίαν διὰ τὸν Κύριον, θα ἐξολοθρευθῇ ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ τοῦ.

Λευ. 17,10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα, καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσιν τὸ αἷμα καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς·

Λευ. 17,10 Εἰς ἓνας ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῆτας ἢ, ἀπὸ τοὺς ξένους, ποὺ εὐρίσκονται μαζὴ σας, φάγῃ αἷμα, ἐγὼ θα στρέψω ὀργισμένος τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὁ ὅποιος ἔφαγεν αἷμα, καὶ θα ἐξοντώσω αὐτόν ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ.

Λευ. 17,11 ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶ, καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ ψυχῆς ἐξιλάσεται.

Λευ. 17,11 Καὶ τοῦτο, διότι ἡ ζωὴ κάθε ζωντανοῦ ὄντος ὑπάρχει στο

αἷμα αὐτοῦ. Εγὼ δέ, ὡς χορηγὸς τῆς ζωῆς, σὰς ἔχω νομοθετήσει ὡς καθήκον νὰ χύνεται τούτο στο θυσιαστήριον, δια νὰ ἐξιλεώνωνται αἱ ἀμαρτίαι τῶν ψυχῶν σας. Δια τοῦ αἵματος τῆς θυσίας τοῦ ζώου ἐξιλεώνεται ὁ ἄνθρωπος δια τὰς ἀμαρτίας του.

Λευ. 17,12 διὰ τοῦτο εἶρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα.

Λευ. 17,12 Δια τοῦτο εἶπα στους Ἰσραηλίτας· κανεῖς Ἰσραηλίτης καὶ κανεῖς ξένος παρεπιδημὸν κοντὰ σας δεν θα φάγῃ αἷμα. Το αἷμα θα προσφέρεται πρὸς ἐξιλέωσίν σας.

Λευ. 17,13 καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινόν, ὃ ἔσθεται, καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ·

Λευ. 17,13 Εἰάν κανεῖς ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας ἢ ἀπὸ τους ξένους, που μένουν μαζὴ σας, συλλάβῃ δια κυνηγίου θηρίον τι ἢ πτηνόν καὶ πρόκειται νὰ το φάγῃ, θα χύσῃ τὸ αἷμα αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ θα το σκεπάσῃ με χώμα.

Λευ. 17,14 ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶ. καὶ εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἢ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶ· πᾶς ὁ ἔσθων αὐτὸ ἐξολοθρευθήσεται.

Λευ. 17,14 Διότι ἡ ζωὴ παντός ἐμβίου ὄντος εἶναι στο αἷμα αὐτοῦ. Δια τοῦτο εἶπα στους Ἰσραηλίτας, δεν θα φάγετε αἷμα παντός ἐμβίου ὄντος, διότι ἡ ζωὴ αὐτοῦ ὑπάρχει στο αἷμα. Εκείνος που τρώγει τὸ αἷμα, θα ἐξολοθρευθῇ.

Λευ. 17,15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸς ἔσται.

Λευ. 17,15 Καθε ἄνθρωπος, εἴτε ἐντόπιος Ἰσραηλίτης ἢ ἀπὸ τους

ξένους που θα φάγη ζών θνησιμαίον η κατασπαραγθέν από θηρίον, είναι ένοχος. Θα πλύνη τα ενδύματα αυτού, θα λουσθή με νερό και θα είναι ακάθατος έως την εσπέραν. Κατόπιν θα είναι καθαρός.

Λευ. 17,16 εάν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσῃται ὕδατι, καὶ λήψεται ἀνόμημα αὐτοῦ.

Λευ. 17,16 Εάν δεν πλύνη τα ενδύματα αυτού και δεν λούση το σώμα αυτού με νερό, θα έχη ενοχὴν δια την παραινομίαν του και θα τιμωρηθῇ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 18

Λευ. 18,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 18,1 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν

Λευ. 18,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 18,2 “μίλησε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Εγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.

Λευ. 18,3 κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατωκῆσατε ἐπ’ αὐτῇ, οὐ ποιήσετε καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναάν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε.

Λευ. 18,3 Τας αμαρτωλὰς συνηθείας τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχατε κατοικήσει, δεν θα τας ἀκολουθήσετε, καὶ κατὰ τας αμαρτωλὰς συνηθείας τῆς χώρας Χαναάν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ σας εἰσάγω, δεν θα ζήσετε καὶ με τοὺς νόμους αὐτῶν δεν θα πορευθῆτε.

Λευ. 18,4 τὰ κρίματά μου ποιήσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε καὶ πορεύεσθε ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 18,4 Τας ιδικάς μου αποφάσεις θα τηρήτε, τας ἐντολάς μου θα

φυλάσσετε και θα πορεύεσθε σύμφωνα με αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

Λευ. 18,5 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά, ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 18,5 Φυλάξατε ὅλας τας ἐντολάς μου καὶ ὅλας τας αποφάσεις μου ἐφαρμόσατέ τας εἰς τὴν ζωὴν σας. Ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος θὰ ἐφαρμόσῃ αὐτά θὰ ζῇ εἰρηνικὸς καὶ ἀσφαλὴς μέσα εἰς αὐτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

Λευ. 18,6 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος.

Λευ. 18,6 Κανείς ἄνθρωπος δὲν θὰ ἔλθῃ εἰς γάμον πρὸς γυναῖκα συγγενή του καὶ δὲν θὰ ἀποκαλύψῃ ὅσα δι' ἐντροπὴν πρέπει νὰ εἶναι κρυμμένα. Εγώ ο Κύριος διατάσσω.

Λευ. 18,7 ἀσχημοσύνην πατρὸς σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις, μήτηρ γάρ σου ἔστιν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

Λευ. 18,7 Ἐκ σεβασμοῦ καὶ αἰδούς πρὸς τὸν πατέρα σου δὲν θὰ ἔλθῃς εἰς σχέσιν γάμου με τὴν μητέρα σου καὶ δὲν θὰ ἀποκαλύψῃς ὅσα δι' ἐντροπὴν πρέπει νὰ εἶναι κεκρυμμένα, διότι εἶναι μήτηρ σου.

Λευ. 18,8 ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη πατρὸς σου ἔστιν.

Λευ. 18,8 Δὲν θὰ ἔλθῃς εἰς σχέσιν γάμου με τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς σου, διότι ἄλλως θὰ δείξῃς ἀδιαντροπιὰν πρὸς τὸν πατέρα σου.

Λευ. 18,9 ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῶν.

Λευ. 18,9 Δὲν πρέπει νὰ ἔλθῃς εἰς ἰσχέσιν γάμου με τὴν ἀδελφήν σου, ἀπὸ τὸν ἴδιο πατέρα ἢ ἀπὸ τὴν ἴδια μητέρα, ἡ ὁποία

	εγεννήθη εντός η εκτός του σπιτιού σας. Δεν θα αποκαλύψης όσα δι' αιδώ πρέπει να είναι γραμμένα.
Λευ. 18,10	άσχημοσύνην θυγατρός υιοῦ σου ἢ θυγατρός θυγατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν άσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ άσχημοσύνη έστιν.
Λευ. 18,10	Δεν πρέπει να αποκαλύψης την γυμνότητα της θυγατρός του υιού σου η της θυγατρός της κόρης σου. Η εντροπή θα είναι ιδική σου.
Λευ. 18,11	άσχημοσύνην θυγατρός γυναικός πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ὁμοπατρία άδελφή σου έστιν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν άσχημοσύνην αὐτῆς.
Λευ. 18,11	Δεν θα έλθης εις σχέσιν γάμου με την κόρην της γυναικός του πατρός σου, με ετεροθαλή αδελφήν σου, διότι είναι ὁμοπατρία αδελφή σου. Δεν θα αποκαλύψης όσα δι' αιδώ πρέπει να είναι κεκρυμμένα.
Λευ. 18,12	άσχημοσύνην άδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γάρ πατρός σου έστιν.
Λευ. 18,12	Δεν θα έλθης εις συνάφειαν με την αδελφήν του πατρός σου, με την θείαν σου, διότι είναι συγγενής του πατρός σου.
Λευ. 18,13	άσχημοσύνην άδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γάρ μητρός σου έστιν.
Λευ. 18,13	Δεν θα έλθης εις συνάφειαν με την αδελφήν της μητρός σου, με την θείαν σου, διότι είναι συγγενής της μητρός σου.
Λευ. 18,14	άσχημοσύνην άδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύση, συγγενής γάρ σου έστιν.
Λευ. 18,14	Συ, η ανεψιά, δεν θα έλθης εις συνάφειαν με τον αδελφόν του πατρός σου· και συ ο ανεπιός δεν θα έλθης εις συνάφειαν προς την γυναῖκα του αδελφού του πατρός σου, διότι είναι συγγενής σου.
Λευ. 18,15	άσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνή γάρ υιοῦ σου έστιν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν άσχημοσύνην

αὐτῆς.

- Λευ. 18,15 Δεν θα ἔλθῃς εἰς συνάφειαν μετὰ τὴν νύμφην σου, διότι εἶναι σύζυγος τοῦ υἱοῦ σου. Δεν θα ἀποκαλύψῃς ὅσα δι' αἰδῶ πρέπει νὰ μένουν κρυμμένα.
- Λευ. 18,16 ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστίν.
- Λευ. 18,16 Δεν θα ἔλθῃς εἰς συνάφειαν μετὰ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν νύμφην σου εἶναι σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ σου.
- Λευ. 18,17 ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, οἰκεῖται γὰρ σοὺ εἰσιν· ἀσέβημά ἐστι.
- Λευ. 18,17 Δεν θα λάβῃς συγχρόνως ὡς συζύγους σου μητέρα καὶ κόρην. Δεν θα λάβῃς ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ τῆς, οὔτε τὴν κόρην τῆς θυγατρὸς τῆς, διότι αὐταὶ εἶναι συγγενεῖς σου. Ἡ πράξις σου εἶναι ἀσέβεια.
- Λευ. 18,18 γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἔτι ζωῆς αὐτῆς.
- Λευ. 18,18 Δεν θα λάβῃς τὴν ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς σου ὡς σύζυγον, δια νὰ μὴ καταστήσῃς αὐτὴν ἀντίζηλον τῆς γυναικὸς σου, ἐφ' ὅσον ἡ γυναῖκα σου ζῇ.
- Λευ. 18,19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
- Λευ. 18,19 Δεν θα ἔλθῃς εἰς συνάφειαν μετὰ τὸν σύζυγόν σου κατὰ τὸ διάστημα, ποὺ αὐτὴ εἶναι, ἐν ἀπομονώσει λόγῳ τῆς ἐμμήνου ἀκαθαρσίας τῆς.
- Λευ. 18,20 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου, ἐκμιασθῆναι πρὸς αὐτήν.
- Λευ. 18,20 Δεν θα ἔλθῃς εἰς συνάφειαν μετὰ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, ὥστε νὰ μολυνθῇς μετὰ αὐτήν.

- Λευ. 18,21 καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεῦειν ἄρχοντι καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον· ἐγὼ Κύριος·
- Λευ. 18,21 Κανένα ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους σου δεν πρέπει νὰ ἀφιερῶσης ὡς υπηρέτην εἰς ξένον ἄρχοντα καὶ δεν θὰ μολύνῃς τὸ ἅγιον Ονομά μου. Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
- Λευ. 18,22 καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν, βδέλυγμα γάρ ἐστι.
- Λευ. 18,22 Δεν θὰ κοιμηθῇς με ἄρρενα, ὅπως κοιμάσαι με γυναῖκα, διότι ἡ πράξις αὕτη εἶναι μυσará.
- Λευ. 18,23 καὶ πρὸς πᾶν τετράπουον οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμόν, ἐκμianθῆναι πρὸς αὐτό. καὶ γυνή οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουον βιβασθῆναι, μυσarὸν γάρ ἐστι.
- Λευ. 18,23 Με κανένα ζῶον δεν θὰ ἐλθῇς εἰς σαρκικήν συνάφειαν, ὥστε νὰ μολυνθῇς μαζή του. Οὔτε ἡ γυνή θὰ σταθῇ, ὥστε νὰ βιασθῇ ἀπὸ τετράποδον, διότι ἡ πράξις αὕτη εἶναι μυσará.
- Λευ. 18,24 Μὴ μιáινεσθε ἐν πᾶσι τούτοις· ἐν πᾶσι γάρ τούτοις ἐμίανθησαν τὰ ἔθνη, ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν,
- Λευ. 18,24 Μὴ μολύνεσθε με ὅλα αὐτὰ τὰ βρωμερὰ παραπτώματα. Με ὅλα αὐτὰ ἐμολύνθησαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπὸ ἐμπρὸς σας.
- Λευ. 18,25 καὶ ἐξεμίανθη ἡ γῆ, καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτήν, καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς.
- Λευ. 18,25 Εμολύνθη ἡ γῆ καὶ ἐγὼ ἀνταπέδωσα τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν διὰ τὴν ἀμαρτίαν τῶν αὐτῆν. Ἡ γῆ ἐμίσησε τοὺς κατοίκους τῆς διὰ τὰ φοβερά ἀμαρτήματά των !
- Λευ. 18,26 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν

βδελυγμάτων τούτων, ὁ ἐγγώριος καὶ ὁ προσγενόμενος
προσήλυτος ἐν ὑμῖν·

Λευ. 18,26 Θα φυλάξετε ὅλους τους νόμους μου καὶ ὅλας τὰς ἐντολάς μου καὶ δὲν θα πράξετε τίποτε ἀπὸ ὅλα τὰ μυσαρὰ
ἀμαρτήματα τῶν εἰδωλολατρῶν, τόσον ὁ ἐντόπιος ὅσον καὶ
ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ξένος, πού διαμένει μαζὶ σας·

Λευ. 18,27 πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι
τῆς γῆς οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν, καὶ ἐμίανθη ἡ γῆ.

Λευ. 18,27 διότι ὅλα αὐτὰ τὰ συχαμερὰ ἀμαρτήματα ἔκαμαν οἱ
ἄνθρωποι τῆς χώρας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς αὐτὴν ἐνωρίτερα
ἀπὸ σας, καὶ ἐμολύνθη ἐξ αἰτίας τῶν ἡ γῆ.

Λευ. 18,28 καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μαιίνειν ὑμᾶς
αὐτήν, ὃν τρόπον προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ
ὑμῶν.

Λευ. 18,28 Αποφύγετε τὰ διεφθαρμένα ἔργα ἐκείνων, δια νὰ μὴ
ἀγανακτήσῃ ἐναντίον σας ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν θα μιάνετε,
ὅπως ἠγανάκτησεν ἐναντίον τῶν εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν,
πού ἦσαν ἐκεῖ ἐνωρίτερα ἀπὸ σας.

Λευ. 18,29 ὅτι πᾶς, ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων
τούτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

Λευ. 18,29 Διότι οἰοσδήποτε θα διαπράξῃ τὰ μυσαρὰ αὐτὰ
ἀμαρτήματα, θα ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ του.

Λευ. 18,30 καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου, ὅπως μὴ ποιήσητε
ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων, ἃ γέγονε
πρὸ τοῦ ὑμᾶς, καὶ οὐ μίανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 18,30 Φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου, δια νὰ προφυλαχθῇτε ἔτσι οἱ
ἴδιοι καὶ μὴ παρασυρθῇτε εἰς τὰς μυσαρὰς συνηθείας τῶν
εἰδωλολατρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐζήσαν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν
ἐνωρίτερα ἀπὸ σας. Δὲν θα μολυνθῇτε μαζὶ με αὐτοὺς. Εγὼ
εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖος δίδω τὰς ἐντολάς αὐτάς”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 19

- Λευ. 19,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 19,1 Ελάλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 19,2 λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,2 “μίλησε προς όλους τους Ισραηλίτας και ειπέ εις αυτούς·
Γινετε ἅγιοι, διότι ἐγὼ ο Κυριος και Θεός σας εἶμαι ἅγιος.
- Λευ. 19,3 ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβεῖσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,3 Ο καθένας να σέβεται τον πατέρα του και την μητέρα του.
Να τηρήτε τα σάββατά μου. Εγὼ ο Κυριος και Θεός σας δίδω την εντολήν.
- Λευ. 19,4 οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ὑμῖν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,4 Δεν θα ακολουθήσετε και δεν θα προσκυνήσετε εἰδωλα και δεν θα κάμετε ποτέ δια τον εαυτόν σας θεοὺς χυτούς. Εγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεός σας.
- Λευ. 19,5 καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε.
- Λευ. 19,5 Εὰν προσφέρετε θυσίαν ειρηνικὴν και ευχαριστήριον στον Κυριον, να την προσφέρετε κατὰ τρόπον ευλαβή, ὥστε να γίνῃ δεκτὴ.
- Λευ. 19,6 ἢ ἂν ἡμέρα θύσετε, βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον· καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
- Λευ. 19,6 Η θυσία που θα προσφέρετε, πρέπει να φαγωθῇ κατὰ την ἰδίαν ἡμέραν η και κατὰ την επομένην. Εὰν ὁμως υπολειφθῇ κάτι μέχρι της τρίτης ἡμέρας, πρέπει να

κατακαή.

Λευ. 19,7 ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἄθυτόν ἐστιν, οὐ δεχθήσεται.

Λευ. 19,7 Εἰάν ὅμως φαγῶθῃ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν εἶναι σαν να μη ἔχη προσφερθῇ πρὸς θυσίαν. Ἡ προσφορά τῆς ὡς θυσίας δεν θα εἶναι δεκτὴ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Λευ. 19,8 ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐβεβήλωσε· καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

Λευ. 19,8 Εκείνος δε ο οποίος θα φάγῃ αὐτὸ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, θα αμαρτήσῃ, διότι ἐμόλυνε τὰ ἅγια τοῦ Κυρίου. Θα ἐξολοθρευθοῦν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ ἐκεῖνοι, οἱ οποίοι τρώγουν ἐτσι τὰς θυσίας.

Λευ. 19,9 Καὶ ἐκθερίζοντων ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις.

Λευ. 19,9 Όταν θερίζετε τὰ χωράφια σας να μη κάμετε ολοκληρωτικὸν καὶ πλήρη τὸν θερισμὸν τῶν ἀγρῶν σας. Τα πίπτοντα κατὰ τὸν θερισμὸν στάχυα δεν θα τα μαζεύσης.

Λευ. 19,10 καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις, οὐδὲ τὰς ῥώγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 19,10 Τὴν ἀμπελὸν σου δεν θα ἐπανεέλθῃς να τὴν τρυγήσῃς δια δευτέραν φορὰν οὔτε τὰς ῥώγας τῶν κλημάτων σου θα συλλέξῃς. Θα ἀφήσῃς αὐτὰ δια τὸν πτωχόν καὶ τὸν ξένον. Εγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σας, που δίδω αὐτὴν τὴν ἐντολήν.

Λευ. 19,11 Οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκοφαντήσῃ ἕκαστος τὸν πλησίον.

Λευ. 19,11 Δεν θα κλέψετε, δεν θα πῆτε ψέματα, δεν θα συκοφαντήσετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

- Λευ. 19,12 καὶ οὐκ ὁμείσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,12 Δεν θα ορκισθῆτε ψευδῶς στο ὄνομά μου, δεν θα αδικήσετε κάποιον, και δεν θα μολύνετε το ἅγιον ὄνομα του Θεοῦ σας. Εγὼ εἶμαι ο Κυριος και Θεὸς σας.
- Λευ. 19,13 οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον καὶ οὐχ ἄρπάξεις καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωῒ.
- Λευ. 19,13 Δεν θα αδικήσης τον πλησίον σου, δεν θα αρπάξης ο,τι του ανήκει. Το ημερομίσθιον του εργάτου σου δεν θα μείνη μαζί σου ἕως το πρωῒ. Θα πληρώσης αὐτόν το ἴδιο βράδυ.
- Λευ. 19,14 οὐ κακῶς ἐρεῖς κωφόν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,14 Δεν θα κακολογήσης τον κωφόν, και στον δρόμον του τυφλοῦ δεν θα βάλῃς πρόσκομμα δια να σκοντάψῃ. Θα φοβηθῇς Κυριον τον Θεόν σου και θα αποφύγῃς αὐτά. Εγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεὸς σου.
- Λευ. 19,15 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδὲ μὴ θαυμάσης πρόσωπον δυνάστου· ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου.
- Λευ. 19,15 Δεν θα επιζητήσετε να αδικήσετε κανένα, ὅταν θα γίνεται δίκη. Ως δικαστῆς δεν θα επηρεασθῇς δυσμενῶς ἀπὸ το πρόσωπον του πτωχοῦ οὔτε θα καταληφθῇς ἀπὸ θαυμασμόν και θα επηρεασθῇς ευμενῶς ἀπὸ πρόσωπον ἄρχοντος. Δικαίως θα κρίνῃς τον πλησίον σου, οποιοσδήποτε και αν εἶναι αὐτός.
- Λευ. 19,16 οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου, οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,16 Δεν θα συμπεριφέρεσαι δολίως μεταξύ των ὁμοεθνῶν σου και ποτέ δεν θα λάβῃς φονικάς αποφάσεις ἐναντίον του

- πλησίον σου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.
- Λευ. 19,17 οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου· ἐλεγμῶ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν ἀμαρτίαν.
- Λευ. 19,17 Δεν θα τρέφῃς εἰς τὴν καρδίαν σου μίσος ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ σου. Θα ἐλέγξῃς τὸν πλησίον σου, εἴαν σου προτείνῃ κάτι κακόν καὶ δεν θα θελήσῃς ποτέ νὰ ἀναλάβῃς ἐνοχὴν ἀμαρτίας πρὸς χάριν αὐτοῦ.
- Λευ. 19,18 καὶ οὐκ ἐκδικᾶται σου ἡ χεὶρ, καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν· ἐγώ εἰμι Κύριος.
- Λευ. 19,18 Δεν θα χειροδικῇς καὶ δεν θα τρέφῃς ὀργὴν ἐναντίον τῶν συμπατριωτῶν σου. Θα ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν εαυτὸν σου. Εγώ είμαι ὁ Κύριος, ποὺ διατάσσω αὐτά.
- Λευ. 19,19 Τὸν νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγω, καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον, καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ.
- Λευ. 19,19 Θα φυλάξετε τὸν Νόμον μου. Δεν θα ζευγαρώσῃς πρὸς ἑνώσιν ζῶα διαφόρων γενῶν. Δεν θα σπείρῃς στὸν ἀμπελῶνα σου διαφόρους ἄλλους σπόρους. Νὰ μὴ ἐνδυθῇς ἱμάτιον κίβδηλον, ὑφασμένον ἀπὸ νήματα διαφόρων ποιότητων.
- Λευ. 19,20 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη ἧ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, καὶ αὕτη λύτροις οὐ λελύτρωται, ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτοῖς, οὐκ ἀποθаноῦνται, ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη.
- Λευ. 19,20 Εἴαν ἓνας ἀνὴρ ἐλθῇ, εἰς σαρκικὴν συνάφειαν με γυναῖκα δούλην, ἡ ὁποία ὅμως ἦτο προωρισμένη δι' ἄλλον ἄνθρωπον, ἐφ' ὅσον αὕτη δεν εἶχεν ἐξαγορασθῇ με χρήματα, οὔτε κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον τῆς ἐδόθη ἐλευθερία,

θα υποβληθούν και οι δύο εις ανάκρισιν και δίκην, και θα τιμωρηθούν, όχι όμως δια θανάτου, διότι η δούλη αυτή γυνή δεν είχεν αποκτήσει την ελευθερίαν της.

Λευ. 19,21 καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας·

Λευ. 19,21 Ο εξαπατήσας αυτήν, εις ἐνδειξιν μετανοίας δια την κακὴν του αυτήν πράξιν, θα προσφέρῃ εις την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου κριον της πλημμελείας του.

Λευ. 19,22 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἤμαρτεν.

Λευ. 19,22 Ο ἱερεὺς θα προσφέρῃ την εξιλεωτικὴν θυσίαν υπέρ αὐτοῦ δια του κριου της πλημμελείας ἐνώπιον του Κυρίου και θα του συγχωρηθῇ ἡ ἁμαρτία, την οποίαν διέπραξε.

Λευ. 19,23 Ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύσετε πᾶν ξύλον βρώσιμον καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ· ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρος, οὐ βρωθήσεται.

Λευ. 19,23 Όταν εἰσέλθετε εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός θα σας δώσῃ, θα καταφυτεύσετε εις αυτήν κάθε καρποφόρον δένδρον, τους δε πρώτους αὐτοῦ καρπούς θα τους απορρίψετε ως ακαθάρτους. Ο καρπὸς του νεοφυτευμένου δένδρου θα εἶναι ἀκάθαρος ἐπὶ τρία ἔτη και δεν πρέπει να τρώγεται.

Λευ. 19,24 καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 19,24 Κατὰ το τέταρτον ἔτος ο καρπὸς του θα εἶναι ἅγιος, ἄξιος να προσφερθῇ εις δόξαν του Κυρίου.

Λευ. 19,25 ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γενήματα αὐτοῦ· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ

Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 19,25 Κατὰ το πέμπτον ἔτος θα φάγετε στον καρπὸν και ἀπὸ του ἔτους αὐτοῦ και εφεξῆς τα προϊόντα αὐτοῦ θα προστίθενται εἰς τα εἰσοδήματά σας. Εγὼ εἶμαι Κύριος ο Θεὸς σας, που διατάσσω αὐτά.

Λευ. 19,26 Μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε, οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε.

Λευ. 19,26 Μὴ αναβαίνετε εἰς τα ὄρη κατ' ἀπομίμησιν των εἰδωλολατρῶν, δια να τρώγετε ἐκεῖ. Μὴ δίδετε πίστιν εἰς την μαντεῖαν και μὴ προσπαθήτε να γνωρίσετε το μέλλον ἀπὸ το πέταγμα των πτηνῶν.

Λευ. 19,27 οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν.

Λευ. 19,27 Δεν θα κάμετε εἰς την κεφαλὴν σας κόρυμβον (κότσον) ὅπως οἱ εἰδωλόλατραι και δεν θα ξυρίζετε το ἔμπροσθεν της γιενειάδος σας.

Λευ. 19,28 καὶ ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἶμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 19,28 Δεν θα κάμετε ἐντομὰς στο σῶμα σας, οὔτε θα χαράξετε γράμματα στο δέρμα σας. Εγὼ εἶμαι Κύριος ο Θεὸς σας.

Λευ. 19,29 οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτήν καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ, καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας.

Λευ. 19,29 Δεν θα μολύνῃς την θυγατέρα σου ἐκδίδων αὐτήν εἰς διαφθοράν, και δεν θα μολύνῃς την γην με τοιαῦτα μυσάρὰ ἔργα, δια να μὴ γέμιση αὐτὴ ἀπὸ ἀμαρτίας.

Λευ. 19,30 Τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ εἶμι Κύριος.

Λευ. 19,30 Θα φυλάξετε τα Σαββάτα μου και θα τρέφετε σεβασμὸν και φόβον πρὸς τα ἁγία μου πράγματα. Εγὼ εἶμαι ο Κύριος !

Λευ. 19,31 οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς ἐπαιδοῖς

οὐ προσκολληθήσεσθε, ἐκμianθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 19,31 Δεν θα ακολουθήσετε τους εγγαστριμύθους και δεν θα προσκολληθῆτε εις αυτοὺς, που ψάλλουν μαγικάς ωδὰς. Προσέχετε να μη μολυνθῆτε δι' αὐτῶν. Εγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεός σας.

Λευ. 19,32 ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήση καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου καὶ φοβηθήση τὸν Θεὸν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 19,32 Θα εγερθῆς με σεβασμὸν ενώπιον ἀνθρώπου, που ἔχει λευκὴν τὴν κόμην, και θα τιμήσης τὸ πρόσωπον του γέροντος, και θα φοβῆσαι πάντοτε τὸν Θεὸν σου. Εγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεός σας.

Λευ. 19,33 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν·

Λευ. 19,33 Εὰν ξένος τις ἔλθῃ εις τὴν χώραν σας, δεν θα τον θλίψετε.

Λευ. 19,34 ὥς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὥς σεαυτόν, ὅτι προσήλυτοι ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 19,34 Ο ξένος αὐτός ο ἐρχόμενος ἀπὸ ἄλλην χώραν πρὸς σας θα εἶναι, ὅπως ο ἐντόπιος, ο συμπατριώτης σας. Θα ἀγαπήσης και αὐτόν ὅπως τὸν εαυτόν σου, διότι και σεις υπῆρξατε ξένοι εις τὴν Αἴγυπτον. Εγὼ εἰμαι ο Κυριος ο Θεός σας, που διατάσσω αὐτά.

Λευ. 19,35 οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμοῖς καὶ ἐν ζυγοῖς.

Λευ. 19,35 Δεν θα ἀδικήσετε κανένα, οὔτε στο δικαστήριον οὔτε εις τα μέτρα μήκους, βάρους και χωρητικότητος· με κανένα ἀπὸ τα ζυγίσματά σας.

Λευ. 19,36 ζυγὰ δίκαια καὶ σταθμία δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ

γῆς Αἰγύπτου.

- Λευ. 19,36 Η ζυγαριά σας να είναι ακριβής, τα σταθμά δίκαια, το πήλινον μέτρον των υγρών προϊόντων πρέπει να είναι σωστόν. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, ο οποίος σας έβγαλα ελευθέρους από την χώραν της Αιγύπτου.
- Λευ. 19,37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,37 Θα φυλάξετε ὅλον τον νόμον και ὅλας τας εντολάς μου· θα εφαρμόσετε αὐτάς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, που σας δίδω αὐτάς τας εντολάς.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 20

- Λευ. 20,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 20,1 Ελάλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 20,2 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις· ἐάν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν γεγεννημένων προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν δῶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις.
- Λευ. 20,2 “αὐτά θα εἴπης στους Ισραηλίτας· Εὰν κανεῖς ἀπὸ τους Ισραηλίτας, η ἀπὸ τους ξένους που εγεννήθησαν μεταξύ των Ισραηλιτῶν, δώση κάποιον εκ των απογόνων του εις ειδωλολάτρην ἄρχοντα, πρέπει να θανατώνεται. Η κοινωνία της περιοχῆς ἐκείνης πρέπει να τον φονεύση με λιθοβολισμόν.
- Λευ. 20,3 καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μιάνη τὰ ἁγία

μου καὶ βεβηλώση τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι.

Λευ. 20,3

Εγὼ θα στρέψω με οργήν το πρόσωπόν μου ἐναντίον του ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ θα τον ἐξολοθρεύσω ἐκ μέσου του λαοῦ του, διότι ἔδωσε ἐκ των ἀπογόνων του εἰς εἰδωλόατρην ἄρχοντα καὶ δια τῆς πράξεώς του αὐτῆς ἐμόλυνε τὰ ἁγία μου, ἐβεβήλωσε τὸ ὄνομα των ἡγιασμένων καὶ ἀφιερωμένων εἰς ἐμέ.

Λευ. 20,4

ἐὰν δὲ ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτὸν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν,

Λευ. 20,4

Εὰν ὁμως δείξουν οἱ ἐντόπιοι ἀδιαφορίαν δια τὴν πράξιν του ἀνθρώπου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἔδωκε ἀπόγονόν του ὡς ὑπηρέτην εἰς εἰδωλόατρην ἄρχοντα καὶ δὲν τον θανατώσουν,

Λευ. 20,5

καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἀπολῶ αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ὁμονοοῦντας αὐτῷ, ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτόν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

Λευ. 20,5

ἐγὼ θα στρέψω με οργήν το πρόσωπόν μου ἐναντίον του ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ τῆς συγγενείας του καὶ θα ἐξολοθρεύσω αὐτόν καὶ ὅλους ἐκείνους, που συμφωνοῦν με αὐτόν καὶ συγκατατίθενται, ὥστε αὐτὸς ἀρνούμενος τον ἀληθινὸν Θεὸν νὰ παραδοθῇ εἰς ἀλλοφύλους ἄρχοντας.

Λευ. 20,6

καὶ ψυχὴ, ἥ ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαιδοῖς, ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Λευ. 20,6

Εὰν κανεὶς ἀκολουθήσῃ ἐγγαστριμύθους ἢ αὐτοὺς που ψάλλουν μαγικὰς ὠδὰς, ὥστε ἀρνούμενος τον ἀληθινὸν Θεὸν νὰ ἀκολουθῇ ἐκείνους, ἐγὼ θα στραφῶ ἐναντίον του καὶ θα τον ἐξολοθρεύσω ἐκ μέσου του λαοῦ του.

Λευ. 20,7	καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
Λευ. 20,7	Ἄγιοι θα εἰσθε, διότι ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας εἶμαι ἅγιος.
Λευ. 20,8	καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς.
Λευ. 20,8	Θα φυλάξετε τας εντολάς μου καὶ θα τας εφαρμόσετε. Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος σας ἀγιάζω.
Λευ. 20,9	ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν κακῶς εἶπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω· πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν; ἔνοχος ἔσται.
Λευ. 20,9	Ἀνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα κακολογήσῃ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του, νὰ τιμωρηθῇ με θάνατον. Ἐκακολόγησεν ἓνας υἱὸς τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του; Εἶναι ἔνοχος θανάτου.
Λευ. 20,10	ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἀνδρός, ἢ ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη.
Λευ. 20,10	Ἀνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα κοιμηθῇ με γυναῖκα ὑπανδρον ἢ με τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον του, θα τιμωρηθοῦν καὶ οἱ δύο με θάνατον καὶ ὁ μοιχὸς καὶ ἡ μοιχαλὶς.
Λευ. 20,11	καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἀμφότεροι ἔνοχοί εἰσι.
Λευ. 20,11	Εάν κανεὶς κοιμηθῇ με τὴν μητριάν του, προσέβαλε τὸν πατέρα του. Εἶναι καὶ οἱ δύο ἔνοχοι θανάτου καὶ πρέπει νὰ θανατωθοῦν.
Λευ. 20,12	καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· ἡσεβήκασιν γάρ, ἔνοχοί εἰσι.
Λευ. 20,12	Εάν κανεὶς κοιμηθῇ με τὴν νύμφην του, καὶ οἱ δύο πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν με θάνατον. Διότι ἡσεβήσαν καὶ εἶναι ἔνοχοι.

- Λευ. 20,13 καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι· θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν.
- Λευ. 20,13 Καὶ ἐκεῖνος που ἐκοιμήθη με ἄρρενα, ὡς με γυναῖκα, καὶ οἱ δύο διέπραξαν μυσαρὰν ἀμαρτίαν. Εἶναι ἔνοχοι καὶ πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν με θάνατον.
- Λευ. 20,14 ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστίν, ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτάς, καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν.
- Λευ. 20,14 Εκείνος που θα λάβῃ ὡς συζύγους κόρην καὶ μητέρα, διαπράττει ἀνόμημα. Αὐτὸς καὶ ἐκεῖναι πρέπει νὰ καοῦν, διὰ νὰ μὴ υπάρχῃ τέτοια παρανομία μεταξύ σας.
- Λευ. 20,15 καὶ ὃς ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε.
- Λευ. 20,15 Εκείνος ὁ ὁποῖος θα διαπράξῃ κτηνοβασίαν, θα τιμωρηθῇ με θάνατον, τὸ δε τετράποδον πρέπει νὰ το φονεύσετε.
- Λευ. 20,16 καὶ γυνή, ἣτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτήνος βιβασθῆναι αὐτήν ὑπ' αὐτοῦ, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτήνος· θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν.
- Λευ. 20,16 Ἡ γυνή, ἡ ὁποία ἠθέλε προσέλθει εἰς οἰονδήποτε ζῶον διὰ νὰ ἀμαρτήσῃ δι' αὐτοῦ, διαπράττει μεγάλην ἀμαρτίαν καὶ πρέπει νὰ θανατώσῃ αὐτήν καὶ τὸ κτήνος. Θα τιμωρηθοῦν διὰ θανάτου, διότι εἶναι ἔνοχοι.
- Λευ. 20,17 ὃς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφήν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὄνειδός ἐστίν, ἐξολοθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν· ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν κομιοῦνται.
- Λευ. 20,17 Εκείνος ὁ ὁποῖος ἠθέλε πλησιάσῃ τὴν ὁμοπάτριον ἢ ὁμομήτριον ἀδελφήν του διὰ νὰ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην της καὶ αὕτη νὰ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην ἐκείνου, διέπραξαν καὶ οἱ

δύο επονειδιστον πράξιν. Θα εξολοθρευθούν ενώπιον των συμπατριωτών του, διότι αυτός απεκάλυψεν ο,τι δια λόγους αιδούς έπρεπε να είναι κεκρυμεμένον. Θα λάβουν την τιμωρίαν της αμαρτίας των.

Λευ. 20,18 καὶ ἀνὴρ, ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε, καὶ αὕτη ἀπεκάλυψε τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς· ἐξολοθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν.

Λευ. 20,18 Εάν κάποιος άνδρας κουμηθή μετά γυναικός, η οποία ευρίσκεται εις την έμμηνον περίοδόν της, και ξεσκεπάση την ασχημοσύνην αυτής, την πηγὴν της εκροῆς του αίματος, και αυτή εκουσίως απεκάλυψε την ροήν του αίματος αυτής, θα εξολοθρευθούν και οι δύο εκ μέσου της γενεάς αυτών.

Λευ. 20,19 καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου καὶ ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν ἀποίσονται.

Λευ. 20,19 Δεν θα ξεσκεπάσης την ασχημοσύνην της αδελφῆς του πατρός σου η της αδελφῆς της μητρός σου, της θείας σου (δια να ἔλθης εις γάμον με αυτήν). Αυτός διαπράττει μεγάλην αμαρτίαν, διότι απογυμνώνει στενήν συγγενή του. Και οι δύο φέρουν την ευθύνην της ανομίας των.

Λευ. 20,20 ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται.

Λευ. 20,20 Οιοσδηποτε θα κοιμηθῇ με συγγενικόν πρόσωπον και θα αποκαλύψῃ την ασχημοσύνην του συγγενούς αυτού, αυτός και εκείνη θα αποθάνουν άτεκνοι.

Λευ. 20,21 ὃς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστίν· ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται.

Λευ. 20,21 Εκείνος ο οποίος θα λάβῃ ως σύζυγον την γυναίκα του

αδελφού του, διαπράττει ακάθαρτον πράξιν. Απεκάλυψε την ασχημοσύνην του αδελφού του. Αυτός και εκείνη θα αποθάνουν άτεκνοι.

Λευ. 20,22 Καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ οὐ μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς.

Λευ. 20,22 Προσέχετε ! Θα φυλάξετε ὅλας τας ἐντολάς μου και θα εφαρμόσετε ὅλας τας αποφάσεις μου, δια να μη αγανακτήση και σας μισήσῃ ἡ γῆ, εἰς την οποίαν ἐγὼ σας οδηγῶ δια να κατοικήσετε εἰς αὐτήν.

Λευ. 20,23 καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν· ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς.

Λευ. 20,23 Δεν θα πορευθῆτε σύμφωνα με τα ἔθιμα των ἐθνῶν, τα οποία ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπὸ το πρόσωπόν σας. Επειδὴ ἀκριβῶς τα ἔθνη αὐτὰ διέπραξαν τοιαύτας μυσαρὰς πράξεις, τα ἐμίσησα.

Λευ. 20,24 καὶ εἶπα ὑμῖν· ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτήν ἐν κτήσει, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν.

Λευ. 20,24 Καὶ εἶπα πρὸς σας· σεις θα κληρονομήσετε τὴν χώρα των καὶ ἐγὼ θα δώσω εἰς σας ὡς ἰδιοκτησίαν σας αὐτήν, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι. Εγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖος σας ἐξεχώρισα καὶ σας ἐξέλεξα ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη.

Λευ. 20,25 καὶ ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων, καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσι, καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς, ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ.

- Λευ. 20,25 Σεις δε θα διαχωρίσετε τα καθαρά ζώα από τα ακάθαρτα, τα καθαρά πτηνά από τα ακάθαρτα και δεν θα μολύνετε την ζωήν σας τρώγοντες ακάθαρτα κτήνη και ακάθαρτα πτηνά και από όλα τα ερπετά της γης τα ακάθαρτα, τα οποία εγώ έχω ορίσει ως ακάθαρτα.
- Λευ. 20,26 καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἶναι ἐμοί.
- Λευ. 20,26 Θα εἰσθε ἅγιοι εἰς ἐμέ, διότι εἶμαι ἅγιος ἐγώ, ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖός σας ἐξεχώρισα, ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη, δια να εἰσθε ἰδικοί μου.
- Λευ. 20,27 Καὶ ἀνὴρ ἢ γυνή, ὅς ᾗν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαιδός, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· λίθοις λιθοβολήσετε αὐτούς, ἔνοχοί εἰσι.
- Λευ. 20,27 Ἀνὴρ ἢ γυνή οἱ ὁποῖοι ἠθέλουν γίνεαι ἐγγαστρίμυθοι ἢ μάγοι ψάλλοντες μαγικὰς ὠδὰς, θα τιμωρηθῶν καὶ οἱ δύο δια θανάτου, θα τοὺς ἐκτελέσετε δια λιθοβολισμοῦ. Εἶναι ἔνοχοι.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 21

- Λευ. 21,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· εἶπον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μianθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν,
- Λευ. 21,1 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “Λαλήσῃ πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ααρών, τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἰπέ πρὸς αὐτούς· Δὲν πρέπει να μianθῶν καὶ να καταστῶν ἀκάθαρτοι πλησιάζοντες νεκρὸν ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς των·
- Λευ. 21,2 ἀλλ’ ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστῳ αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱοῖς καὶ θυγατρᾶσιν, ἐπ’ ἀδελφῷ
- Λευ. 21,2 μόνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ των πολὺ στενῶν συγγενῶν των,

δηλαδή του πατρός, της μητρός, των υιών και θυγατέρων,
του αδελφού των,

Λευ. 21,3 καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ, τῇ μὴ
ἐκδεδομένην ἀνδρί, ἐπὶ τούτοις μianθήσεται.

Λευ. 21,3 της ἀδελφῆς των ἡ ὁποία εἶναι παρθένος, μένει μαζὶ των
καὶ δὲν ἔχει ἀκόμη υπανδρευθῇ, ἐπιτρέπεται νὰ μianθούν
πλησιάζοντες αὐτοὺς ὡς νεκροὺς.

Λευ. 21,4 οὐ μianθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν
αὐτοῦ.

Λευ. 21,4 Δὲν ἐπιτρέπεται κανεὶς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς Ααρὼν τοὺς ἱερεῖς
νὰ μianθῇ καὶ νὰ γίνῃ ἀκάθαρτος, βεβηλώνων ἔτσι τὸ
ἀξίωμά του, με τὸ νὰ πλησιάσῃ ἄλλον τινὰ νεκρὸν ἐκ τοῦ
λαοῦ.

Λευ. 21,5 καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ
νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ ξυρήσονται καὶ ἐπὶ
τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας.

Λευ. 21,5 Δὲν θὰ ξυρίσουν τὴν κεφαλὴν των εἰς ἐνδειξιν πένθους διὰ
τὸν θάνατον τινος, οὔτε θὰ ξυρίσουν τὸ ἐμπρασθεν ἀπὸ τὴν
γενειάδα των καὶ δὲν θὰ κάμουν ἐντομάς στὸ σῶμα των.

Λευ. 21,6 ἅγιοι ἔσονται τῷ Θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· τὰς γὰρ θυσίας Κυρίου δῶρα
τοῦ Θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσι καὶ ἔσονται ἅγιοι.

Λευ. 21,6 Πρέπει νὰ εἶναι ἅγιοι ἀφιερωμένοι στὸν Θεόν καὶ νὰ μὴ
μαίνουν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ των με τοιαύτας νομικῶς
ἀκαθάρτους πράξεις, διότι αὐτοὶ προσφέρουν τὰς
αιματηράς καὶ ἀναιμάκτους θυσίας πρὸς τὸν Θεόν των. Δι'
αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ εἶναι καθαροὶ καὶ ἀμόλυντοι.

Λευ. 21,7 γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήφονται καὶ
γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἅγιός ἐστι
Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Λευ. 21,7 Οἱ ἱερεῖς δὲν θὰ νυμφευθοῦν γυναῖκα πόρνην ἢ καὶ ἀπλῶς
ἀπωλέσασαν τὴν τιμὴν της ἢ γυναῖκα τὴν ὁποίαν διεζεύχθη

ο ανήρ της, διότι ο ιερεύς είναι άγιος, αφιερωμένος εις
Κυριον τον Θεόν του.

Λευ. 21,8 καὶ ἀγιάσεις αὐτόν. τὰ δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν
οὗτος προσφέρει· ἅγιος ἔσται, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ
ἀγιάζων αὐτούς.

Λευ. 21,8 Αὐτόν τον καθαρὸν και ἀμόλυντον ιερέα θα αφιερώσης εις
την υπηρεσίαν του Θεοῦ. Αὐτός θα προσφέρῃ τας θυσίας
προς Κυριον τον Θεόν. Θα εἶναι ἅγιος, διότι και ἐγώ, τον
οποῖον αὐτός υπηρετεῖ, εἶμαι ἅγιος Κύριος, και ἐγὼ ἀγιάζω
αυτούς.

Λευ. 21,9 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ιερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ
ἐκπορνεῦσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ
βεβηλοῖ, ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται.

Λευ. 21,9 Εὰν θυγάτηρ ιερέως μολυνθῇ εκτραπείσα εις πορνείαν και
κηλυδῶση ἔτσι το ὄνομα του πατρός της, θα καταδικάζεται
στον δια πυρός θάνατον.

Λευ. 21,10 Καὶ ὁ ἱερεύς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ
ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ
καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν
οὐκ ἀποκιδάρῳσει καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαρρήξει,

Λευ. 21,10 Ο μέγας ὁμως ιερεύς, ο αρχιερεύς μεταξύ ὅλου του λαοῦ, εις
την κεφαλὴν του οποιου εχύθη το ἅγιον ἔλαιον και εχρίσθη
και ἐγινε χριστός Κυρίου και κατέστη ικανός να ἐνδύεται τα
αρχιερατικά ἄμφια, δεν θα αφαιρέσῃ το κάλυμμα της
κεφαλῆς του, δεν θα γυμνώσῃ αὐτήν εις ἐνδείξιν πένθους
και δεν θα διαρρήξῃ τα ἱμάτιά του.

Λευ. 21,11 καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται, ἐπὶ
πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μianθήσεται.

Λευ. 21,11 Δεν θα πλησιάσῃ κανένα ἀπολύτως νεκρόν. Οὔτε τον
νεκρόν πατέρα του, οὔτε την νεκράν μητέρα του, δια να μη
μολυνθῇ και καταστή νομικῶς ἀκάθαρτος πλησιάζων τα
νεκρά σώματα ἐκείνων.

- Λευ. 21,12 καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ· ἐγὼ Κύριος.
- Λευ. 21,12 Δεν θα ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν ιερῶν τόπων, δια νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν, ἐστὼ καὶ τῶν γονέων του, δια νὰ μὴ μολύνῃ τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ του, διότι αὐτὸς ὡς χριστὸς Κυρίου ἐχρίσθη με τὸ ἅγιον ἔλαιον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἐχύθη εἰς τὴν κεφαλὴν του καὶ εὐρίσκεται εἰς αὐτόν. Ἐγὼ ὁ Κύριος παραγγέλλω !
- Λευ. 21,13 οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήψεται·
- Λευ. 21,13 Ὁ ἀρχιερεὺς θὰ λάβῃ ὡς σύζυγον παρθένον ἐκ τοῦ γένους του.
- Λευ. 21,14 χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λήψεται γυναῖκα.
- Λευ. 21,14 Δεν θὰ νυμφευθῇ χήραν ἢ διεζευγμένην ἢ ἀπολέσασαν τὴν τιμὴν τῆς ἡ πόρνης. Θὰ νυμφευθῇ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ του.
- Λευ. 21,15 καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτόν.
- Λευ. 21,15 Δεν θὰ μολύνῃ τοὺς ἀπογόνους τοῦ ἐγκαταλείπων υἱοῦ ἀπὸ διαβεβλημένην σύζυγόν του. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἁγιάζω καὶ θέλω ἅγιον αὐτόν”.
- Λευ. 21,16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 21,16 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 21,17 εἶπον Ἀαρὼν· ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, τινὶ ἐὰν ᾗ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
- Λευ. 21,17 “εἰπέ στον Ααρών· ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ γένους σου καὶ εἰς τὰς μετέπειτα γενεὰς, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ κάποιο σωματικὸν ἐλάττωμα, δεν θὰ προσέλθῃ νὰ γίνῃ ἱερεὺς καὶ νὰ προσφέρῃ τὰς θυσίας πρὸς τὸν Θεόν αὐτοῦ.

- Λευ. 21,18 πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται, ἄνθρωπος τυφλὸς ἢ χωλὸς ἢ κολοβόριν ἢ ὠτότμητος
- Λευ. 21,18 Καθε ἄνθρωπος, δηλαδή, ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ααρών, ὁ ὁποῖος ἔχει κάποιο σωματικὸν ἐλάττωμα, κάποια ἀναπηρίαν, ὁ ὁποῖος εἶναι τυφλὸς ἢ χωλὸς ἢ ἔχει κολοβήν καὶ ἀντιφυσιολογικῶς μικράν τὴν ρίνα ἢ ἔχει κομμένα τὰ αὐτιά,
- Λευ. 21,19 ἢ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς, ἢ σύντριμμα ποδὸς
- Λευ. 21,19 ἢ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει σπασμένον τὸ χεῖρ ἢ σπασμένον τὸ ποδί,
- Λευ. 21,20 ἢ κυρτὸς ἢ ἔφηλος ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία, ἢ λειχήν ἢ μονόρχις,
- Λευ. 21,20 ἢ εἶναι κύρτος ἢ ἔχει στίγματα ὡς ἀν καρφία στὸ πρόσωπόν του ἢ ἔχει πρησμένα καὶ μαδημένα τὰ βλέφαρα ἢ ἔχει, ἀγρίαν ψώραν ἢ λειχήνας, ἢ εἶναι μονόρχις,
- Λευ. 21,21 πᾶς ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρών τοῦ ἱερέως, οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ Θεῷ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ· τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν.
- Λευ. 21,21 οἰοσδήποτε ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ααρών, ὁ ὁποῖος ἔχει κάποιο σωματικὸν ἐλάττωμα, δὲν θὰ πλησιάσῃ στὸ θυσιαστήριον, διὰ νὰ προσφέρῃ θυσίας στὸν Θεόν, διότι ἔχει σωματικὸν μειονέκτημα· ὄχι, δὲν θὰ πλησιάσῃ νὰ προσφέρῃ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ.
- Λευ. 21,22 τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται·
- Λευ. 21,22 Τα δῶρα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀγιώτατα, καὶ ἀπὸ τὰ ἅγια αὐτὰ ἐπιτρέπεται νὰ φάγῃ ὁ ἱερεὺς ὁ ἔχων σωματικὸν ἐλάττωμα.
- Λευ. 21,23 πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται καὶ πρὸς

τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιῖ, ὅτι μῶμον ἔχει· καὶ οὐ
βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼ εἰμι
Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς.

Λευ. 21,23 Ἀλλὰ δεν θα πλησιάση στο καταπέτασμα και δεν θα εγγίση
στο θυσιαστήριον, διότι ἔχει σωματικὴν αναπηρίαν. Δεν θα
μολύνῃ τον ιερὸν χώρον του Θεοῦ του, διότι ἐγὼ εἰμαι ο
Κυριος ο οποιος αγιάζω τους ιερεῖς”.

Λευ. 21,24 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ.

Λευ. 21,24 Αυτὰς τας ἐντολάς του Θεοῦ τας ἀνεκοίνωσεν ο Μωϋσῆς
στον Ααρών, στους υιούς του Ααρών και εις ὅλους τους
Ισραηλῖτας.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 22

Λευ. 22,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 22,1 Ο Κυριος ομίλησε προς τον Μωϋσῆν λέγων·

Λευ. 22,2 εἶπον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ προσεχέτωσαν
ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐ βεβηλώσουσι
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοὶ ἀγιάζουσί μοι· ἐγὼ
Κύριος.

Λευ. 22,2 “εἰπέ στον Ααρών και τους υιούς του τους ιερεῖς· Να
προσέχουν τας θυσίας, τας οποίας προσφέρουν οι
Ισραηλῖται, ὥστε να εἶναι καθαροὶ και ἅγιοι, δια να μη
μολύνουν το ἅγιον ὄνομά μου με ὅσα αυτοὶ θα μου
προσφέρουν. Εγὼ εἰμαι ο Κυριος !

Λευ. 22,3 εἶπον αὐτοῖς· εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν
προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ
ἅγια, ὅσα ἂν ἀγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ
ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ’ αὐτῷ ἧ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ

ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 22,3

Εἰπὲ εἰς αὐτούς· ἐὰν εἰς τὰς δια μέσου τῶν αἰώνων γενεάς σας ἓνας ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἀπογόνων τῆς ἱερατικῆς φυλῆς σας προσέλθῃ πρὸς τὰ Ἅγια τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας οἱ Ἰσραηλίται φέρουν διὰ τὸν Θεόν, καὶ εἶναι αὐτὸς ἀκάθαρτος, θὰ ἐξολοθρευθῇ ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος ἀπὸ ἐμέ. Εγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖος διατάσσω αὐτά.

Λευ. 22,4

καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως καὶ οὗτος λεπρᾷ ἢ γονορρυεῖ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται, ἕως ἂν καθαρισθῇ· καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς ἢ ἄνθρωπος, ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος,

Λευ. 22,4

Ἀνθρωπος, ἀπόγονος τοῦ ἀρχιερέως Ααρών, λεπρὸς ἢ γονορρυεὴς, δὲν θὰ φάγῃ ἀπὸ τὰς ἁγίας θυσίας, μέχρις ὅτου καθαρισθῇ. Ἐκεῖνος ἐπίσης ὁ ὁποῖος ἐγγίζει ἀκάθαρτον ἄνθρωπον ἢ ὁ ἴδιος εἶναι ἀκάθαρτος, διότι ἐπαθε νυκτερινὴν ρεῦσιν,

Λευ. 22,5

ἢ ὅστις ἂν ἄψῃται παντὸς ἐρπετοῦ ἀκαθάρτου, ὃ μιν αἰνέῃ αὐτόν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ, ἐν ᾧ μιν αἰνέῃ αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ·

Λευ. 22,5

ἢ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐγγίσῃ οἰονδήποτε ἀκάθαρτον ζῶον, τὸ ὁποῖον θὰ μολύνῃ αὐτόν ἢ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος κατὰ κάποιον οἰονδήποτε τρόπον κατέστη ἀκάθαρτος καὶ μολυσμένος ἀπὸ κάποιον ἄλλον,

Λευ. 22,6

ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἄψῃται αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἐὰν μὴ λούσῃται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι

Λευ. 22,6

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ ὁποῖος, ἔστω καὶ ἀκουσίως, ἤγγισεν αὐτούς, θὰ εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν. Δὲν θὰ φάγῃ ἀπὸ τὰ προσφερθέντα ἅγια, ἐὰν πρῶτον δὲν λούσῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ με νερό.

- Λευ. 22,7 καὶ δὴ ὁ ἥλιος καὶ καθαρὸς ἔσται, καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτος αὐτοῦ ἐστί.
- Λευ. 22,7 Θα δύση ὁ ἥλιος καὶ τότε αὐτὸς θα εἶναι καθαρὸς, οπότε καὶ θα δυνηθῇ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὰς προσφερθείσας θυσίας διότι αὐταὶ εἶναι ἡ καθημερινή του διατροφή.
- Λευ. 22,8 θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται, μianθῆναι αὐτὸν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος.
- Λευ. 22,8 Θνησιμαῖον καὶ ζῶον κατασπαραχθέν ἀπὸ θηρίον δεν θα φάγῃ ὁ ἱερεὺς, δια νὰ μη μολυνθῇ με αὐτά. Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος !
- Λευ. 22,9 καὶ φυλάσσονται τὰ φυλάγματα μου, ἵνα μὴ λάβωσι δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτά, ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἁγιάζων αὐτούς.
- Λευ. 22,9 Θα φυλάξουν τὰ προστάγματα μου, δια νὰ μη διαπράξουν ἁμαρτίαν καὶ τιμωρηθοῦν με θάνατον, ἐὰν τα παραβοῦν. Εγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος καθιστῶ καὶ θέλω ἁγίους τοὺς ἱερεῖς.
- Λευ. 22,10 καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια· πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια.
- Λευ. 22,10 Κανένας πού δεν κατάγεται ἀπὸ ἱερατικὸν γένος, δεν θα φάγῃ ἀπὸ τὰς ἁγιασθείσας αὐτὰς τροφὰς οὔτε ὁ φιλοξενούμενος ξένος τοῦ ἱερέως οὔτε ὁ ἡμερομίσθιος ἐργάτης θα φάγῃ ἱερὰς τροφὰς.
- Λευ. 22,11 ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσῃται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οὗτοι φάγονται τὸν ἄρτον αὐτοῦ.
- Λευ. 22,11 Εἰάν ὅμως ὁ ἱερεὺς ἀγοράσῃ δια χρημάτων καὶ ἀποκτήσῃ ἄνθρωπον ὡς δούλον, αὐτὸς ἡμπορεῖ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὰς ἁγιασμένας τροφὰς τοῦ ἱερέως. Επίσης ὅσοι, γεννηθοῦν στὸν οἶκον τοῦ ἱερέως ἀπὸ τὸν δούλον τοῦ καὶ θα εἶναι δούλοι τοῦ ἡμποροῦν νὰ φάγουν ἀπὸ τὰς τροφὰς αὐτὰς.

- Λευ. 22,12 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἄλλογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίου οὐ φάγεται.
- Λευ. 22,12 Θυγάτηρ ἱερέως, ἡ ὁποία ἠθέλην υπανδρευθῆ ἀνδρα μὴ ανείκοντα εἰς τὴν φυλὴν Λευϊ, δὲν δύναται νὰ φάγῃ ἀπὸ τὰς προσφερομένας στὸν ναὸν θυσίας.
- Λευ. 22,13 καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ᾗ αὐτῇ, ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς, ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς ἄλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν.
- Λευ. 22,13 Ἐὰν ὁμως ἡ θυγάτηρ τοῦ ἱερέως χηρεύσῃ ἡ διαζευχθῇ, δὲν ἔχῃ δε ἀποκτήσῃ παιδί καὶ ἐπιστρέψῃ στὸν πατρικὸν τῆς οἴκον, δύναται νὰ φάγῃ ἀπὸ τὴν τροφὴν τοῦ πατρὸς τῆς. Ἀλλὰ κανεῖς μὴ ἀνήκων εἰς τὴν ἱερατικὴν οἰκογένειαν, κανεῖς δηλαδὴ ἐξ ἄλλης φυλῆς, δὲν πρέπει νὰ φάγῃ ἀπὸ αὐτά.
- Λευ. 22,14 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατ' ἄγνοϊαν, καὶ προσθήσῃ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσῃ τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον.
- Λευ. 22,14 Ὁ Ἰσραηλῖτης, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἀγνοϊαν θὰ φάγῃ ἀπὸ τὰς ἁγίας τροφὰς τοῦ ἱερέως, θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν τροφὴν αὐτὴν, προσθέτων ὡς πρόστιμον τὸ ἐν πέμπτον ἐπὶ πλέον τῆς τροφῆς καὶ θὰ τὰ δώσῃ στὸν ἱερέα.
- Λευ. 22,15 καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ Κυρίῳ,
- Λευ. 22,15 Δὲν πρέπει ὅσοι δὲν εἶναι ἱερεῖς νὰ τρώγουν καὶ νὰ βεβηλώνουν ἐτσι τὰς ἡγιασμένας προσφοράς, τὰς ὁποίας οἱ Ἰσραηλίται ἀφιερώνουν στὸν Κύριον,
- Λευ. 22,16 καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς.
- Λευ. 22,16 διότι ἄλλως θὰ ἐπισύρουν τὴν τιμωρίαν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ

δια την παρανομίαν των αυτήν και την αμαρτίαν των να φάγουν τας ηγιασμένας τροφάς. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός, ο οποίος αγιάζω τους ιερείς και διατάσσω αυτά”.

Λευ. 22,17

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 22,17

Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσῆν λέγων·

Λευ. 22,18

λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτούς ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ εἰς ὀλοκαύτωμα,

Λευ. 22,18

“ομίλησε προς τον Ααρών, προς τους υιούς του τους ιερείς και προς ὅλον τον λαόν του Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς· Εάν ένας άνθρωπος από τους Ισραηλίτας η από τους ξένους οι οποίοι κατοικούν μεταξύ σας προσφέρῃ την θυσίαν αὐτοῦ δι’ οἰονδήποτε τάξιμόν του η δια χάποιαν ἄλλην αυτοπροαίρετον προσφοράν, αὐτὰ τα οποία θα προσφέρουν οι ιερείς ως ολοκαυτώματα προς τον Κυριον

Λευ. 22,19

δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσена ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν.

Λευ. 22,19

θα γίνωνται δεκτὰ από σας, εἴναι ἄρρενα χωρὶς κανένα σωματικόν ἐλάττωμα από την αγέλην των βοῶν η των προβάτων η των αιγῶν σας.

Λευ. 22,20

πάντα, ὅσα ἂν ἔχη μῶμον ἐν αὐτῷ, οὐ προσάξουσι Κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν.

Λευ. 22,20

Εἴν κανένα από αὐτὰ ἐχη σωματικόν τι ἐλάττωμα, δεν θα το προσφέρουν στον Κυριον, διότι δεν θα γίνεται δεκτὸν από σας.

Λευ. 22,21

καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ διαστείλας εὐχήν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων

- ἄμωμον ἔσται εἰσδεκτόν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ.
Λευ. 22,21 Ἀνθρωπος, ο οποίος θα προσφέρῃ εἰρηνικὴν ευχαριστήριον
θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον εἰς ἐκτέλεσιν ταξίματός του ἡ ἄλλης
τινὸς καλῆς ἐπιθυμίας του ἡ λόγῳ τῶν εορτῶν σας, τὸ
προσφερόμενον πρὸς θυσίαν ζῶον ἀπὸ τὴν ἀγέλην τῶν
βοῶν ἡ τῶν προβάτων θα γίνεταί δεκτόν ἀπὸ σας, ἐφ' ὅσον
θα εἶναι σωματικῶς ἀρτιμελές. Οὐδέν ἐλάττωμα πρέπει νὰ
υπάρχῃ εἰς αὐτό.
- Λευ. 22,22 τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ
μυρμηκιῶντα ἢ ψωραγριῶντα ἢ λειχήνας ἔχοντα, οὐ
προσάξουσιν ταῦτα τῷ Κυρίῳ. καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ
δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 22,22 Ζῶον τυφλὸν ἡ ἔχον κάταγμα ἡ κομμένην τὴν γλῶσσαν,
πάσχον ἀπὸ φαγοῦραν ἡ ἀπὸ ἀγρίαν ψώραν ἡ ἔχει
λειχήνας, δὲν θα προσφέρουν τέτοια ζῶα στὸν Κύριον. Δὲν
θα τα δώσετε νὰ θυσιασθῶν στο θυσιαστήριον τῶν
ολοκαυτωμάτων ὡς πρόσφοράν στὸν Κύριον.
- Λευ. 22,23 καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον ἢ κολοβόκερκον
σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς δὲ εὐχὴν σου οὐ
δεχθήσεται.
- Λευ. 22,23 Μοσχάρι ἡ πρόβατον που ἔχουν κομμένα τὰ αὐτιά των ἡ
κολοβὴν τὴν ουράν των θα τα δεχθῆτε καὶ θα τα σφάξετε ὡς
τροφὴν ἰδικὴν σας. Ὡς θυσίαν ὅμως διὰ τὸ τάξιμόν σου δὲν
θα γίνωνται δεκτά.
- Λευ. 22,24 θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ
ἀπεσπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε.
- Λευ. 22,24 Ζῶον τοῦ οὐοῦ οἱ ὄρχεις εἶναι ὀλίγον ἡ πολὺ σπασμένοι
διὰ συνθλίψεως ἡ κομμένοι ἡ ἀπεσπασμένοι, δὲν θα το
προσφέρῃς στὸν Κύριον καὶ εἰς τὴν περιοχὴν που
κατοικεῖτε δὲν θα κάμνετε σεις δι' εὐνουχισμοῦ τέτοια ζῶα.
- Λευ. 22,25 καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ

	Θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων, ὅτι φθάρματα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν.
Λευ. 22,25	Και ἀπὸ τα χέρια ξένου δεν θα δεχθῆτε τέτοια ζῶα, δια να τα προσφέρετε θυσίαν στον Θεόν, διότι αὐτὰ ἔχουν υποστή φθοράν, ακρωτηριασμόν· ὑπάρχει σωματικόν ελάττωμα εἰς αὐτά. Δεν θα τα δεχθῆτε, δια να τα προσφέρετε θυσίαν”.
Λευ. 22,26	Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Λευ. 22,26	Ο Κυριος ωμίλησε πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·
Λευ. 22,27	μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἂν τεχθῇ, καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίῳ.
Λευ. 22,27	“μοσχάρι η πρόβατον η, ερίφιον, ὅταν γεννηθῇ, θα μείνη ἑπτὰ ἡμέρας κοντὰ εἰς τὴν μητέρα του. Ἀπὸ τὴν ὀγδῶν ἡμέραν καὶ πέραν δύνανται να προσφερθῇ καὶ να γίνῃ δεκτὸν ὡς θυσία δια τον Κυριον.
Λευ. 22,28	καὶ μόσχον καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
Λευ. 22,28	Μοσχάρι καὶ πρόβατον, τὴν μητέρα καὶ τὰ τέκνα τῆς δεν θα τα σφάξης κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.
Λευ. 22,29	ἐὰν δὲ θύσης θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνην Κυρίῳ, εἰσδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό·
Λευ. 22,29	Εἰὰν προσφέρῃς θυσίαν στον Κυριον εἰς εκπλήρωσιν χαρμοσύνης τάματος, θα τὴν προσφέρῃς κατὰ τον πρέποντα τρόπον, ὥστε να γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τον Θεόν.
Λευ. 22,30	αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται, οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωῒ· ἐγὼ εἰμι Κύριος.
Λευ. 22,30	Θα φαγοθῇ ἡ θυσία αὐτὴ κατὰ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποῖαν καὶ θα προσφερθῇ. Δεν θα αφήσετε υπολείμματα ἀπὸ τα κρέατα αὐτὰ ἕως το πρωὶ τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Εγὼ εἰμαι ο Κυριος!
Λευ. 22,31	Καὶ φυλάξτε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐτάς.
Λευ. 22,31	Θα φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ θα τὰς εφαρμόσετε.

- Λευ. 22,32 καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς,
- Λευ. 22,32 Τηροῦντες αὐτὰς δεν θα μολύνετε τὸ ἅγιον ὄνομά μου. Ἐτσι θα εἶμαι ἅγιος μεταξύ σας και θα δοξάζωμαι ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας. Εγὼ εἶμαι ὁ Κυριος, ὁ ὁποῖος σας ηγίασα και σας καθιέρωσα εἰς τὴν διακονίαν μου.
- Λευ. 22,33 ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός, ἐγὼ Κύριος.
- Λευ. 22,33 Εγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σας ἐβγαλα ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς Αἰγύπτου, ὥστε να εἶμαι ὁ Θεός σας. Εγὼ εἶμαι ὁ Κυριος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 23

- Λευ. 23,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 23,1 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 23,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· αἱ ἐορταὶ Κυρίου, ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας, αὗται εἰσιν αἱ ἐορταὶ μου.
- Λευ. 23,2 “ὠμίλησε πρὸς τους Ἰσραηλίτας και εἶπε πρὸς αὐτούς· Αἱ πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου εορταί, τας ὁποίας θα αναγνωρίσετε ὡς καθιερωμένας ἁγίας εορτάς, εἶναι αἱ ἐξῆς·
- Λευ. 23,3 ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις, σάββατά ἐστι τῷ Κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.
- Λευ. 23,3 ἐξ ἡμέρας θα ἐργάζεσαι, ἡ δε ἐβδόμη ἡμέρα θα εἶναι δια σε σάββατα, δηλαδὴ ἀνάπαυσις. Ἡ ἡμέρα αὕτη θα εἶναι ἁγία, καθιερωμένη στον Κυριον. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὕτην καμμίαν ἐργασίαν δεν θα κάμῃς, διότι θα εἶναι ἀνάπαυσις πρὸς

χάριν του Κυρίου εις όλους τους οίκους σας.

Λευ. 23,4 Αὗται αἱ ἐορταὶ τῷ Κυρίῳ κληταὶ ἅγιοι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

Λευ. 23,4 Αυταὶ εἶναι αἱ εορταί, αἱ πρὸς τιμὴν του Κυρίου, αἱ ὁποῖαι θα εἶναι καθωρισμέναι ἅγιοι καὶ τὰς ὁποίας θα τηρήτε καὶ θα εορτάζετε στους ὀρισμένους δι' αὐτὰς καιροὺς.

Λευ. 23,5 ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἀνὰ μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 23,5 Κατὰ τὴν δεκάτῃν τετάρτην του πρώτου μηνός, τὴν ἑσπέραν, θα εορτάζετε τὸ Πάσχα πρὸς τιμὴν του Κυρίου.

Λευ. 23,6 καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τούτου ἐορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ Κυρίῳ· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

Λευ. 23,6 Κατὰ τὴν δεκάτῃν πέμπτην ἡμέραν του ἰδίου μηνός θα εἶναι ἡ ἐορτὴ των ἀζύμων πρὸς τιμὴν του Κυρίου. Ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας θα τρώγετε ἄρτον χωρὶς προζύμι.

Λευ. 23,7 καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε·

Λευ. 23,7 Ἡ πρώτη ἡμέρα θα εἶναι δια σας ἀφιερωμένη πρὸς τον Κυριον καὶ ἁγία. Καμμίαν ἐργασίαν δεν θα κάμετε κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν.

Λευ. 23,8 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

Λευ. 23,8 Κατὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας θα προσφέρετε στον Κυριον τὰς θυσίας των ὀλοκαυτωμάτων. Ἡ ἑβδόμη ἡμέρα θα εἶναι δια σας ἐπίσης καθιερωμένη πρὸς τον Θεόν, ἁγία. Καμμίαν βαρεῖαν ἐργασίαν δεν θα κάμετε κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν”.

Λευ. 23,9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 23,9 Ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·

Λευ. 23,10 εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζητε

τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα·

Λευ. 23,10 “ομίλησε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· Ὃταν εἰσέλθετε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σας δίδω καὶ θα θερίζετε τὰ σιτηρὰ αὐτῆς, θα φέρετε στὸν ἱερέα πρὸς εὐλογίαν ἓνα δεμάτι, ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ σας.

Λευ. 23,11 καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι Κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς.

Λευ. 23,11 Ὁ δὲ ἱερεὺς θα προσφέρῃ τὸ δεμάτι αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ γίνῃ δεκτὸν ἀπὸ αὐτὸν πρὸς χάριν ἰδικὴν σας. Θα το προσφέρῃ δὲ τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς πρώτης τοῦ Πασχα.

Λευ. 23,12 καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἂν φέρετε τὸ δράγμα, πρόβατον ἄμωμον ἑνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 23,12 Τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θα φέρετε τὸ δεμάτι αὐτό, θα προσφέρετε καὶ ὡς ὁλοκαύτωμα διὰ τὸν Κύριον πρόβατον ἐνὸς ἔτους, ἀρτιμελές.

Λευ. 23,13 καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ· θυσία τῷ Κυρίῳ, ὁσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ εἶν οἴνου.

Λευ. 23,13 Μαζὴ με αὐτό θα προσφέρετε ὡς ἀναίμακτον θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον δύο δέκατα (επτὰ καὶ ἡμισυ περίπου κιλά) σημιγδάλι ζυμωμένον με λάδι. Εἶναι αὐτὸ θυσία πρὸς τὸν Κύριον, εὐάρεστος ὁσμὴ εὐωδίας πρὸς αὐτόν. Καὶ ὡς σπονδὴν θα προσφέρετε ἓνα τέταρτον τοῦ εἶν (ἓνα καὶ ἡμισυ περίπου χιλιόγραμμα) οἴνου.

Λευ. 23,14 καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.

Λευ. 23,14 Μέχρι δὲ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν θα προσφέρετε αὐτά

τα δώρα προς τον Θεόν σας, δεν θα φάγετε νέον άρτον ούτε ξεροψημένο χονδροκομμένο φρέσκο σιτάρι. Η εντολή μου αυτή θα είναι αιώνιος νόμος εις όλας τας γενεάς σας και εις κάθε κατοικίαν σας.

Λευ. 23,15 Καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἐπτά ἑβδομάδας ὁλοκλήρους,

Λευ. 23,15 Θα μετρήσετε ἀπὸ την επομένην της προς ἀνάπαυσιν ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ την οποίαν προσεφέρατε και παρεθέσατε ενώπιον του Κυρίου το δεμάτι ἐπτά ὁλοκλήρους εβδομάδας.

Λευ. 23,16 ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πενήκοντα ἡμέρας καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 23,16 Αἱ ἡμέραι αὐταὶ υπολογιζομεναι μέχρι της επομένης ἡμέρας της τελευταίας εβδομάδος εἶναι πενήκοντα. Κατὰ την πενηκοστήν αὐτήν ἡμέραν θα προσφέρετε νέαν θυσίαν στον Κυριον.

Λευ. 23,17 ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους· ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται, ἐζυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 23,17 Ἀπὸ τον οἶκον σας δηλαδή, θα προσφέρετε ως θυσίαν παρουσιάσεως προς τον Κυριον δύο ἄρτους· αυτοὶ θα εἶναι ζυμωμένοι με δύο δέκατα σημιγδάλι (επτά και ἡμισυ περίπου κιλά) και ψημένοι, ἀπὸ τα πρωτογεννήματα του αγροῦ σας, χάριν του Κυρίου.

Λευ. 23,18 καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἐπτά ἀμνοὺς ἀμώμους ἑνιαυσίους καὶ μόσχον ἓνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους, καὶ ἔσονται ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 23,18 Μαζή με τους ἄρτους αυτοὺς θα προσφέρετε ἐπτά ἀμνοὺς,

ενός έτους έκαστον και χωρίς κανένα σωματικόν ελάττωμα, ένα μοσχάρι από την αγέλην των βοών και δύο κριους χωρίς κανένα σωματικόν ελάττωμα. Αυτά θα προσφερθούν ως θυσία ολοκαυτώματος προς τον Κυριον· και αι αναίμακτοι θυσίαι και αι μαζή με αυτάς σπονδαί του οίνου θα είναι θυσίαι ευάρεστοι εις οσμήν ευωδίας προς τον Κυριον.

Λευ. 23,19 καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ δύο ἁμνοὺς ἑνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος·

Λευ. 23,19 Μαζή με τους άρτους των πρωτογεννημάτων του θερισμού θα προσφέρουν ως θυσίαν περί αμαρτίας ένα τράγον και δύο αμνούς ενός έτους έκαστον ως θυσίαν περί σωτηρίας.

Λευ. 23,20 καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος ἐπίθεμα ἐναντίον Κυρίου μετὰ τῶν δύο ἁμνῶν· ἅγια ἔσονται τῷ Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται.

Λευ. 23,20 Αυτά, θα τα προσφέρει ο ιερεὺς μαζή με τους άρτους των πρωτογεννημάτων, οι οποίοι θα προσφερθούν ως θυσία παρουσιάσεως ενώπιον του Κυρίου μαζή με τους δύο αμνούς, θα είναι άγια ενώπιον του Θεού, θα ανήκουν δε στον ιερέα, ο οποίος τα προσέφερε.

Λευ. 23,21 καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν· ἅγια ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν.

Λευ. 23,21 Θα έχετε και θα θεωρήτε την ημέραν αυτήν ως επίσημον και καθιερωμένην. Θα είναι άγια δια σας και κατ' αυτήν δεν θα κάμετε καμμίαν βαρείαν εργασίαν. Το προσταγμά μου αυτό θα είναι αιώνιος νόμος εις τας γενεάς σας και εις κάθε κατοικίαν σας.

Λευ. 23,22 καὶ ὅταν θερίζετε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν

τῷ θερίζειν σε καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις, τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψεις αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 23,22

Οταν θα θερίζετε τα σιτηρά της γης σας, δεν θα ολοκληρώσετε τον θερισμόν του αγρού σας επιστρέφοντες δια να θερίσετε τα απολειφθέντα στάχυα η δια να συλλέξετε ὅσα ἔπεσαν εἰς την γην. Αυτά θα τα αφήσης δια τον πτωχόν και τον ξένον. Εγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεός, που δίδω αυτήν την εντολήν”.

Λευ. 23,23

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 23,23

Ο Κυριος ὠμίλησεν ἀκόμη πρὸς τον Μωϋσῆν και εἶπεν·

Λευ. 23,24

λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾷ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν·

Λευ. 23,24

“εἰπέ στους Ἰσραηλίτας· Κατὰ την πρώτην του εβδόμου μηνός, θα ἔχετε ἀργίαν και ἀνάπαυσιν, η οποία θα εξαγγέλλεται στον λαόν δια σαλπίγγων· θα εἶναι ἐπίσημος καθωρισμένη ἡμέρα δια σας, αφιερωμένη στον Κυριον.

Λευ. 23,25

πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα Κυρίῳ.

Λευ. 23,25

Και ἓνα βαρὺ ἔργον δεν θα εκτελέσετε, και θα προσφέρετε κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν ὀλοκαυτώματα στον Κυριον.

Λευ. 23,26

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 23,26

Ο Κυριος ὠμίλησε πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·

Λευ. 23,27

καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξιλασμοῦ, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 23,27

“η δεκάτη του εβδόμου αὐτοῦ μηνός θα εἶναι ἡμέρα ἐξιλασμοῦ. Καθιερωμένη και ἁγία θα εἶναι δια σας. Θα ταπεινώσετε με νηστείαν και μετάνοιαν τας ψυχὰς σας και θα προσφέρετε ὀλοκαυτώματα στον Κυριον.

Λευ. 23,28

πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· ἔστι

γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ αὕτη ὑμῖν, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν
ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

Λευ. 23,28 Καμμίαν ἀπολύτως ἐργασίαν δεν θα κάμετε κατὰ την
ἡμέραν αὐτήν, διότι αὐτή εἶναι δια σας ἡμέρα ἐξιλασμοῦ,
δια να ἐξιλεώνησθε ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας σας ἐνώπιον Κυρίου
του Θεοῦ σας.

Λευ. 23,29 πᾶσα ψυχὴ, ἣτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Λευ. 23,29 Καθε Ἰσραηλίτης ὁ ὁποῖος κατὰ την ἡμέραν αὐτήν δεν θα
θλιβῇ και δεν θα ταπεινωθῇ ἐνώπιον του Κυρίου, θα
ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου του λαοῦ του.

Λευ. 23,30 καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις ποιήσῃ ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Λευ. 23,30 Και κάθε ἰσραηλίτης, ὁ ὁποῖος κατὰ την ἡμέραν αὐτήν θα
ἐκτελέσῃ οἰανδήποτε ἐργασίαν, ἐστὼ και ελαφράν, θα
ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου του λαοῦ του.

Λευ. 23,31 πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν.

Λευ. 23,31 Ουδεμίαν ἀπολύτως ἐργασίαν θα κάμετε. Αὐτό θα εἶναι
νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς σας και εἰς ὅλους τοὺς οἴκους
σας.

Λευ. 23,32 σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν· ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνός, ἀπὸ ἐσπέρας ἕως
ἐσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν.

Λευ. 23,32 Σαββατα σαββάτων καθιερωμένη ἐπίσημος ἡμέρα ἀργίας
θα εἶναι αὐτή δια σας, κατὰ την ὁποῖαν θα ταπεινώσετε τὰς
ψυχὰς σας με νηστείαν και μετάνοιαν. Ἀπὸ την ἐσπέραν της
ἐνάτης του μηνός αὐτοῦ ἕως την ἐσπέραν της ἄλλης ἡμέρας
θα ἔχετε πλήρη ἀνάπαυσιν και ἀποχὴν ἀπὸ κάθε ἐργασίαν”.

Λευ. 23,33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 23,33 Ο Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν και εἶπεν·

Λευ. 23,34 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· τῇ πεντεκαιδεκάτῃ

τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ
ἡμέρας τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 23,34 “ομίλησε και εἶπε στους Ισραηλίτας· Κατὰ την δεκάτην
πέμπτην του εβδόμου αυτού μηνὸς θα τελήτε ἐπὶ ἑπτὰ
ἡμέρας την εορτὴν της Σκηνοπηγίας προς τιμὴν και δόξαν
του Κυρίου.

Λευ. 23,35 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἡ κλητὴ ἁγία· πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

Λευ. 23,35 Ἡ πρώτη ἡμέρα θα εἶναι καθιερωμένη, ἁγία. Κανένα βαρὺ
ἔργον δεν θα κάμετε κατ' αὐτήν.

Λευ. 23,36 ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ
ἡμέρα ἡ ὀγδὴ κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, καὶ προσάξετε
ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ· ἐξὸδιὸν ἔστι, πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

Λευ. 23,36 Καθ' ὅλας δε τας ἑπτὰ αὐτὰς ἡμέρας θα προσφέρετε
ολοκαυτώματα στον Κυριον. Και η ογδὴ ἡμέρα θα εἶναι
δια σας ἐπίσημος και καθιερωμένη, ἁγία. Θα προσφέρετε
ολοκαυτώματα προς τον Κυριον. Εἶναι η τελευταία εὐόρτιος
ἡμέρα και κατ' αὐτήν δεν θα κάμετε κανένα βαρὺ ἔργον.

Λευ. 23,37 Αὗται ἑορταὶ Κυρίῳ, ἃς καλέσετε κλητὰς ἁγίας, ὥστε
προσενέγκαι καρπώματα τῷ Κυρίῳ, ὀλοκαυτώματα καὶ
θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς
ἡμέραν·

Λευ. 23,37 Αὐταὶ εἶναι αἱ εορταὶ προς τιμὴν του Κυρίου, τας οποίας θα
ἔχετε και θα θεωρήτε καθιερωμένας και ἁγίας, ὥστε να
προσφέρετε κάθε ἡμέραν στον Κυριον θυσίας αιματηράς,
ολοκαυτώματα και μαζή με αὐτὰς αναιμάκτους θυσίας,
ὅπως ἐπίσης και τας σπονδὰς του οἴνου.

Λευ. 23,38 πλὴν τῶν σαββάτων Κυρίου καὶ πλὴν τῶν δομάτων
ὑμῶν καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ πλὴν τῶν
ἐκουσίων ὑμῶν, ἃ ἂν δῶτε τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 23,38 Αὐτὰ θα προσφέρονται, ἐκτός των ἄλλων καθιερωμένων

θυσιών προς τον Κυριον κατά τα σάββατα, εκτός των άλλων προσφορών σας, εκτός των θυσιών δια τα τάματα υμών και εκτός των άλλων εκουσίων προσφορών σας, τας οποίας θα προσφέρετε προς τον Κυριον.

Λευ. 23,39 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα τῆς γῆς, ἐορτάσετε τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ ἀνάπαυσις.

Λευ. 23,39 Κατὰ τὴν δεκάτῃν πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἑβδόμου αὐτοῦ μηνός, ὅταν τελειώσετε τὴν συγκομιδὴν τῶν διαφόρων προϊόντων τῆς γῆς, θα ἐορτάσετε πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου ἑπτὰ ἡμέρας. Κατὰ τὴν πρώτην καὶ τὴν ὀγδὴν ἡμέραν θα ἔχετε ἀργίαν καὶ ἀνάπαυσιν.

Λευ. 23,40 καὶ λήψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραῖον καὶ κάλλυνθρα φοινίκων, καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου, εὐφρανθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἑνιαυτοῦ·

Λευ. 23,40 Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν θα λάβετε ὠραῖον ὥριμον καρπὸν καλοῦ δένδρου, κλάδους φοινίκων, πυκνοφύλλους κλάδους δένδρων, κλάδους ἰτέας καὶ λυγαριάς ἀπὸ χειμάρρου, δια να εὐφρανθῆτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ σας κατὰ τὰς ἑπτὰ αὐτὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους.

Λευ. 23,41 νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἐορτάσετε αὐτήν.

Λευ. 23,41 Ἡ ἐντολή μου αὕτη θα εἶναι παντοτεινὸς νόμος εἰς τὰς γενεὰς σας· κατὰ τὸν ἑβδομὸν μῆνα θα πανηγυρίσετε τὴν ἐορτὴν αὐτήν.

Λευ. 23,42 ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας· πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς,

Λευ. 23,42 Θα κατοικήσετε ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς σκηνάς. Οἱ ἐντόπιοι Ἰσραηλῖται θα κατοικήσουν εἰς σκηνάς,

- Λευ. 23,43 ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 23,43 δια να ἴδουν αι γενεαὶ και οι απόγονοί σας ὅτι εις σκηνάς ἐγὼ εγκατέστησα τους Ἰσραηλίτας, ὅταν ελευθέρους τους ἐβγαλα ἀπὸ την χώραν της Αιγύπτου. Εγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεός σας” !
- Λευ. 23,44 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς ἐορτὰς Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Λευ. 23,44 Αὐτὰ ἀνεκοίνωσεν ο Μωϋσῆς και ὠρυσεν στους Ἰσραηλίτας δια τας εορτὰς του Κυρίου.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 24

- Λευ. 24,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 24,1 Ο Κυριος ὠμίλησε προς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Λευ. 24,2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐλάϊνον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καῦσαι λύχνον διὰ παντός.
- Λευ. 24,2 “δῶσε εκ μέρους μου ἐντολήν στους Ἰσραηλίτας να πάρουν και να φέρουν εις σε ελαιόλαδον καθαρὸν, κοπανισμένον, κατάλληλον προς φωτισμόν, δια να καίη πάντοτε η λυχνία της Σκηνῆς.
- Λευ. 24,3 ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καύσουσιν αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωῒ ἐνώπιον Κυρίου ἐνδελεχῶς· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
- Λευ. 24,3 Ἐντός της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και ἐξω ἀπὸ το καταπέτασμα, που καλύπτει τα Ἅγια των ἁγίων, θα ἀνάπτουν και θα καίουν το φως αὐτό ο Ααρὼν και οι υιοὶ αὐτοῦ ἐνώπιον του Κυρίου ἀπὸ την ἐσπέραν ἕως το πρωῒ

- πάντοτε. Αυτό θα είναι αιώνιος νόμος εις τας γενεάς σας.
- Λευ. 24,4 ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἑναντίον Κυρίου ἕως εἰς τὸ πρωῒ.
- Λευ. 24,4 Θα ανάψετε και θα μένουν ἕως το πρωῒ αναμμένοι ενώπιον του Κυρίου οι λύχνοι, οι οποίοι ευρίσκονται επάνω εις την επτάφωτον εκ καθαροῦ χρυσοῦ λυχνίαν.
- Λευ. 24,5 Καὶ λήψεσθε σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους, δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἷς·
- Λευ. 24,5 Θα λάβετε σημιγδάλι και θα κάμετε με αὐτό δώδεκα ἄρτους. Ο καθε ἄρτος θα εἶναι δύο δέκατα (επτὰ και ἡμισυ πiriπou κιλά).
- Λευ. 24,6 καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα, ἕξ ἄρτους τὸ ἓν θέμα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἑναντι Κυρίου.
- Λευ. 24,6 Θα θέσετε αὐτοὺς επάνω εις την εκ καθαροῦ χρυσοῦ τράπεζαν της προθέσεως ενώπιον του Κυρίου, εις δύο στήλας ἐξ ἄρτους εις την κάθε μίαν.
- Λευ. 24,7 καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ ἅλα, καὶ ἔσσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν προκείμενα τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 24,7 Εἰς κάθε μίαν ἀπὸ τας δύο αὐτὰς στήλας των ἄρτων θα θέσετε καθαρὸ λίβανι και αλάτι και θα εἶναι οι ἄρτοι αὐτοὶ προσφορά ενώπιον του Κυρίου εις ἀνάμνησιν των δώδεκα φυλῶν του Ἰσραήλ.
- Λευ. 24,8 τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσεται ἑναντι Κυρίου διὰ παντὸς ενώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διαθήκην αἰώνιον.
- Λευ. 24,8 Παντοτε κάθε Σαββατον θα αντικαθιστάτε ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον των Ἰσραηλιτῶν τους δώδεκα αὐτοὺς ἄρτους εις διαρκὴ ἀνάμνησιν της συμφωνίας ἐμοῦ και των Ἰσραηλιτῶν.
- Λευ. 24,9 καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων τοῦτο αὐτῶν ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ Κυρίῳ, νόμιμον

αἰώνιον.

Λευ. 24,9 Αυτοί οι ἄρτοι θα ανήκουν στον Ααρών και τους υιούς του, οι οποίοι και θα τους τρώγουν στον ιερόν τόπον, διότι είναι αγιωτάτη προσφορά από τας προσφερομένας ως θυσία προς τον Κυριον. Αυτό θα είναι αἰώνιος νόμος για σας”.

Λευ. 24,10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίτιδος, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλῖτης·

Λευ. 24,10 Μαζή με τους Ἰσραηλίτας οι οποίοι ἐφυγαν ἀπὸ την Αἴγυπτον ἐξήλθε καὶ ὁ υἱὸς μίας γυναικὸς Ἰσραηλίτιδος καὶ Αἰγυπτίου ἀνδρός. Ὁ υἱὸς αὐτὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος ἐφιλονείκησε καὶ συνεπλάκη με ἓνα Ἰσραηλίτην.

Λευ. 24,11 καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμεῖθ θυγάτηρ Δαβρεὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν.

Λευ. 24,11 Ἐπάνω δε εἰς την μάχην αὐτήν ὁ υἱὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος ἀνέφερε τὸ ἅγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐβλασφήμησε. Ἀμέσως ὠδήγησαν αὐτὸν πρὸς τὸν Μωϋσῆν. Ἡ μήτηρ τοῦ ὠνομάζετο Σαλωμεῖθ καὶ ἡτό θυγάτηρ Δαβρεὶ ἀπὸ την φυλὴν Δαν.

Λευ. 24,12 καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρίναι αὐτὸν διὰ προστάγματος Κυρίου.

Λευ. 24,12 Ἐθεσαν τὸν βλάσφημον εἰς την φυλακὴν, δια να αποφασίσουν περὶ τῆς τύχης τοῦ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου.

Λευ. 24,13 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

Λευ. 24,13 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·

Λευ. 24,14 ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσι πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ

συναγωγή.

- Λευ. 24,14 “βγάλε τον βλάσφημον αυτόν έξω από την κατασκήνωσιν. Ολοι εκείνοι οι οποίοι ήκουσαν την βλασφημίαν του, θα θέσουν τας χείρας των επάνω εις την κεφαλήν αυτού και θα καταθέσουν την μαρτυρίαν των εναντίον του. Επειτα δε θα τον λιθοβολήσουν όλος ο λαός των Ισραηλιτών.
- Λευ. 24,15 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσῃται Θεόν, ἁμαρτίαν λήψεται·
- Λευ. 24,15 Ομίλησε προς τους Ισραλίτας και είπε προς αυτούς· Οιοσδήποτε άνθρωπος θα βλασφημήσῃ τον Θεόν θα λάβῃ ενοχὴν και τιμωρίαν δια την ἁμαρτίαν.
- Λευ. 24,16 ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου, θανάτῳ θανατούσθω· λίθοις λιθοβολεῖτω αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή Ἰσραὴλ· ἐὰν τε προσήλυτος, ἐὰν τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα Κυρίου, τελευτάτω.
- Λευ. 24,16 Εκείνος, δηλαδή, ο οποίος ασεβῶς θα αναφέρῃ το ὄνομα του Θεοῦ πρέπει να τιμωρῆται δια θανάτου. Όλος ο λαός των Ισραηλιτῶν θα θανατώσῃ δια λιθοβολισμοῦ αὐτόν. Εἴτε ξένος εἶναι εἴτε ἐντόπιος αὐτός, που θα αναφέρῃ ασεβῶς το ὄνομα του Κυρίου, θα τιμωρῆται δια θανάτου.
- Λευ. 24,17 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.
- Λευ. 24,17 Οπως επίσης και οιοιοσδήποτε κτυπήσῃ ἄνθρωπον και θανάτωσῃ αὐτόν θα τιμωρῆται δια θανάτου.
- Λευ. 24,18 καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτῆνος καὶ ἀποθάνῃ, ἀποτισάτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς.
- Λευ. 24,18 Εκείνος που θα κτυπήσῃ ζῶον και το ζῷο θα ἀποθάνῃ ἐκ του κτυπήματος, θα δώσῃ στον ιδιοκτήτην ἄλλο ζῶον ἀντὶ του θανατωθέντος.
- Λευ. 24,19 καὶ ἐὰν τις δῷ μῶμον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ·
- Λευ. 24,19 Και εκείνος ο οποίος θα πράξῃ κακόν τι εις βάρος του

πλησίον, θα υποστή το ίδιον κακόν, το οποίον έπραξεν εναντίον του πλησίον.

Λευ. 24,20 σύντριμμα αντί συντρίμματος, όφθαλμόν αντί όφθαλμοῦ, όδόντα αντί όδόντος, καθότι ἂν δῶ μῶμον τῷ ανθρώπῳ, οὕτω δοθήσεται αὐτῷ.

Λευ. 24,20 Κάταγμα αντί κατάγματος, οφθαλμόν αντί οφθαλμοῦ, οδόντα αντί οδόντος, ο,τι κακόν και οϊανδήποτε βλάβην έκαμεν στον πλησίον θα υποστή και ο ίδιος.

Λευ. 24,21 ὅς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθῳ·

Λευ. 24,21 Εκείνος ο οποίος θα κτυπήσῃ ἄνθρωπον και ο κτυπηθεὶς ἀποθάνῃ, θα τιμωρηθῇ δια θανάτου.

Λευ. 24,22 δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν.

Λευ. 24,22 Μια και η αὐτή θα εἶναι η ἀπόδοσις δικαιοσύνης και η επιβολή κυρώσεων δια τον ξένον και δια τον εντόπιον. Εγώ δίδω αὐτάς τας εντολάς, διότι ἐγώ εἰμαι Κυριος ο Θεός σας”.

Λευ. 24,23 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

Λευ. 24,23 Διέταξεν ο Μωϋσῆς τους Ισραηλίτας και ἐβγαλαν ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν τον βλάσφημον και εθανάτωσαν αὐτόν δια λιθοβολισμοῦ. έκαμαν οι Ισραηλίται, όπως ακριβῶς διέταξεν ο Κυριος στον Μωϋσῆν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 25

Λευ. 25,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινὰ λέγων·

Λευ. 25,1 Επάνω στο όρος Σινά μίλησε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν

λέγων·

Λευ. 25,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 25,2 “ομίλησε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπέ πρὸς αὐτούς· Ὄταν εἰσέλθετε εἰς τὴν γῆν τῆς Χαναάν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θα σας δώσω, θα ἀναπαύεται ἡ γῆ αὐτὴ πού σας δίδω, θα ἔχη καὶ αὐτὴ σάββατα Κυρίου, δηλαδὴ ἀνάπausιν.

Λευ. 25,3 Ἐξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρὸν σου καὶ ἔξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἄμπελόν σου καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Λευ. 25,3 Ἐξ ἔτη κατὰ συνέχειαν θα σπείρης τὸν ἀγρὸν σου καὶ ἐπὶ ἑξ ἔτη θα κλαδεύῃς τὴν ἄμπελόν σου καὶ θα συγκομίζῃς τὸν καρπὸν τῆς·

Λευ. 25,4 τῷ δὲ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ σάββατα, ἀνάπausis ἔσται τῇ γῇ, σάββατα τῷ Κυρίῳ· τὸν ἀγρὸν σου οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς,

Λευ. 25,4 το δε ἐβδομον ἔτος θα εἶναι σάββατον, δηλαδὴ ἀνάπausis, θα ἔχη καὶ γῆ το σάββατον αὐτῆς, τὴν πρὸς τιμὴν το Κυρίου ἀνάπausin τῆς. Κατὰ το ἔτος αὐτό δεν θα σπείρης τὸν ἀγρὸν σου καὶ δεν θα κλαδεύῃς το ἀμπέλι σου.

Λευ. 25,5 καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνουντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματός σου οὐκ ἐκτρυγήσεις· ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῇ.

Λευ. 25,5 Τα αυτοφυή προϊόντα τοῦ ἀγροῦ σου δεν θα τα θερίσῃς καὶ τα σταφύλια, τῶν ὁποίων τας ἀπαρχὰς προσέφερες στὸν Θεόν, δεν θα τα τρυγήσῃς. Ἐτος ἀναπαύσεως θα εἶναι αὐτό δια τὴν γῆν σου.

Λευ. 25,6 καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι. καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ σου καὶ τῷ μισθωτῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς σέ

Λευ. 25,6 Τα δε αυτοφυή προϊόντα κατὰ τα ἔτη τῆς ἀναπαύσεως θα

είναι τροφή δια σέ, δια τον δούλον σου, την δούλην σου, τον ημερομίσθιον εργατήν σου και τον ξένον, ο οποίος παροικεί πλησίον σου,

Λευ. 25,7 καὶ τοῖς κτήνεσί σου, καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γέννημα αὐτοῦ εἰς βρώσιν.

Λευ. 25,7 και δια τα ζώα σου, δια τα άγρια θηρία της χώρας σου, όλα τα αυτοφυή προϊόντα των αγρών σου θα είναι εις τροφήν όλων.

Λευ. 25,8 Καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἐπτὰ ἀναπαύσεις αὐτῶν, ἐπτὰ ἔτη ἐπτάκις, καὶ ἔσονται σοι ἐπτὰ ἐβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη.

Λευ. 25,8 Από το έτος τουτο της αγραναπαύσεως θα μετρήσης επτά φοράς επτά έτη και θα έχης εν όλω επτά εβδομάδας ετών, δηλαδή τεσσαράκοντα εννέα έτη.

Λευ. 25,9 καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν.

Λευ. 25,9 Κατά την δεκάτην του εβδόμου, μηνός, του πεντηκοστού έτους, θα αναγγεΐτεε τουτο εις όλην την χώραν σας με σάλπιγγας. Κατά την ημέραν του εξιλασμού θα αναγγεΐτεε με σάλπιγγας εις όλην την χώραν σας την έλευσιν τουτου του έτους.

Λευ. 25,10 καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸν πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν καὶ διαβοήσετε ἄφεςιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν· ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἀπελεύσεται εἷς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε.

Λευ. 25,10 Θα αγιάσετε το πεντηκοστόν αυτό έτος και θα διακηρύξετε εις την χώραν σας ελευθερίαν εις όλους τους κατοίκους της. Έτος αφέσεως, έτος δηλαδή ελευθερίας θα είναι το νόημα του σαλπίσματος. Ο καθένας από σας θα επανέλθη ως κύριος εις την ιδιοκτησίαν του, κάθε δούλος θα επανέλθη

ελεύθερος εις την φυλήν του.

Λευ. 25,11 ἀφέσεως σημασία αὕτη, τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἑνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν· οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς,

Λευ. 25,11 Το πεντηκοστὸν ἔτος, το οποίον θα σημάνουν αι σάλπιγγες, θα εἶναι ἔτος ἀπελευθερώσεως ἀνθρώπων, ἀποσβέσεως χρεῶν καὶ ἀποδόσεως ἀγορασθέντων κτημάτων στον τέως ιδιοκτητὴν των. Κατὰ το ἔτος αὐτό δεν θα σπεῖρετε οὔτε θα θερίσετε τα αὐτοφυῆ προϊόντα των ἀγρῶν σας καὶ δεν θα τρυγήσετε τα ἀμπέλια σας, δια να προσφέρετε θυσίας προς τον Κυριον,

Λευ. 25,12 ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν, ἅγιον ἔσται ὑμῖν, ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γενήματα αὐτῆς.

Λευ. 25,12 διότι το ἔτος τοῦτο εἶναι ἔτος γενικῆς ἐλευθερίας. Θα εἶναι δια σας ἅγιον καὶ ἀφιερωμένον στον Κυριον καὶ θα τραφήτε ἀπὸ τα αὐτοφυῆ γεννήματα των πεδιάδων σας.

Λευ. 25,13 Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ.

Λευ. 25,13 Οταν σημάνη το ἔτος της ἀφέσεως, θα ἐπανέλθῃ ο κάθε ιδιοκτήτης στο κτήμα του.

Λευ. 25,14 ἐὰν δὲ ἀποδῷ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, ἐὰν δὲ καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον·

Λευ. 25,14 Εὰν δε πωλήσῃ κανεὶς εἰς ἄλλον ἢ, ἀγοράσῃ κάτι ἀπὸ τον ἄλλον, δεν πρέπει, ἐν ὄψει του ἔτους της ἀφέσεως, να ἐκμεταλλευθῇ καὶ ἀπατήσῃ ο ἓνας τον ἄλλον.

Λευ. 25,15 κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἑνιαυτῶν γενημάτων ἀποδώσεται σοι.

Λευ. 25,15 Θα ἀγοράσῃς ἀπὸ τον πλησίον σου ἓνα κτήμα υπολογίζων τον ἀριθμὸν των ἐτῶν, τα οποία παρεντίθενται μέχρι του

έτους της αφέσεως, θα πωλήσης το κτήμα βάσει των καρπών, που θα αποδώσει αυτό κατά τα έτη τα μέχρι του έτους της αφέσεως.

Λευ. 25,16 καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν, πληθυνεῖ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν, ἐλαττονώσῃ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδώσεται σοι.

Λευ. 25,16 Οσον περισσότερα είναι τα έτη έχρι του έτους της αφέσεως, τόσοσν ακριβώτερα θα αγοράσης το κτήμα όσον δε ολιγώτερα είναι αυτά, τόσοσν και θα αλατώσης την αξίαν αυτού, διότι αυτό θα πωληθή εις σε εις τιμήν ανάλογον με τα προϊόντα, που θα σου αποδώσει.

Λευ. 25,17 μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 25,17 Ας μη εκμεταλλεύεται, λοιπόν, και ας μη εκβιάζει κανείς άνθρωπος τον πλησίον του. Πρέπει να φοβήσαι πάντοτε Κυριον τον Θεόν σου. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας !

Λευ. 25,18 καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες.

Λευ. 25,18 Θα εφαρμόσετε όλες τας εντολές μου και όλες τας αποφάσεις μου· θα φυλάξετε και θα τηρήσετε αυτές και έτσι θα κατοικήσετε εις την χώραν σας ασφαλείς με την πεποίθησιν εις την προστασίαν μου.

Λευ. 25,19 καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς.

Λευ. 25,19 Η χώρα σας τότε θα αποδώσει πλούσια τα προϊόντα της, θα φάγετε και θα χορτάσετε και θα κατοικήσετε ασφαλείς εις αυτήν έχοντες πεποίθησιν εις την προστασίαν μου.

Λευ. 25,20 ἐὰν δὲ λέγητε, τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ, ἐὰν μὴ σπεύρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γενήματα ἡμῶν;

- Λευ. 25,20 Εάν σας γεννηθή η απορία και είπετε· Εάν δεν σπείρωμεν και εάν δεν συγκομίσωμεν τα προϊόντα ημών, τι θα φάγωμεν κατά το έβδομον τούτο έτος της αγραναπαύσεως;
- Λευ. 25,21 καὶ ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἔκτῳ, καὶ ποιήσῃ τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη.
- Λευ. 25,21 Σας πληροφορῶ ὅτι ἐγὼ κάθε ἕκτον έτος θα αποστέλλω την ευλογίαν μου, ὥστε η χώρα σας να αποδώσῃ καρπούς δια τρία ολόκληρα έτη.
- Λευ. 25,22 καὶ σπερεῖτε τὸ έτος τὸ ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γενημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου, ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γένημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν.
- Λευ. 25,22 Θα σπείρετε το ὄγδοον έτος και θα ἔχετε παλαιὰ προϊόντα ἀπὸ το ἕκτον έτος να τρώγετε ἕως το ἐνάτον έτος. Μέχρις ὅτου ἔλθουν τα γεννήματα του ἐνάτου έτους, σεις θα τρώγετε ἀπὸ τους καρπούς του προπερασμένου έτους.
- Λευ. 25,23 καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν. ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου·
- Λευ. 25,23 Τα χωράφια σας δεν θα πωλούνται οριστικῶς και αμετακλήτως, διότι ιδική μου εἶναι η γη και σεις που κατοικεῖτε εἰς αὐτήν, εἰσθε ξένοι και παρεπίδημοι ἐνώπιόν μου.
- Λευ. 25,24 καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς.
- Λευ. 25,24 Δι' αὐτό, ὅλα τα χωράφια, τα ὁποῖα θα αποκτάτε με ἀγοράν, θα εἶναι δυνατόν να εξαγορασθoύν ἀπὸ τον πρῶτον ιδιοκτήτην των.
- Λευ. 25,25 ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ, καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
- Λευ. 25,25 Εάν, λοιπόν, ο πτωχός ἀδελφός σου, ο πλησίον σου, ευρεθῇ

εις την ανάγκην και πωλήση το κτήμα του και έλθη ο πλησιέστερος συγγενής του, δύναται να εξαγοράση το πωληθέν υπό του συγγενούς του κτήμα.

Λευ. 25,26 ἔάν δὲ μὴ ᾖ τινὶ ὁ ἀγγιστεύων καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λύτρα αὐτοῦ,

Λευ. 25,26 Εάν δε αυτός, που επώλησε το κτήμα, δεν έχει εύπορον συγγενή, ευπορήση όμως ο ίδιος και εύρη τα απαιτούμενα χρήματα δια την εξαγοράν του πωληθέντος κτήματός του, έχει το δικαίωμα να το εξαγοράση.

Λευ. 25,27 καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ἀπέδοτο αὐτὸ αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

Λευ. 25,27 Θα υπολογίση και θα αφαιρέση τα έτη της πωλήσεως του κτήματος και θα καταβάλη τα υπόλοιπα στον άνθρωπον, προς τον οποίον το είχε πωλήσει και θα επιστρέφη πάλιν ως ιδιοκτήτης στο κτήμα, το οποίον και προηγουμένως κατείχε.

Λευ. 25,28 ἔάν δὲ μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἱκανὸν, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

Λευ. 25,28 Εάν όμως ο πωλητής δεν ευπορηθῇ οικονομικῶς ὥστε να αγοράση το κτήμά του δια να επαναποκτήση αυτό, η ισχύς της πωλήσεως θα παραταθῇ μέχρι του έκτου έτους της αφέσεως. Κατά το έτος αυτό της αφέσεως ο αγοραστής θα εγκαταλείψη το κτήμα και αυτό θα περιέλθη εις την κυριότητα του πωλήσαντος.

Λευ. 25,29 Ἐάν δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένη, καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς, ἕως πληρωθῇ ἑνιαυτὸς ἡμερῶν, ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς.

Λευ. 25,29 Εάν κανείς πωλήση κατοικήσιμον οικίαν εις πόλιν περιτειχισμένην, ημπορεῖ να εξαγοράση αυτήν, μέχρις ότου

- Λευ. 25,30 συμπληρωθή ένα έτος από της ημέρας της πωλήσεώς της.
ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἑνιαυτὸς ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτήν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει.
- Λευ. 25,30 Ἐὰν ὁμως κατὰ το διάστημα του έτους αυτού δεν καταβληθούν τα χρήματα προς εξαγοράν της οικίας, θα κατακυρωθῇ οριστικῶς και αμετακλήτως η εντός της περιτειχισμένης πόλεως αὐτῇ οικία στον αγοράσαντα αὐτήν και στους απογόνους του και δεν θα ἐξέλθῃ αὐτός ἀπὸ ἐκείνην οὔτε κατὰ το έτος της αφέσεως.
- Λευ. 25,31 αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τείχος κύκλῳ, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται· λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται.
- Λευ. 25,31 Ἀλλὰ αι οικίαι που εἶναι στους αγρούς, όπου δεν υπάρχει ολόγυρα τείχος, θα θεωρηθούν κατὰ την πώλησιν ως αγροί. Θα εἶναι εξαγορασταὶ δια χρημάτων πάντοτε και οι αγοράσαντες αὐτὰς θα ἐξέρχωνται ἀπὸ αὐτὰς υποχρεωτικῶς κατὰ το έτος της αφέσεως.
- Λευ. 25,32 καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέσεως αὐτῶν, λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις·
- Λευ. 25,32 Αι οικίαι ὁμως των Λευιτῶν, που υπάρχουν εις τας πόλεις, τας οποίας αυτοὶ κατέχουν εκ κληρονομίας, θα εξαγοράζωνται δια παντός ἀπὸ τους Λευῖτας καταβαλλομένου ἀπὸ αὐτοῦ του αναλόγου τιμήματος.
- Λευ. 25,33 καὶ ὃς ἂν λυτρώσῃται παρὰ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ.

- Λευ. 25,33 Εάν κανείς αγοράση οικίαν Λευΐτου θα εξέλθῃ ἀπὸ αὐτὴν ὅπωςδήποτε κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, διότι λήγει τὸ δικαίωμα τῆς δι' ἀγορᾶς κατοχῆς τῆς οικίας αὐτῆς· καὶ τοῦτο ἐπειδὴ καὶ αἱ πόλεις ἐντὸς τῶν ὁποίων εὐρίσκονται αἱ λευϊτικαὶ οἰκαί εἶναι ἰδιοκτησίαι εἰς μόνιμον κατοικίαν τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ τῶν περιοχῶν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Λευ. 25,34 καὶ οἱ ἄγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατὰσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἔστιν.
- Λευ. 25,34 Καὶ οἱ ὠρισμένοι ἀγροὶ γύρω ἀπὸ τὰς πόλεις τῶν Λευιτῶν δὲν θὰ πωλῶνται ἀνεκκλήτως, διότι ἡ κατοχὴ αὐτῶν ἀπὸ τοῦς Λευῖτας θὰ εἶναι πάντοτεινή.
- Λευ. 25,35 Ἐάν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ παρὰ σοί, ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.
- Λευ. 25,35 Εάν ὁ ἀδελφός σου, πού ζῇ κοντὰ σοῦ, εἶναι πτωχός καὶ εὐρεθῇ εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐπαρκέσῃ μετὰ τὴν ἐργασίαν τῶν χειρῶν τοῦ εἰς τὰς οικονομικὰς τοῦ ἀνάγκας, σὺ πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῇς δι' αὐτόν, ὡς εάν πρόκειται περὶ ξένου καὶ παρεπιδήμου καὶ ἔτσι θὰ ζήσῃ μαζὴ σου ὁ πτωχός ἀδελφός σου.
- Λευ. 25,36 οὐ λήψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον, οὐδὲ ἐπὶ πλήθει· καὶ φοβηθήσῃ τὸν Θεόν σου, ἐγὼ Κύριος, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.
- Λευ. 25,36 Δὲν θὰ λάβῃς ἀπὸ αὐτόν τόκον διὰ τὰ χρήματα, πού τοῦ ἐδάνεισες, οὔτε καὶ περισσότερα εἶδη ἀπὸ ὅσα τοῦ ἐδωσες· νὰ φοβῇσαι τὸν Θεόν σου, διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος πού διατάσσω, καὶ θὰ ζήσῃ ὁ ἀδελφός σου μαζὴ σου.
- Λευ. 25,37 τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου.
- Λευ. 25,37 Δὲν θὰ δανείσῃς εἰς αὐτόν τὸν πτωχόν ἀδελφόν σου χρήματα μετὰ τόκον καὶ οὔτε θὰ τοῦ δώσῃς τροφὰς μετὰ

σκοπόν να ζητήσης από αυτόν περισσοτέρας.

Λευ. 25,38 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χαναάν, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός.

Λευ. 25,38 Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας, ο οποίος σας έβγαλα ελευθέρους από την γην της Αιγύπτου, δια να σας δώσω την γην Χαναάν, ώστε να είμαι πάντοτε Θεός σας σεβαστός και ακουστός από σας.

Λευ. 25,39 Ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοί, καὶ πραθῇ σοι, οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἴκέτου·

Λευ. 25,39 Εάν δε ο αδελφός σου ευρεθή εις απόλυτον ανάγκην και ταπεινωθή ενώπιόν σου και πωληθή εις σε ως δούλος, δεν θα εργασθή κοντά σου σκληράν δουλείαν του συνήθους δούλου.

Λευ. 25,40 ὥς μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοι, ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργᾶται παρὰ σοί,

Λευ. 25,40 Αλλά θα είναι δια σε ως ημερομισθιος εργάτης η ως παρεπίδημος και θα εργάζεται κοντά σου μέχρι του ιωβηλαίου έτους της αφέσεως.

Λευ. 25,41 καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται,

Λευ. 25,41 Κατά το έτος αυτό της αφέσεως ελεύθερος πλέον θα φύγη από σε αυτός μαζί με τα τέκνα του και θα επανέλθη εις την φυλήν αυτού, θα τρέξη εις την πατρικὴν του κληρονομίαν,

Λευ. 25,42 διότι οἰκέται μου εἰσιν οὗτοι, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου· οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἴκέτου.

Λευ. 25,42 διότι δούλοι ιδικοί μου είναι αυτοί, τους οποίους έβγαλα από την γην της Αιγύπτου. Δια τούτο δεν θα πωλούνται, όπως οι άλλοι, οι αλλοεθνείς δούλοι.

Λευ. 25,43 οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου.

- Λευ. 25,43 Δεν θα καταβαρύνης αυτόν με πολλήν και εξαντλητικήν εργασίαν. Πρέπει να σε συνέχη πάντοτε ο φόβος Κυρίου του Θεού σου.
- Λευ. 25,44 καὶ παῖς καὶ παιδίσκη, ὅσοι ἂν γένωνταί σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ὅσοι κύκλω σου εἰσιν, ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον καὶ δούλην·
- Λευ. 25,44 Δοῦλον και δούλην θα αποκτήσετε ἀπὸ τα εἰδωλολατρικά ἔθνη, που εὐρίσκονται γύρω σας. Ἀπὸ αὐτά θα αποκτήσετε δούλους και δούλας.
- Λευ. 25,45 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν γένωνται ἐν γῇ ὑμῶν, ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν.
- Λευ. 25,45 Ἐπίσης ἀπὸ τα παιδιὰ των ξένων, που εὐρίσκονται μαζὴ σας ἀπὸ αὐτά θα αποκτήσετε δούλους και δούλας και ἀπὸ τους συγγενεῖς των· ὅσοι θα γεννηθούν εἰς την χώραν σας θα εἶναι εἰς ιδιοκτησίαν σας.
- Λευ. 25,46 καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα· τῶν δὲ ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις.
- Λευ. 25, 46 Καὶ θα κατανείμετε αὐτοὺς ὡς κληρονομίαν εἰς τα τέκνα σας τα κατόπιν ἀπὸ σας. Θα εἶναι ὑπὸ την κατοχὴν σας πάντοτε. Κανένας ὅμως ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας δεν θα καταβαρύνῃ τον ἀδελφὸν του ὡς δούλον με ἔργα συνεχὴ και επίπονα.
- Λευ. 25,47 Ἐὰν δὲ εὗρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοί, καὶ ἀπορηθεῖς ὁ ἀδελφός σου πρᾶθῃ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοί ἢ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ,
- Λευ. 25,47 Ἐὰν ὁ ξένος ἢ ὁ παρεπίδημος, που εὐρίσκεται κοντὰ σου ευημερήσῃ οικονομικῶς, καὶ ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἰσραηλίτης

- πωληθή ως δούλος εις αυτόν τον ξένον η τον παρεπίδημν η εις κάποιον γεννηθέντα από οικογένειαν ξένον,
- Λευ. 25,48 μετὰ τὸ πρᾶθῆναι αὐτῷ, λύτρωσις ἔσται αὐτοῦ· εἷς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν.
- Λευ. 25,48 δύναται καὶ πρέπει νὰ εξαγορασθῇ μετὰ τὴν πώλησίν του. Ἐνας ἐκ τῶν συμπατριωτῶν τοῦ Ἰσραηλιτῶν, κατὰ πρῶτον λόγον συγγενῆς του, πρέπει νὰ τὸν εξαγοράσῃ.
- Λευ. 25,49 ἀδελφὸς πατὴρ αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατὴρ λυτρώσεται αὐτόν ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, λυτροῦται αὐτόν· ἐὰν δὲ εὐπορηθεὶς ταῖς χερσὶ λυτῶται ἑαυτόν,
- Λευ. 25,49 Θα τὸν εξαγοράσῃ ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς του ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς του ἢ κάποιος ἀπὸ τοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς τοῦ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ ὁποσδήποτε κάποιος πρέπει νὰ τὸν εξαγοράσῃ. Ἐὰν δὲ ὁ ἴδιος εὐπορηθῇ οἰκονομικῶς, θα ἐλευθερώσῃ τὸν ἑαυτόν του ἀπὸ τὴν δουλείαν
- Λευ. 25,50 καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτόν ἀπὸ τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέδοτο ἑαυτόν αὐτῷ ἕως τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθοῦ· ἔτος ἐξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ.
- Λευ. 25,50 Θα υπολογίσῃ τὸ χρέος τοῦ πρὸς τὸν ἀγοράσαντα αὐτόν ἀπὸ τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπώληθη μέχρι τοῦ ἰωβηλαίου, τοῦ ἔτους τῆς γενικῆς ἀφέσεως. Τα οφειλόμενα χρήματα θα υπολογισθοῦν ὡς ἡμερομίσθια ἐργάτου. Τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο ἔτος θα υπολογίζωνται ἔτσι.
- Λευ. 25,51 ἐὰν δὲ τινὶ πλεῖον τῶν ἐτῶν ᾗ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ·
- Λευ. 25,51 Ἐὰν δὲ στὸν πωληθέντα ὡς δούλον υπολείπωνται πολλὰ ἔτη μέχρι τοῦ ἰωβηλαίου, ὁ θέλων νὰ εξαγοράσῃ αὐτόν θα καταβάλῃ τὰ ἀνάλογα χρήματα διὰ τὴν εξαγορὰν του.
- Λευ. 25,52 ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν

ένιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ.

Λευ. 25,52 Εἰάν δε ολίγα ἔτη υπολείπωνται μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, θα υπολογίσῃ καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν υπολειπομένων ἐτῶν θα καταβάλῃ τὰ ἀνάλογα χρήματα.

Λευ. 25,53 ὥς μισθωτὸς ένιαυτὸν ἐξ ένιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ· οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου.

Λευ. 25,53 Ο δούλος αὐτὸς θα θεωρήται ὡς ἡμερομίσθιος ἐργάτης σου δια τὰ ἔτη ποῦ θα εἶναι μαζὴ σου. Δεν θα τὸν καταθλίβῃς με ἐξαντλητικὰς ἐργασίας.

Λευ. 25,54 ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παῖδιά αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·

Λευ. 25,54 Εἰάν δε δεν εξαγορασθῇ αὐτὸς σύμφωνα με τὰ προηγούμενα, θα φύγῃ ὡς οὐδὲ ποτε ἐλεύθερος κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παῖδιά του.

Λευ. 25,55 ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται εἰσὶ, παῖδες μου οὗτοί εἰσιν, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 25,55 Αὐτὰ τὰ διατάσσω ἐγώ, διότι ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται εἶναι οἰκέται μου, εἶναι ἰδιοὶ σου δουλοὶ, αὐτοὶ τοὺς ὁποῖους ἐγὼ ἀπηλευθέρωσα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Εἰμὶ Κύριος ὁ Θεὸς σας !

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 26

Λευ. 26,1 Οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα, οὐδὲ γλυπτὰ, οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ· ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Λευ. 26,1 Δεν θα κατασκευάσετε ποτὲ δια τὸν εαυτὸν σας χειροποίητα εἰδῶλα οὔτε γλυπτὰ ἀγάλματα θεῶν, οὔτε θα

στήσετε ποτέ ειδωλολατρικήν στήλην, οὔτε θα θέσετε εἰς κανένα σημεῖον τῆς χώρας σας περίοπτον λίθον, ὥστε να προσκυνήτε αὐτόν. Εγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.

Λευ. 26,2 τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Λευ. 26,2 Θα φυλάξετε τὴν ἀργίαν καὶ ἀγιότητα τῶν σαββάτων, θα σέβεσθε καὶ θα φοβήσθε τὰ ἅγια μου, (τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ). Εγὼ εἰμαι ὁ Κύριος.

Λευ. 26,3 Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ ποιήσητε αὐτάς,

Λευ. 26,3 Ἐὰν πορεύεσθε σύμφωνα με τὰ προστάγματά μου, ἐὰν φυλάττετε καὶ εφαρμόζετε τὰς ἐντολάς μου,

Λευ. 26,4 καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν.

Λευ. 26,4 ἐγὼ θα δώσω στὸν κατάλληλον καιρὸν τὴν βροχὴν καὶ ἡ γῆ θα ἀποδώσῃ τὰ γεννήματά της καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα τῶν πεδιάδων θα δώσουν τοὺς καρπούς των.

Λευ. 26,5 καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον, καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν.

Λευ. 26,5 Ἡ γῆ θα καρποφορῇ πλουσίως, ὥστε τὸ ἀλώνισμα τῶν σιτηρῶν, πλούσιον καθὼς θα εἶναι, θα διαρκῇ μέχρι τοῦ τρυγητοῦ τῶν ἀμπέλων καὶ τὸ τρύγημα τῶν σταφυλῶν θα διαρκῇ ἕως τὴν ἐποχὴν τῆς νέας σποράς. Θα φάγετε πλούσια τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, θα χορτάσετε ἀπὸ αὐτά, θα κατοικήτε ἀσφαλεῖς εἰς τὴν χώραν σας καὶ πόλεμος δὲν θα πέρασῃ ἀπὸ αὐτῆν.

Λευ. 26,6 καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ κοιμηθήσεσθε, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν, καὶ ἀπολῶ θηρία

πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν.

Λευ. 26,6 Θα δώσω εἰρήνην εἰς τὴν χώραν σας, θα κοιμάσθε ἡσυχοὶ καὶ δεν θα υπάρχη κανεῖς, που να σας εκφοβίζη. Θα καταστρέψω τὰ ἀγρία καὶ αιμοβόρα θηρία ἀπὸ τὴν χώραν σας·

Λευ. 26,7 καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνω·

Λευ. 26,7 θα καταδιώξετε καὶ θα κατανικήσετε τοὺς εχθροὺς σας καὶ θα τοὺς ἴδετε νὰ πίπτουν φονευμένοι ἐνώπιόν σας.

Λευ. 26,8 καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μαχαίρα.

Λευ. 26,8 Πέντε ἀπὸ σας θα καταδιώκουν ἑκατόν εχθροὺς καὶ ἑκατόν ἀπὸ σας θα καταδιώκουν ἀναριθμήτους εχθροὺς· καὶ οἱ εχθροὶ σας θα πίπτουν ἐν στόματι μαχαίρας νεκροὶ ἐνώπιόν σας.

Λευ. 26,9 καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν.

Λευ. 26,9 Εγὼ θα ἐπιβλέψω εἰς σας με στοργὴν καὶ ευμένειαν. Θα σας πληθύνω εἰς λαὸν πολὺν καὶ θα κρατήσω καὶ θα εκπληρώσω τὴν υπόσχεσίν μου πρὸς σας.

Λευ. 26,10 καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε.

Λευ. 26,10 Θα ἔχετε υπερπαραγωγὴν ἀγαθῶν, ὥστε νὰ τρώγετε παλαιὰ καὶ παλαιότερα προϊόντα τῆς γῆς. Θα ρίπτετε ἔξω ἀπὸ τὰς ἀποθήκας σας παλαιὰ γεννήματα, διὰ νὰ γεμίζετε αὐτὰς με τὰ πλούσια εἰσοδήματα νέας συγκομιδῆς.

Λευ. 26,11 καὶ θήσω τὴν σκηνὴν μου ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς,

Λευ. 26,11 Θα στήσω τὴν Σκηνὴν μου καὶ τὸ κατοικητήριόν μου ἀνὰ μέσον σας καὶ δεν θα σας ἀηδιάσῃ ἡ ψυχὴ μου.

Λευ. 26,12 καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ

ὕμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός.

Λευ. 26,12

Θα περιπατῶ ἐν μέσῳ ὑμῶν. Θα εἶμαι ὁ Θεός σας καὶ σεις θα εἰσθε ὁ λαός μου.

Λευ. 26,13

ἐγὼ εἶμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων, καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας.

Λευ. 26,13

Εγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἦσθε δούλοι εἰς τὴν Αἴγυπτον, σας ἐβγαλα ἀπὸ ἐκεῖ ἐλευθέρους καὶ συνέτριψα τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας σας καὶ σας οδήγησα με δύναμιν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας.

Λευ. 26,14

ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου, μὴ δὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,

Λευ. 26,14

Εἰάν ὁμως δὲν με ὑπακούσετε καὶ δὲν εφαρμόσετε αὐτάς τας ἐντολάς μου,

Λευ. 26,15

ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου,

Λευ. 26,15

ἀλλὰ παρακούσετε καὶ παραβῆτε αὐτάς, ἀποστραφὴ δὲ καὶ ἀηδιάσῃ ἡ ψυχὴ σας τας ἀποφάσεις μου, ὥστε με τὴν παρακοὴν σας αὐτὴν νὰ διαλύσετε τὴν συμφωνίαν μου,

Λευ. 26,16

καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· καὶ ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, τὴν τε ψώραν, καὶ τὸν ἴκτερα σφακελίζοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτῆκουσαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν.

Λευ. 26,16

καὶ ἐγὼ θα κάμω τὸ ἴδιο πρὸς σας θα παραμερίσω τὴν ὑπόσχεσιν, πού σας ἔχω δώσει, καὶ θα ἀποστείλω ἐναντίον σας φτώχειαν καὶ ψώραν καὶ ἴκτερον, πού εξασθενίζει τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ λυώνει τὴν ζωὴν σας. Θα σπείρετε εἰς τὰ χαμένα τοὺς σπόρους σας καὶ τὰ προϊόντα τῶν ἀγρῶν σας θα τὰ τρώγουν οἱ ἐχθροὶ σας.

- Λευ. 26,17 καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώκονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς.
- Λευ. 26,17 Θα στρέψω ὠργισμένον τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον σας καὶ θα πέσετε νικημένοι ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν σας καὶ αὐτοί, που σας μισοῦν, θα σας καταδιώκουν. Θα ἐλθουν δε καὶ περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας πανικόβλητοι θα φύγετε, χωρὶς κανεῖς νὰ σας καταδιώκη.
- Λευ. 26,18 καὶ ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
- Λευ. 26,18 Καὶ ἐὰν, παρ' ὅλας τὰς τιμωρίας αὐτάς, δὲν μετανοήσετε καὶ δὲν με ὑπακούσετε, θα προσθέσω νέας καὶ θα σας τιμωρήσω ἐπτά φορές περισσότερον διὰ τὰς ἁμαρτίας σας.
- Λευ. 26,19 καὶ συντρίψω τὴν ὑβρίν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν, καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὥσει χαλκῇν.
- Λευ. 26,19 Θα συντρίψω τὴν ἀλαζονείαν τῆς ὑπερηφανείας σας καὶ δὲν θα στείλω βροχάς, ὥστε ὁ οὐρανὸς νὰ φαίνεται σαν σίδηρος καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὴν ξηρασίαν σαν χαλκός.
- Λευ. 26,20 καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπóρον αὐτῆς, καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ.
- Λευ. 26,20 Ἡ δύναμις σας καὶ οἱ κόποι σας θὰ εἶναι ἐπὶ ματαίῳ. Ἡ γῆ δὲν θὰ δώσῃ οὔτε τὸν σπóρον, που ἐρρίψατε εἰς αὐτήν, καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα τῶν ἀγρῶν σας δὲν θὰ φέρουν καρπούς.
- Λευ. 26,21 καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι, καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἐπτά κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.
- Λευ. 26,21 Καὶ ἐὰν παρ' ὅλα αὐτὰ ἐξακολουθήτε νὰ ζῆτε ἀμετανόητοι καὶ νὰ φέρεσθε με δολιότητα ἀπέναντι, μου καὶ δὲν θελήσετε νὰ ὑπακούσετε εἰς τὰς ἐντολάς μου, ἐγὼ θὰ

επιφέρω εναντίον σας και άλλας πολλές τιμωρίας, σύμφωνα με τας αμαρτίας που θα διαπράττετε.

Λευ. 26,22 καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ κατέδεται ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσω ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν.

Λευ. 26,22 Θα εξαπολύσω εναντίον σας τα άγρια θηρία της γης, τα οποία και σας θα κατασπαράξουν και τα ζώα σας θα καταστρέψουν· και έτσι θα σας κάμω ὀλιγοστοὺς εἰς την χώραν σας και θα μείνουν ἐρημοὶ ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ δρόμοι σας.

Λευ. 26,23 καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε, ἀλλὰ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι,

Λευ. 26,23 Και αν πάλιν με αυτά δεν παιδαγωγηθῆτε και δεν αλλάξετε ζωήν, ἀλλὰ εξακολουθῆτε να φέρεσθε με υποκρισίαν και πονηρίαν ἀπέναντί μου,

Λευ. 26,24 πορεύσομαι κἀγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ ἐπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν.

Λευ. 26,24 θα φερθῶ και ἐγὼ ἀπέναντί σας με θυμὸν αιφνίδιον και θα σας τιμωρήσω πολλαπλασίως δια τας αμαρτίας σας.

Λευ. 26,25 καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικοῦσαν δίκην διαθήκης, καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν· καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς, καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν.

Λευ. 26,25 Θα φέρω εναντίον σας εκδικητικὴν των εχθρῶν σας την μάχαιραν, η οποία θα σας τιμωρήσῃ δια την καταπάτησιν της διαθήκης μου. Και δια τον φόρον της σφαγῆς σας θα καταφύγετε ἀπὸ την ὑπαιθρον εἰς τας πόλεις. Αλλὰ και ἐκεῖ δεν θα εἰσθε ασφαεῖς· θα ἀποστείλω εναντίον σας θάνατον και θα παραδοθῆτε εἰς τας χεῖρας των εχθρῶν σας.

Λευ. 26,26 ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδεία ἄρτων, καὶ πέψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἐνί, καὶ

ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ
φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε.

Λευ. 26,26 Όταν θα σας τιμωρήσω με ἔλλειψιν ἄρτων, δέκα γυναῖκες,
διότι δεν θα υπάρχουν ἄλευρα ικανά, θα ψήνουν τους
ολίγους ἄρτους σας εἰς ἓνα μόνον κλίβανον. Θα σας δίδουν
το ψωμί με το ζύγι και δεν θα χορταίνετε.

Λευ. 26,27 ἔὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ πορεύησθε
πρὸς με πλάγιοι,

Λευ. 26,27 Εἰάν δε παρ' ὅλα αὐτὰ και πάλιν δεν υπακούσετε εἰς ἐμέ,
ἀλλὰ πορεύεσθε εἰς δρόμους πλαγίους, που απομακρύνουν
ἀπὸ ἐμέ,

Λευ. 26,28 καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ
παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἐπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

Λευ. 26,28 και ἐγὼ θα φερθῶ ἀπέναντί σας με θυμόν που δεν
περιμένετε, και θα σας τιμωρήσω σκληρότερον ἀνάλογα με
τας ἁμαρτίας σας.

Λευ. 26,29 καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν καὶ τὰς σάρκας
τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε,

Λευ. 26,29 Τοση δε θα εἶναι ἡ πείνα σας και ἡ αλλοφροσύνη σας, ὥστε
θα φάγετε τας σάρκας των υἱῶν σας και τας σάρκας των
θυγατέρων σας.

Λευ. 26,30 καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ
ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ
τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ προσοχθεῖ ἡ ψυχὴ
μου ὑμῖν.

Λευ. 26,30 Θα κάμω ἐρήμους ἐγὼ τας εἰδωλολατρικάς σας στήλας, θα
ἐξολοθρεύσω τα ξύλινα χειροποίητα ἀγάλματά σας και θα
ἀπορρίψω τα μέλη του σώματός σας ἐπάνω εἰς τα
συντρίμματα των εἰδώλων σας, θα σας ἀποστραφῇ και θα
σας ἀηδιάσῃ ἡ ψυχὴ μου.

Λευ. 26,31 καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους καὶ ἐξερημώσω τὰ
ἅγια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν

ύμῶν.

- Λευ. 26,31 Θα καταστήσω τας πόλεις σας ερήμους, έρημα θα κάμω τα άγια μέρη της Σκηνης του Μαρτυρίου και δεν θα οσφρανθώ πλέον την οσμήν των θυσιών σας.
- Λευ. 26,32 καὶ ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
- Λευ. 26,32 Θα καταστήσω ἐγὼ έρημον την χώραν σας, ώστε και αυτοί ακόμη οι εχθροί σας, οι οποίοι θα την κατοικήσουν, να μένουν κατάπληκτοι.
- Λευ. 26,33 καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα· καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι.
- Λευ. 26,33 Θα σας διασκορπίσω εις τα διάφορα έθνη και εκεί θα σας εξολοθρεύση εναντίον σας επερχομένη μάχαιρα. Η χώρα σας θα ερημωθῇ από κατοίκους και αι πόλεις σας θα μείνουν έρημοι και ακατοίκητοι.
- Λευ. 26,34 τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν· τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς.
- Λευ. 26,34 Τότε που σεις θα έχετε απαχθῇ ως δούλοι εις τα διάφορα έθνη, η ερημωμένη χώρα σας θα χαρῇ την αργίαν των σαββάτων, τότε η γη θα αναπαυθῇ και θα χαρῇ τον σαββατισμόν της αγραναπαύσεώς της, διότι δεν θα ζητε πλέον σεις εκεί, δια να καταλύετε την αργίαν του Σαββάτου και την αγρανάπαυσιν του έτους της αφέσεως.
- Λευ. 26,35 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ, ἃ οὐκ ἔσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν, ἡνίκα κατῴκεῖτε αὐτήν.
- Λευ. 26,35 Καθ' όλον το διάστημα της ερημώσεώς της η χώρα σας θα αναπαυθῇ και θα έχη σάββατα, δι' όσα σάββατα δεν ανεπαύθη, όταν σεις εμένατε εις αυτήν και με την εργασίαν

σας εβεβηλῶνατε τα σάββατα.

Λευ. 26,36 καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύγονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσοῦνται οὐδενὸς διώκοντος·

Λευ. 26,36 Ὅσοι ἀπολειφθοῦν ἀπὸ τὴν σφαγὴν καὶ τὸν θάνατον θα γίνουν δούλοι, θα ἔχουν δουλικὸν καὶ περὶ φόβον φρόνημα εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν τῶν. Το ελαφρὸν θροῖσμα τοῦ φύλλου, που παρασύρεται ἀπὸ τὸν ἀνεμον. Θα τοὺς τρομάξῃ καὶ θα τοὺς τρέπῃ εἰς φυγὴν. Θα φεύγουν πανικόβλητοι ὡσὰν εἰς ἐπιδρομὴν ἐχθρῶν καὶ θα πίπτουν χωρὶς κανεῖς νὰ τοὺς καταδιώκῃ.

Λευ. 26,37 καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὥσει ἐν πολέμῳ, οὐδενὸς κατατρέχοντος, καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν.

Λευ. 26,37 Θα ἀδιαφορήσῃ ὁ ἀδελφὸς διὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ, ὅπως εἰς καιρὸν μάχης· καὶ ἐνὼ κανεῖς δὲν θα σὰς καταδιώκῃ, σεις δὲν θα ἔχετε ψυχικὸν σθένος νὰ ἀντισταθῇτε τοὺς ἐχθροὺς σὰς.

Λευ. 26,38 καὶ ἀπολείσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

Λευ. 26,38 Θα ἀποθάνετε ὡς ξένοι καὶ δούλοι ἀνάμεσα τοὺς εἰδωλολατρικοὺς λαοὺς καὶ ἡ ξένη γῆ, ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν σὰς, θα σὰς καταφάγῃ.

Λευ. 26,39 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακῆσονται.

Λευ. 26,39 Καὶ ὅσοι ἀπὸ σὰς ἀπολειφθοῦν, θα καταστραφούν διὰ τὰς ἰδικὰς τῶν ἁμαρτίας καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων τῶν (τὰς ὁποίας καὶ αὐτοὶ θα ἔχουν υἱοθετήσῃ) καὶ θα λυώσουν αἰχμάλωτοι εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν τῶν.

- Λευ. 26,40 καὶ ἐξαγορεύσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερεῖδόν με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλάγιοι,
- Λευ. 26,40 Καὶ τότε συντετριμμένοι ἀπὸ το βᾶρος τῆς ενοχῆς τῶν θα ἐξομολογηθῶν ἐν μετάνοιᾳ τὰς ἰδικὰς τῶν ἁμαρτίας καὶ τὰς τῶν πατέρων τῶν, θα ομολογήσῃ οὗτι παρέβησαν τὰς ἐντολὰς μου, ὅτι δὲν με ἐλογάριασαν ὡς Θεόν τῶν καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν δολίως ἐναντίον μου.
- Λευ. 26,41 καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλάγιῳ, καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδιά αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
- Λευ. 26,41 Θα ἀναγνώρισουν ὅτι καὶ ἐγὼ ἐξ αἰτίας τῶν ἐφέρθην πρὸς αὐτοὺς με θυμόν καὶ ἀγανάκτησιν καὶ κατέστρεψα αὐτοὺς εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν τῶν. Τότε ἡ σκληρὰ τῶν καρδιὰ θα συγκινηθῇ καὶ θα ἐντραπῇ, θα κατανοήσῃ καὶ θα αἰσθανθῶν τὸ βᾶρος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν.
- Λευ. 26,42 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰακώβ καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαάκ, καὶ τῆς διαθήκης Ἀβραάμ μνησθήσομαι, καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι.
- Λευ. 26,42 Καὶ ἐγὼ θα ἐνθυμηθῶ τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν ἔδωσα στὸν Ἰακώβ, στὸν Ἰσαάκ καὶ στὸν Ἀβραάμ· καὶ τὴν χώραν θα ἐνθυμηθῶ.
- Λευ. 26,43 καὶ ἡ γῇ ἐγκαταλειφθήσεται ἀπ' αὐτῶν· τότε προσδέξεται ἡ γῇ τὰ σάββατα αὐτῆς, ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ' ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδόν, καὶ τοῖς προστάγμασί μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν.
- Λευ. 26,43 Θα ἐνθυμηθῶ ὅτι ἡ γῇ Χαναάν ἐγκατελείφθη ἀπὸ σας τοὺς Ἰσραηλῖτας. Καὶ καθὼς ἐμείνεν ἐρημος καὶ ἀκατοίκητος ἔλαβεν ὅλα τὰ σάββατά της, τὰς ἀργίας καὶ ἀναπαύσεις της,

- δια την ερήμωσίν της εξ αιτίας των κατοίκων της. Και αυτοί
οι ίδιοι έλαβον τιμωρίας κατά τας ανομίας αυτών, διότι
κατεφρόνησαν τας εντολάς μου, εδυσφόρησαν και
εβαρύνθησαν τα προστάγματά μου με όλην των την ψυχήν.
Λευ. 26,44 καὶ οὐδ' ὥς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν
οὐχ ὑπερεῖδον αὐτούς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε
ἐξαναλῶσαι αὐτούς, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου
τὴν πρὸς αὐτούς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.
- Λευ. 26,44 Εγώ, και όταν ακόμη αυτοί ευρίσκοντο δούλοι εις την
χώραν των εχθρών των, δεν τους κατεφρόνησα, δεν τους
απεστράφην, ούτε ηγανάκτησα εναντίον των, ὥστε να τους
καταστρέψω και να διαλύσω την διαθήκην μου, την οποίαν
έκαμα με αυτούς. Διότι εγώ είμαι ο Κυριος και Θεός των.
- Λευ. 26,45 καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς προτέρας, ὅτε
ἐξήγαγον αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας
ἐναντι τῶν ἐθνῶν, τοῦ εἶναι αὐτῶν Θεός· ἐγὼ εἰμι
Κύριος.
- Λευ. 26,45 Θα ενθυμηθῶ την υπόσχεσιν, που τους είχα δώσει
προηγουμένως, όταν ελευθέρους τους είχα βγάλει από την
γην της Αιγύπτου, από τον τόπον εκείνον της δουλείας,
ενώπιον των ειδωλολατρικών εθνών, ὅτι θα είμαι ο Θεός
των. Εγώ είμαι ο Κυριος.
- Λευ. 26,46 ταῦτα τὰ κρίματά μου καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ ὁ
νόμος, ὃν ἔδωκε Κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ὄρει Σινά, ἐν χειρὶ
Μωυσῆ.
- Λευ. 26,46 Αυταί είναι αι κρίσεις μου και αι εντολαί μου και ο νόμος,
τον οποίον έδωκεν ο Κυριος μεταξύ αυτού και των
Ισραηλιτών στο ὄρος Σινά δια μέσου του Μωϋσέως”.

Λευ. 27,1	Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων·
Λευ. 27,1	Ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσὴν λέγων·
Λευ. 27,2	λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ὅς ἂν εὕξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ,
Λευ. 27,2	“ομίλησε προς τους Ισραηλίτας και ειπέ προς αυτούς· Ανθρωπος, ο οποίος ἐταξε τον εαυτὸν του στον Θεόν, επιθυμεί δε να απαλλαγή αυτού του ταξίματος, η αξία δια την ζωήν του που θα καταβάλῃ στον Κυριον,
Λευ. 27,3	ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἐξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ,
Λευ. 27,3	θα εἶναι δια μεν τον ἄρρενα, ἀπὸ εἴκοσι ἕως ἐξηκοντα ετών, πεντήκοντα αργυρά δίδραχμα ζυγισμένα με τα ζύγια που ισχύουν στον ιερὸν τόπον (το δίδραχμον εἶχε βάρος 10,4 γραμμαρ.).
Λευ. 27,4	τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα.
Λευ. 27,4	Εάν ὁμως εἶναι θήλυ, η τιμὴ της εξαγοράς θα εἶναι τριάκοντα δίδραχμα.
Λευ. 27,5	ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἴκοσιν ἐτών, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα, τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα.
Λευ. 27,5	Εάν εἶναι ἀπὸ πέντε ἕως εἴκοσιν ετών, το τίμημα της εξαγοράς του ἄρρενος θα εἶναι εἴκοσι δίδραχμα, του δε θήλεος δέκα δίδραχμα.
Λευ. 27,6	ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα, τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα ἀργυρίου.
Λευ. 27,6	Εάν δε εἶναι ενός μηνὸς μέχρι πέντε ετών, του ἄρρενος η εξαγορά θα εἶναι πέντε δίδραχμα αργυρά, του δε θήλεος τρία.
Λευ. 27,7	ἐὰν δὲ ἀπὸ ἐξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾦ,

ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου,
ἐὰν δὲ θήλεια, δέκα δίδραχμα.

Λευ. 27,7 Εὰν δε εἶναι ἐξηκοντα ἐτῶν καὶ ἄνω, ἀν μὲν εἶναι ἄρρην ἡ
τιμὴ τῆς εξαγορᾶς αὐτοῦ θα εἶναι δεκαπέντε ἀργυρὰ
δίδραχμα, ἐὰν δε εἶναι θήλυ, δέκα.

Λευ. 27,8 ἐὰν δὲ ταπεινὸς ᾦ τῇ τιμῇ, στήσεται ἐναντίον τοῦ
ἱερέως, καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· καθάπερ ἰσχύει ἡ
χεὶρ τοῦ εὐξαμένου, τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς.

Λευ. 27,8 Εὰν ὁμῶς κανεῖς εἶναι πτωχὸς καὶ ἀδυνατῇ νὰ καταβάλλῃ
τὴν τιμὴν τῆς εξαγορᾶς του, θα παρουσιασθῇ ἐνώπιον του
ιερέως, καὶ ὁ ἱερεὺς θα κανονίσῃ τὴν τιμὴν. Θα τὴν
κανονίσῃ ἀναλόγως τῆς οικονομικῆς ἀντοχῆς αὐτοῦ, ὁ
οποῖος ἔκαμε τὸ τᾶμα.

Λευ. 27,9 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ’
αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, ὅς ᾂν δῶ ἀπὸ τούτων τῷ
Κυρίῳ, ἔσται ἅγιον.

Λευ. 27,9 Εὰν κανεῖς ἔχῃ τάξει στὸν Κύριον ἓνα ἀπὸ τὰ καθαρὰ
πτηνὰ, πού προσφέρονται ὡς θυσία, θα προσφέρῃ στὸν
Κύριον αὐτὸ τούτο τὸ πτηνόν.

Λευ. 27,10 οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ·
ἐὰν δὲ ἀλλάσσω ἀλλάξῃ αὐτὸ κτήνος κτήνει, ἔσται
αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια.

Λευ. 27,10 Δεν θα ἀντικαταστήσῃ τὸ καθαρὸν τούτο πτηνόν με ἄλλο
κατώτερον οὔτε τὸ κατώτερον με ἄλλο καλύτερον. Εὰν δε
τάξης ἓνα ἀπὸ τὰ ζῶα σου καὶ ἀλλάξῃς αὐτὸ με ἄλλο, θα
προσφέρῃς στὸν Θεόν καὶ τὸ ζῶον πού ἐτάξες, καὶ τὸ ζῶον
πού προσέφερες ὡς ἀντάλλαγμα.

Λευ. 27,11 ἐὰν δὲ πᾶν κτήνος ἀκάθαρτον, ἀφ’ ὧν οὐ προσφέρεται
ἀπ’ αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, στήσῃ τὸ κτήνος ἐναντι
τοῦ ἱερέως,

Λευ. 27,11 Εὰν ὁμῶς τάξης πρὸς τὸν Θεὸν ζῶον ἀκάθαρτον, ἀπὸ ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα δεν πρέπει νὰ πρᾶσφέρονται θυσία πρὸς τὸν

- Λευ. 27,12 Θεόν, θα παρουσιάσης το ζών ενώπιον του ιερέως,
καὶ τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον πονηροῦ, καὶ καθότι ἂν τιμήσῃται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς,
οὕτω στήσεται.
- Λευ. 27,12 ὁ δε ἱερεὺς θα εκτιμήσῃ αὐτὸ κατὰ τα πλεονεκτήματα καὶ
μειονεκτήματα που ἔχει, καὶ κατὰ τὴν εκτίμησιν τοῦ ιερέως
θα κανονισθῇ εἰς χρήμα ἡ ἀξία τοῦ.
- Λευ. 27,13 ἔὰν δὲ λυτρουόμενος λυτρώσῃται αὐτὸ, προσθήσῃ τὸ
ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ.
- Λευ. 27,13 Ὅταν, λοιπόν, θελήσῃ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ, νὰ εξαγοράσῃ τὸ
ζών τοῦ ταξιματός τοῦ, θὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν, που
καθώρισεν ὁ ἱερεὺς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ προσθέσῃ καὶ τὸ ἐν
πέμπτον τῆς καθορισθείσης τιμῆς.
- Λευ. 27,14 Καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ
Κυρίῳ, καὶ τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, ἀνὰ μέσον καλῆς
καὶ ἀνὰ μέσον πονηρᾶς· ὥς ἂν τιμήσῃται αὐτὴν ὁ
ἱερεὺς, οὕτω σταθήσεται.
- Λευ. 27,14 Ἐὰν ἓνας ἄνθρωπος θελήσῃ νὰ αφιερώσῃ στὸν Κύριον τὴν
οἰκίαν τοῦ, ὁ ἱερεὺς θὰ εκτιμήσῃ αὐτὴν ἀναλόγως τῶν
πλεονεκτημάτων καὶ μειονεκτημάτων τῆς καὶ ἡ εκτίμησις
αὐτῆς τοῦ ιερέως θὰ ἔχῃ ὑσχύν.
- Λευ. 27,15 ἔὰν δὲ ὁ ἀγιάσας αὐτὴν λυτρώται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ,
προσθήσῃ ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς
τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ.
- Λευ. 27,15 Ἐὰν δε αὐτός που ἔταξε τὴν οἰκίαν τοῦ, θελήσῃ νὰ τὴν
εξαγοράσῃ, θὰ προσθέσῃ καὶ τὸ ἐν πέμπτον τῆς ἀξίας τῆς
εἰς ἀργυρον, καὶ ἡ οἰκία θὰ εἶναι καὶ θὰ μείνῃ ἰδική τοῦ.
- Λευ. 27,16 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ
ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον
αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου.
- Λευ. 27,16 Ἐὰν δε κανεῖς τάξῃ στὸν Κύριον ἀγρὸν ἀπὸ τὴν
κληρονομίαν τοῦ, ἡ τιμὴ διὰ τὴν εξαγορὰν αὐτοῦ θὰ

κανονισθή αναλόγως του ριπτομένου εις αυτόν σπόρου. Εάν ο σπόρος είναι βάρους ενός κόρου (201 περίπου κιλά), θα καταβάλῃ πεντήκοντα αργυρά δίδραχμα.

Λευ. 27,17 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται.

Λευ. 27,17 Εάν κανείς τάξῃ τον αγρὸν του ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, θα υπολογισθῇ ολόκληρος ἡ ἀξία του,

Λευ. 27,18 ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἄφεσιν ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα, ἕως εἰς τὸν ἑνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ.

Λευ. 27,18 Εάν ὁμως τάξῃ τον αγρὸν του μετὰ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, ὁ ἱερεὺς θα υπολογίσῃ τὸ ἀργύριον, που πρέπει νὰ καταβληθῇ, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν, τὰ ὁποῖα υπολείπονται μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ θα ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ αγροῦ τὸ σχετικὸν ποσόν.

Λευ. 27,19 ἐὰν δὲ λυτρῶται τὸν ἀγρὸν ὁ ἀγιάσας αὐτόν, προσθήσῃ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ.

Λευ. 27,19 Οποσδήποτε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θα θελήσῃ νὰ εξαγοράσῃ τὸν αγρὸν τοῦ ταξιματός του, θα προσθέσῃ εἰς τὴν τιμὴν, που θα καθορισθῇ, καὶ τὸ ἐν πέμπτον ἀκόμη, καὶ ἔτσι ὁ αγρὸς θα εἶναι ἰδικὸς του.

Λευ. 27,20 ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ λυτρώσεται αὐτόν.

Λευ. 27,20 Εάν ὁμως δὲν θέλῃ νὰ εξαγοράσῃ τὸν αγρὸν του, τὸν πωλήσῃ δὲ βεβαρημένον, ὅπως εἶναι, εἰς ἄλλον ἄνθρωπον, δὲν δύναται πλέον νὰ τὸν εξαγοράσῃ.

Λευ. 27,21 ἀλλ' ἔσται ὁ αγρὸς ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ ἡ γῆ ἡ ἀφωρισμένη· τῷ ἱερεῖ ἔσται κατὰσχεσις αὐτοῦ.

Λευ. 27,21 ἀλλὰ ὅταν θα ἔλθῃ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, ὁ αγρὸς θα εἶναι

αφιερωμένος στον Κυριον, όπως άλλωστε όλη η γη ανήκει στον Κυριον. Ο αγρός θα γίνη ιδιοκτησία των ιερέων.

Λευ. 27,22 Ἐάν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὗ κέκτηται, ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀγιάσῃ τῷ Κυρίῳ,
Λευ. 27,22 Ἐάν τάξῃ αγρόν, ο οποίος δεν περιήλθεν εἰς την ιδιοκτησίαν του ἀπὸ κληρονομίαν ἀλλὰ ἀπὸ αγοράν,
Λευ. 27,23 ὁ ἱερεὺς λογιεῖται πρὸς αὐτὸν τὸ τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἅγιον τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 27,23 ο ἱερεὺς θα λογαριάσῃ την ἀξίαν του αγροῦ ἀναλόγως των ἐτῶν, που υπολείπονται μέχρι του ἔτους της ἀφέσεως, καὶ ο θέλων να εξαγοράσῃ αὐτὸν τον αγρόν του ταξίματός του θα καταβάλῃ πρὸς τον Κυριον κατὰ την ἡμέραν αὐτήν το κανονισθὲν τίμημα.

Λευ. 27,24 καὶ ἐν τῷ ἑνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθήσεται ὁ αγρός τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται αὐτόν, οὗ ἦν ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς.

Λευ. 27,24 Κατὰ δε το ἔτος της ἀφέσεως ο αγρός θα ἀποδοθῇ στον πρῶτον αὐτοῦ ιδιοκτήτην, ο οποίος ἐκ κληρονομίας εἶχεν αὐτόν ὡς ιδιοκτησίαν.

Λευ. 27,25 καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίῳς ἁγίοις· εἴκοσιν ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον.

Λευ. 27,25 Καθε ἐκτίμησις θα γίνεται σύμφωνα με τα ιερὰ ζῦγια. Εἴκοσι ὀβολοὶ θα εἶναι ἓνα δίδραχμον.

Λευ. 27,26 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐάν γενῆται ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ἔσται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ καθαγιάσει αὐτὸ οὐδεὶς· ἐάν τε μόσχον ἐάν τε πρόβατον, τῷ Κυρίῳ ἐστίν.

Λευ. 27,26 Καθε πρωτότοκον, το ὁποῖον θα γεννήσουν τα ζῶα σου ἀνήκει στον Κυριον, καὶ ἀρα δεν ἡμπορεῖ κανεὶς να το τάξῃ, διότι εἴτε μόσχος εἶναι εἴτε πρόβατον, ἀνήκει στον Κυριον.

Λευ. 27,27 ἐάν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξῃ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσῃ τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς

αυτό, καὶ ἔσται αὐτῷ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται, πραθήσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ.

Λευ. 27,27

Εάν τάξη ἓνα ἀπὸ τα τετράποδα ἀκάθαρτα ζῶα, θα ανταλλάξη αὐτὸ με χρήματα, θα προσθέσῃ το ἐν πέμπτον της ἀξίας ἐπὶ πλεόν, καὶ ἐτσι το ζῶον του ταξίματος θα του ἀνήκῃ. Εάν ὁμως δεν το εξαγοράσῃ, τότε αὐτὸ θα πωληθῇ εἰς ἄλλον εἰς την τιμὴν, την ὁποίαν ἔχει ὀρίσει ο ἱερεὺς.

Λευ. 27,28

πᾶν δὲ ἀνάθεμα, ὃ ἐὰν ἀναθῇ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πάντων, ὅσα αὐτῷ ἔστιν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται, οὐδὲ λυτρώσεται· πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἀγίων ἔσται τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 27,28

Καθε τι που ἔχει ἀφιέρωσῃ κανεὶς πρὸς τον Θεόν, ἀπὸ ὅλα ὅσα του ἀνήκουν, με τάξιμον ἀνέκκλητον, ἀπὸ ἀνθρώπον ἕως ζῶον καὶ ἀπὸ ἀγρόν της κληρονομίας του, δεν ἐπιτρέπεται να το πωλήσῃ εἰς ἄλλον οὔτε να το εξαγοράσῃ. Καθε τέτοιο ἀφιέρωμα θα εἶναι ἀγιώτατον, ἀφιερωμένον ὀριστικῶς στον Κυρίον.

Λευ. 27,29

καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὐ λυτρωθήσεται, ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται.

Λευ. 27,29

Καθε ἀνθρωπος, ο ὁποῖος δια ταξίματος ἀνεκκλήτου θα ταχθῇ ἐξ ὁλοκλήρου στον Κυρίον, δεν εἶναι δυνατόν να εξαγορασθῇ ἀλλὰ θα μένῃ ἀφιερωμένος μέχρι θανάτου στον Θεόν.

Λευ. 27,30

Πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ Κυρίῳ ἔστιν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 27,30

Το ἐν δέκατον ἀπὸ ὅσα σπεύρονται στους ἀγρούς καὶ το ἐν δέκατον ἀπὸ τους καρπούς των καρποφόρων δένδρων ἀνήκει στον Κυρίον· θα εἶναι ἀφιερωμένον εἰς αὐτόν.

Λευ. 27,31

ἐὰν δὲ λυτρῶται λύτρω ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἔσται αὐτῷ.

- Λευ. 27,31 Εάν όμως θελήση κανείς να εξαγοράση αυτήν την δεκάτην, θα καταβάλῃ ἐπὶ πλέον και το ἐν πέμπτῳ της αξίας της, και η δεκάτη θα εἶναι ἰδική του.
- Λευ. 27,32 καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν, καὶ προβάτων καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 27,32 Το ἐν δέκατον των βοῶν και των προβάτων, ὅπως ἐπίσης και το ἐν δέκατον παντός ἄλλου ζώου, ἀπὸ ἐκεῖνα που ἀριθμοῦνται με την εἰδικῶς βαμμένην δι' ἐρυθροῦ χρώματος ῥάβδον, θα ἀνήκῃ στον Κυριον.
- Λευ. 27,33 οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσῃς ἀλλάξῃς αὐτό, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται.
- Λευ. 27,33 Δεν θα ἀντικαταστήσῃς το καλὸν με το κατώτερον, οὔτε το κατώτερον με το καλύτερον. Εἴαν τυχόν και κάμῃς αὐτὴν την ἀνταλλαγὴν, θα ἀφιερῶσῃς και τα δύο ζῶα στον Κυριον και δεν ἐπιτρέπεται να εξαγοράσῃς αὐτά”.
- Λευ. 27,34 Αὗται εἰσὶν αἱ ἐντολαί, ἃς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινά.
- Λευ. 27,34 Αὐταὶ εἶναι αἱ ἐντολαί, τας οποίας ἐδωσεν ὁ Κύριος δια του Μωϋσέως πρὸς τους Ἰσραηλίτας στο ὄρος Σινά.